

KONTRA

Μείωσαν δραστικά τα πρόστιμα στους εμπόρους και εισαγωγείς φυτοπροστατευτικών προϊόντων, ακόμα και ληγμένων

Δεν έχουν ιερό και όσιο οι συριζαίοι δούλοι των καπιταλιστών

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Το Μνημόνιο
είναι εδώ,
μαζί και η
αποικιοκρατική
επιτροπεία**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Σχέδιο νέου Ποινικού
Κώδικα

**Διώξεις για το
κίνημα, δώρα για
τους νεοναζιστές**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Κροκοδείλια δάκρυα
για το δημογραφικό**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Κοινοβουλευτικός
κρετινισμός και
πολιτικό lifestyle**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Brexit
Τα αδιέξοδα μεγαλώνουν

ΣΕΛΙΔΑ 5

Ισραηλινές εκλογές
**Ο πιο ακροδεξιός θα
νικήσει**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 999 - 16 Μάρτη 2019

www.eksegersi.gr

Τα αιώνια του αστικού ψευτοδιλήμματα δικομματισμού

“ Υπάρχουν πράγματι δυο κόσμοι. Ο κόσμος της δουλειάς και της δημιουργίας, από τη μια, ο κόσμος της εκμετάλλευσης και του παρασιτισμού, από την άλλη. Μόνο που βρισκόμαστε σε μια φάση μονόπλευρου πολέμου. Ο κόσμος του κεφαλαίου επιτίθεται, ο κόσμος της εργασίας δεν μπορεί καν να αμυνθεί. Για ν' αρχίσει να το κάνει, θα πρέπει να βγει έξω από τις διαδικασίες του αστικού κοινοβουλευτισμού ”

Scripta... Verba...

Κάναμε την Αττική ενεργό εργαστήριο σύγχρονου Πολιτισμού, με υπερσύγχρονες υποδομές, νέες τεχνολογίες και αναστηλωμένους αρχαιολογικούς χώρους.

Ρένα Δούρου

Χαλάλι οι 100 καμέντοι και οι 27 πνιγμένοι.

Δεδομένου ότι ο Βενιζέλος κάνει αυτόν τον καιρό περιοδεία αποχαριστισμού του ΠΑΣΟΚ σε όλη την επικράτεια, δεδομένου ότι ο Παπανδρέου με το ζόρι κρύβει τις προνομιακές σχέσεις του με τον Τσίπρα, διερωτάται κανείς. Τι απομένει από αυτόν τον χώρο; Νομίζω μόνο ο εγωισμός να μην τον απορροφήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Πρόκειται στην πραγματικότητα για μάχη με τον χρόνο με γνωστό τέλος.

Μανώλης Κωττάκης

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο και οι πασόκοι κρυφό καμάρι.

Η έκδοση του ομολόγου είναι προς τη σωστή κατεύθυνση επειδή οι αγορές προεξοφλούν την κυβέρνηση Μητσοτάκη μετά τις εκλογές.

Μαρία Σπυράκη

«Σχολή» δημιούργησε ο Μπαρόζο με την παπάρα που πέταξε στους Δελφούς.

Ο Τάκης Μπαλτάκος, πέρα από την πολιτική του διαδρομή, έχει μια πολύ μεγάλη πορεία στη νομική ως δικηγόρος και ακριβώς ο σκοπός μας είναι να προασπίσουμε στις Βρυξέλλες τη δυνατότητα κάθε λαού και κάθε έθνους να έχει την δική του αυτοδύναμη παρουσία σε μια ενωμένη Ευρώπη των κρατών-εθνών.

Πάνος Καμμένος

Θα πάει (λέμε τώρα) ο Μπαλτάκος στο Στρασβούργο και τις Βρυξέλλες και θα τους ταραξεί στις αγωγές! Αυτός, όμως είναι (και ήταν) ο Καμμένος.

Η συμμετοχή στα κοινά δεν είναι παρόρμηση της στιγμής, ούτε προσωπικό στοίχημα, αλλά συνειδητή επιλογή. Συστρατεύομαι στην πολιτική αλλαγή που θα φέρει η Νέα Δημοκρατία και ο Κυριάκος Μητσοτάκης, για την ελπίδα που δίνει στην πατρίδα μας.

Θεόδωρος Ρουσόπουλος

Όταν ήταν στις δόξες του ως πορτ-παρόλ του Καραμανλή διακρινόταν για το πνεύμα του. Τώρα θυμίζει κομματάρχη της δεκαετίας του '60.

Το μεγάλο στοίχημα για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι να ξανακερδίσει τον κόσμο που τον ψήφισε το 2015 και που σήμερα έχει απομακρυνθεί αλλά παραμένει ανέστιος.

Αλέξης Χαρίτσης

Το αν θα κερδίσουν το στοίχημα οι συριζαίοι μένει να το δούμε. Προς το παρόν ρωτάμε: αφού έχουν τόσο μεγάλη προσφορά, γιατί απομακρύνθηκε ο κόσμος;

ΡΙΠΕΣ

♦ Αριθμός φύλλου 999 γράφει στην πρώτη σελίδα ♦ Αμα τη γυρίσεις ανάποδα, γράφει 666 ♦ Φτου-φτου-φτου ♦ Αντε να 'ρθει η επόμενη βδομάδα, να κλείσουμε τα 1.000, να το γιορτάσουμε ♦ Και άλλοι συριζαίοι μιλούν σε εκδηλώσεις με τον κίνδυνο αποδοκιμασίας εντός της αίθουσας ή αντίσυνκέντρωσης εκτός ♦ Ο κυρ-Φώτης ο Κουβέλης είναι ο μόνος (ή ο πρώτος) που ζητήσε να του «καθαρίσουν» το πεδίο με προληπτικές συλλήψεις ♦ Τι κατάφερε; ♦ Να δημιουργήσει μείζον θέμα ♦ «Ο Τσίπρας πιάνει πουλιά στον αέρα», δήλωσε ο καθηγητής Αλιβιζάτος ♦ Οι πασόκοι έστησαν πανηγύρι μετά από νεότερη δήλωσή του, με την οποία είπε ότι δε θα είναι υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Την αρχική δήλωση την έκαναν γαργάρα ♦ Αν ο Τσίπρας πιάνει πουλιά στον αέρα, η Φώφη τι πιάνει; ♦ Ούτε μύγα με μυγοσκοτώστρα ♦ Ο Αλιβιζάτος,

όμως, είναι ευγενής και δεν το είπε ♦ Το άφησε να εννοηθεί ♦ «Θα κυβερνήσω με τους ανθρώπους της γενιάς μου», είπε ο Κούλης ♦ Φτου, ρε γαμώτο, τη χάσαμε κι αυτή την ευκαιρία ♦ Κανονικά, αν έχει φιλότιμο, η δικιά μας η Κοκκινোসκουφίτσα πρέπει να σταματήσει να γράφει στίχους ♦ Αναφωνώντας: «μεριάστε να διαβεί η ποιήτρια» ♦ «Σε λένε Αλέξη και είσαι ηγέτης / η κάθε σου λέξη, ομόνοια καταπέλτης» ♦ Θεόδωρα, η ανεπανάληπτη, η μοναδική ♦ Σκεφτείτε ότι βασανίστηκε να βρει τι ομοιοκαταληξία θα κάνει ♦ Πλεκτή ή ζευγαρωτή; ♦ Τελικά, της βγήκε πλεκτή ♦ Έχει συνηθίσει από τη φανέλα του στρατιώτη που έπλεκε στον πόλεμο ♦ Το μόνο που μένει είναι να επανεμφανιστεί ο Μιχελιογιαννάκης, ο γιατρός, με μαντινάδες ♦ Ρε συντρόφια, έχετε ξαναδεί τόσα σούργελα μαζεμένα στην ίδια Βουλή; ♦ Θα μου πείτε «μήπως

είναι καλύτερη η κυβέρνηση;» ♦ Και θα 'χετε δίκιο ♦ Η Δούρου γυρίζει στα ραδιοκάναλα και σε εκδηλώσεις και κλαψουρίζει ♦ Καταγγέλλει τους πολιτικούς της αντιπάλους για τυμβωρυχία ♦ Αν ήταν αυτή στην αντιπολίτευση και ο Πατούλης ή ο Σγουρός περιφερειάρχης, τι θα έκανε; ♦ Μπορούμε να το φανταστούμε ♦ Αμ το άλλο, να λείπει πως τη χτυπούν επειδή είναι γυναίκα; ♦ Γαϊδούρου σε όλα της ♦ Εστειλε και η Νατάσα Παζαϊτή μήνυμα για τη μέρα της γυναίκας ♦ Για να διαφημίσει το «μαγαζί» της (Κέντρο Υγείας Μαστού), φυσικά ♦ Και να μας θυμίσει τι σημαίνει «επιτυχημένη γυναίκα» ♦ Παντρεύεσαι πρωθυπουργό και από νηπιαγωγός γίνεσαι γιατρός! ♦ Ότι κατατρώχεται από ναπολεόντειο σύνδρομο το ξέραμε ♦ Όπως ξέρουμε ότι από τους αστούς πολιτικούς δε λείπει το θράσος ♦ Ολόκληρη η Γαλλία τον βρίζει ♦ Όμως ο

Μακρόν απευθύνθηκε στους «πολίτες της Ευρώπης» ♦ Με άρθρο που δημοσιεύτηκε ταυτόχρονα σε εφημερίδες όλων των κρατών-μελών της ΕΕ ♦ Για να πει τι; ♦ Τις γνωστές παπάτζες περί «ευρωπαϊκής αναγέννησης» ♦ Σιγά τον ευρωπαϊάρχη ♦ Παρακαλώ, να λείπουν οι ειρωνείες για τον Θέμη Αδαμαντίδη ♦ Απ' όσους παρευρέθηκαν στο συριζαϊκό νταραβέρι είναι ο πιο έντιμος ♦ 50 πτήσεις με τα πρωθυπουργικά αεροσκάφη ο υπουργός Εξωτερικών, 67 ο υπουργός Αμυνας Καμμένος ♦ Περρασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις ♦ Συμπάσχουμε ♦ Δήλωσε η Σπυράκη ♦ «Η έκδοση του ομολόγου είναι προς τη σωστή κατεύθυνση επειδή οι αγορές προεξοφλούν την κυβέρνηση Μητσοτάκη μετά τις εκλογές» ♦ Θα μπορούσε να είναι η παπάρα του μήνα ♦ Μερικά τέτοια ακόμα και θα κουνήσουν από τώρα μαντίλι ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Εντάξει, όλοι καταλάβαμε γιατί τα βέλη της αντιπολίτευσης για την εκατόμβη σε Μάτι - Νέο Βουτζά, μετά το εισαγγελικό πόρισμα, επικεντρώνονται στη Δούρου. Αυτή είναι υποψήφια για περιφερειάρχης και επιπλέον σ' αυτήν μπορούν να προσωποποιηθούν και οι κυβερνητικές ευθύνες, αφού δεν υπάρχει ποινική κατηγορία για κάποιον υπουργό. Η αντιπολιτευτική σπέκουλα, όμως, δε σημαίνει ότι δεν έχουμε να κάνουμε με... Γαϊδούρου. Το δείχνει, άλλωστε, και με τις τωρινές αντιδράσεις της.

Κ Συναντήθηκε η Φώφη με τον Παπαθεοδώρου και του «ζήτησε» -λέει- «να ενισχύσει το ψηφοδέλτιο μας στο Νότιο Τομέα της Β' Εκλογικής Περιφέρειας της Αθήνας», κι αυτός -λέει- «ανταποκρίθηκε θετικά και θα δώσει το παρόν σε αυτή την εκλογική περιφέρεια». Θεωρούν, προφανώς, ότι απευθύνονται σε ηλίθιους.

Όλοι ξέρουμε ότι ο Παπαθεοδώρου εκλεγόταν στην Αχαΐα κι εκεί ήθελε να ξανακατέβει, για να έχει σίγουρη την επανεκλογή. Ο Γιωργάκης, όμως, απαίτησε να κατέβει αυτός, οπότε ο Παπαθεοδώρου μάζεψε τα μπογαλάκια του και κατεβαίνει στην Αθήνα. Τόσο αισιόδοξοι είναι για την εκλογική τους επίδοση που δεν πιστεύουν ότι θα βγάλουν δύο βουλευτές ούτε στην Αχαΐα.

Κ Ο ένας χαμογελά τρισευχισμένος. Ο άλλος ζορίζεται αλλά χαμόγελο δεν καταφέρνει να σκάσει. Ο Μπαλτάκος θα είναι υποψήφιος με το ευρωψηφοδέλτιο των ΑΝΕΛ. Ξέρει ότι δεν έχει καμιά τύχη. Τι να κάνει, όμως, κάπως πρέπει να μείνει κι αυτός στον αφρό. Προσπάθησε να λειτουργήσει σαν γέφυρα ανάμεσα στα διάφορα ακρόδεξιά μορφώματα, αλλά κανέ-

νας από τους άλλους δεν ήθελε ν' ακούσει για συνεργασία με τον Καμμένο. Η πλάκα της υπόθεσης: ο άλλος Καμμένος, διέγραψε τον Μπαλτάκο από το σχήμα που είχαν φτιάξει οι δυο τους!

Κ «Συνεχίστε τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια» είναι το μήνυμα που έστειλε το ΔΝΤ στο ελληνικό κράτος. Οι λέξεις «μεταρρυθμιστική προσπάθεια» στη γλώσσα του ΔΝΤ δε χρειάζονται μετάφραση. Είναι γραμμένη ανεξίτηλα πάνω στο πετσί μας, ώστε να μην την ξεχνάμε.

Κ Αν η διευθύντρια της αλυσίδας My Market, με τη γνωστή προκλητική ντιρεκτίβα πήρε μια απόλυση «μαϊμού», για να σταματήσει η αλυσίδα την αρνητική διαφήμιση που υφίστατο, και βολέψτηκε σε κάποιο άλλο πόστο του ομίλου, όπως σφόδρα πιθανολογείται, θα έχουμε μια φυσιολογική κίνηση της «αγοράς». Αν πραγματικά την έδιωξαν, φορτώνοντάς της την ευθύνη για την αρνητική διαφήμιση, θα έχουμε μια ακόμα απόδειξη για άλλη μια πλευρά της «αγοράς». Αν κάτσει η στραβή, την πληρώνει το αρμόδιο στέλεχος. Ο κόσμος του καπιταλισμού είναι ανελέητος ακόμα και προς τα στελέχη του.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η έκδοση δεκαετούς ομολόγου αποτελεί ορόσημο για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και της αξιοπιστίας της χώρας, της ικανότητάς της να εξυπηρετεί τις χρηματοδοτικές της ανάγκες με έξοδο στις διεθνείς αγορές. (...) Αυτό δείχνει ότι η χώρα πλέον βρίσκεται σε συνθήκη κανονικότητας, σε ό,τι αφορά την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/3/1968: Αμερικανοί στρατιώτες εισβάλουν στο χωριό Μάι Λάι (Βιετνάμ) και σκοτώνουν 567 αμάχους **16/3/1973:** Κατάληψη πανεπιστημιακής λέσχης Πάτρας από πεντακόσιους φοιτητές, εισβολή αστυνομίας, δεκάδες συλλήψεις **16/3/1994:** Βόμβες στο κτίριο Ελληνικού Κέντρου Ευρωπαϊκών Μελετών και στο Γαλλικό Ινστιτούτο (ΕΛΑ-1η Μάη) **17/3:** Ιρλανδία: Εθνική γιορτή **17/3/1883:** Ο Καρλ Μαρξ ενταφιάζεται στην πτέρυγα των «καταραμένων» (άθων) στο νεκροταφείο Χάιγκεϊτ (Λονδίνο) **17/3/1992:** Τρεις βόμβες σε αυτοκίνητα της ΕΟΚ και τράπεζα (ΕΛΑ-1η Μάη) **18/3:** Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου **18/3/1971:** Ανακαλύπτεται παράνομο τυπογραφείο «Ρήγα Φεραίου», δέκα συλ-

λήψεις **18/3/1986:** Δύο βόμβες στο κτίριο ελληνοαμερικανικής ένωσης (ΕΛΑ) **18/3/1999:** Αστυνομικό απόσπασμα δολοφονεί τον 20χρονο Αλβανό Λάντι Πέπα (Καστοριά) **19/3/1958:** Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα **19/3/1936:** Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου **19/3/1979:** Απόπειρα εμπρησμού τεσσάρων λεωφορείων (ΕΛΑ) **20/3:** Ημέρα αστρολογίας, ημέρα γαλλοφωνίας, ημέρα ευτυχίας, ημέρα αποχής από κρέας, ημέρα αφήγησης, ημέρα σπουργιτιού, Τυνησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) **20/3/1947:** Δολοφονία Γιάννη Ζεύγου (Θεσσαλονίκη) **20/3/1973:** Δεύτερη κατάληψη Νομικής Αθήνας με πρωτοβουλία άκρας Αριστεράς, εισβολή αστυνομίας με αίτημα συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες,

εκατό συλλήψεις 21/3: Ημέρα Γης, ημέρα για εξέλιψη φυλετικών διακρίσεων, ημέρα για σύνδρομο Down, ημέρα δασοπονίας, ημέρα κουκλοθέατρου, ημέρα οικιακής οικονομίας, ημέρα ποιήσης, ημέρα ύπνου, Ναμίμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990), ΗΠΑ: Ημέρα αγρότη (1981) **21/3/1954:** Αγριες μάχες φοιτητών και πυροσβεστών (Θεσσαλονίκη) σε διαμαρτυρία για την Κύπρο **21/3/1972:** Δεύτερη δίκη ΠΑΚ, έντεκα καταδίκες **21/3/1975:** Η Αιθιοπία βάζει τέλος στη μοναρχία μετά από 3.000 χρόνια **22/3:** Ημέρα ευγένειας στους δρόμους, ημέρα νερού **22/3/1977:** Βόμβα ακροδεξιών καταστρέφει το αυτοκίνητο του γενικού γραμματέα της ΕΣΔΗΝ Δ. Ευριτάκη **22/3/1987:** Αυτοκτονία χουντικού στρατηγού Οδυσσέα Αγγελή (φυλακές Κορυδαλλού) **22/3/1988:** Βόμβες σε αυτοκίνητα τούρκων διπλωματών (17Ν).

Κοινοβουλευτικός κρετινισμός και πολιτικό lifestyle

Η ανακοίνωση της πρώτης δόσης υποψήφιων του ΣΥΡΙΖΑ σχεδιάστηκε με όλους τους κανόνες του πολιτικού lifestyle που προσπαθεί να ενισχύσει τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Πέραν των τριών ήδη ευρωβουλευτών (Παπαδημούλης, Κούλογλου, Κούνεβα) και του Κουρουμπλή, που είχε διαπραγματευθεί τη θέση εδώ και καιρό, με τα υπόλοιπα ονόματα έπρεπε να υπάρξουν συγκεκριμένες σηματοδοτήσεις.

Σηματοδότηση πρώτη, τα «βαριά» ονόματα. Όχι τα δικά τους αλλά των γονέων τους. Η κόρη του Μάνου Λοϊζου, ο γιος του Νίκου Πλουμπίδη, η κόρη του Δημήτρη Τσάτσου. Ακόμα και ο Δ. Πλουμπίδης, που έχει φτιάξει ένα καλό όνομα ως ψυχίατρος και πανεπιστημιακός, προβλήθηκε όχι ως αυτό που είναι ο ίδιος, αλλά ως κληρονόμος ενός ονόματος.

Υπήρξε, βέβαια, κάποιος στραβοπάτημα, καθώς λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς της, η κ. Λοϊζου βρέθηκε στην ανάγκη να κάνει μια μεγαλοπρεπέστατη δήλωση μετανοίας για κάποια ανάρτησή της («τα θύματα του Ξηρού θα έπρεπε να σηκωθούν και να μας ζητήσουν συγγνώμη», είχε γράψει). Μπροστά σε μια λαμπρή πολιτική καριέρα, όμως, δεν μετράει ο αυτοεξετελισμός. «Η ψευδαισθήση της προφορικής δικτύωσης με οδηγησε πριν από αρκετά χρόνια σε ένα γλωσσικό ατόπημα στο Twitter».

Εκείνοι που «απαρνούσαν τον κομμουνισμό και τας παραφύδας αυτού» το έκαναν αφού προηγουμένως είχαν βασανιστεί φρικτά. Το μόνο

που προσδοκούσαν ήταν να γλιτώσουν από το μαρτύριο. Συνήθως ζούσαν την υπόλοιπη ζωή τους με τη ντροπή να στοιχειώνει τη ζωή τους. Κάποιοι έσβησαν τη ντροπή με το ίδιο τους το αίμα, συμμετέχοντας στον ΔΣΕ το 1946-49. Αντίθετα, οι Μυρσίνες αυτοεξετελιζονται με την προσδοκία μιας πολιτικής καριέρας. Απολύτως λογικό τον βρίσκουμε τον αυτοεξετελισμό, διότι είναι δεύτερος στη σειρά. Ο πρώτος είναι η επιλογή της συμμετοχής στις λίστες του ΣΥΡΙΖΑ.

Σηματοδότηση δεύτερη, το άνοιγμα στις «προοδευτικές δυνάμεις». Η Φ. Σκοπούλη, της παρέας Κουβέλη (έχει χρηματίσει υφυπουργός επί Σαμαροβενιζέλων). Η Ι. Κοντούλη, άλλοτε των Οικολόγων Πράσινων και εδώ και καιρό συριζαία. Ήταν απαραίτητη μια «οικολογική» νότα, επειδή οι Οικολόγοι Πράσινοι μάλλον θα κατέβουν χωριστά (για να μη χάσουν τα «κονέ» με τους ευρωπαίους Πράσινους). Ο Μουζάλας από την «κοινωνία των πολιτών». Το ίδιο και ο Πελεγρίνης. Βέβαια, έχουν διατελέσει και οι δύο μέλη των κυβερνήσεων Τσίπρα, αλλά ουδέποτε συνδέθηκαν με το στενό πυρήνα του ΣΥΡΙΖΑ. Στην ίδια κατηγορία και ο Γ. Χρηστάκης (έχει μια ομάδα χορού που στηρίζεται σε άτομα με κινητική αναπηρία).

Σηματοδότηση τρίτη, η «πολυπολιτισμικότητα». Μια εκπρόσωπος των ελληνικών κοινοτήτων Ιταλίας, ένας αφγανός μετανάστης και ένας εκπρόσωπος της μουσουλμανικής μεινότητας. Όπως τυχαίως... ο τελευταίος είναι γιος του Μουσταφά Μουσταφά,

βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα (του Περισσού παλιότερα), που απ' όσο ξέρουμε υποστήριζε ότι η μεινότητα πρέπει να προσδιορίζεται εθνικά (τουρκική) και όχι θρησκευτικά. Εγώ είμαι άθεος, γιατί με βαφτίζετε μουσουλμάνο, έλεγε κάποτε σε μια ολομέλεια της ΚΕ του Περισσού. Είχε δίκιο, φυσικά, αλλά σήμερα προέχει η συλλογή ψήφων και όχι οι (όποιες) αρχές.

Μια κατηγορία μόνος του είναι ο δημοσιογράφος Κ. Αρβανίτης. Σιγά το όνομα, θα μας πείτε. Ναι, αλλά έχει όλα τα κομματικά «μέσα». Εδώ η ΕΡΤ οργάνωσε ολόκληρο σώου για πάρτη του. Εμαθε «στον αέρα» της εκπομπής του ότι είναι υποψήφιος (α, πα, πα, δεν ήξερε τίποτα!) και αποχώρησε αμέσως, γιατί προέκυψε «λέει-ασυμβίβαστο».

Υποθέτουμε ότι με ανάλογο τρόπο θα ανακοινωθούν και τα υπόλοιπα ονόματα. Σε μία ή σε δύο δόσεις. Όχι πως κάνουν τίποτα διαφορετικό τα άλλα αστικά κόμματα, όμως οι συριζαίοι υποτίθεται ότι απεχθάνονται αυτά τα φτηνά διαφημιστικά κόλπα, τα βγαλμένα από το Χόλιγουντ και την αμερικάνικη πολιτική σκηνή. Αμ δε, πρώτοι και καλύτεροι είναι και σ' αυτά. Το ότι αυτά τα λαϊφσταϊλίκια δείχνουν μια βαθιά υποτίμηση του ελληνικού λαού είναι αυτονόητο. Ενα αστικό κόμμα εξουσίας, όμως, μπορεί να... προκόψει μόνο όταν περιφρονεί βαθύτατα το λαό. Όταν τον αντιμετωπίζει ως μια μάζα χωρίς κρίση, που άγεται και φέρεται από τις εικόνες που καταφέρνουν να κατασκευάσουν οι «εικονοπλάστες» των εταιριών «επικοινων-

νίας». Το ότι καταφέρνουν και κοροϊδεύουν τον κόσμο δεν είναι καινούργιο. Είναι αποτέλεσμα του ριζωμένου στις λαϊκές συνειδήσεις κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Πρέπει όμως να πούμε ότι μόνο το πολιτικό μάρκετινγκ δεν αρκεί για να νικήσουν. Διαμορφώνονται και άλλες τάσεις που γέρνουν την πλάστιγγα προς τη μεριά των άλλων κομμάτων.

Για τον σημερινό ΣΥΡΙΖΑ το πιο σημαντικό δεν είναι τα ονόματα που θα βάλει στο ευρωψηφοδέλτιο. Ονόματα ηχηρά (ηχηρά σαν τους άδειους ντενεκές) δεν είναι δύσκολο να βρει ένα αστικό κόμμα εξουσίας. Η επιλογή από τόσους πολλούς ενδιαφερόμενους είναι το δυσκολότερο. Το πιο σημαντικό είναι να καταφέρει να υλοποιήσει το «μέτωπο των προοδευτικών δυνάμεων», έστω και σ' ένα πρώιμο επίπεδο. Ηδη, η πολιτική γραμμάτεια του ΣΥΡΙΖΑ πήρε απόφαση πως στις ευρωεκλογές θα κατέβουν με το όνομα «ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία». Τις επόμενες μέρες θα γίνουν οι «ζυμώσεις» με ομάδες και άτομα της «Κεντροαριστεράς» και στις 27 Μάρτη θα οργανώσουν μεγάλη συγκέντρωση, στην οποία θα συγκροτήσουν κοινή εκλογική επιτροπή και ενδεχομένως να ανακοινώσουν και την πλήρη λίστα των υποψηφίων ευρωβουλευτών.

Γιατί στις 27 Μάρτη; Για να είναι ελάχιστες μέρες πριν από το συνέδριο του ΚΙΝΑΛ (30-31 Μάρτη). Όπως αντιλαμβάνεστε, στόχος είναι να τραβήξουν πάνω τους όλα τα φώτα της δημοσιότητας, αφήνοντας τη Φώφη και την παρέα της στο ημίφως.

Πασοκάρα, ρεεε...

Η είδηση έχει ασφαλώς την ευτράπελη πλευρά της. Ο Νίκος Παπανδρέου, που μέχρι τώρα το έπαιζε «συγγραφέας» και εσχάτως αποφάσισε να συνεχίσει την οικογενειακή παράδοση ως πολιτικός (εκτιμά ότι -κληρονομικά δικαίω- θα μαζέψει τις απαραίτητες ψήφους για να εκλεγεί ευρωβουλευτής), δήλωσε ότι δεν του πάει να αποκαλεί το κόμμα «του» ΚΙΝΑΛ, αλλά η γλώσσα και το στόμα σχηματίζουν αυθόρμητα τη λέξη ΠΑΣΟΚ, και πως προτίθεται να προτείνει να επιστρέψει ως σήμα ο πράσινος ήλιος, που κατηύγαζε την Ελλάδα επί τέσσερις δεκαετίες («ο ήλιος ο πράσινος, ο ήλιος π' ανατέλλει, μας οδηγεί», έλεγε το άσμα των ένδοξων εκείνων εποχών).

Η Φώφη απάντησε «ΚΙΝΑΛ και το λουρί της μάνας», βγήκαν στο μείντάνι και ο Λοβέρδος με την... Καίλη, αλλά η σχετική συζήτηση σταμάτησε χωρίς να πάρει έκταση. Οι απόψεις καταγράφει καν, όμως. Κι αυτό έχει σημασία. Κάποιοι θέλουν ΚΙΝΑΛ, κάποιοι θέλουν ΠΑΣΟΚ. Επί της ουσίας, βέβαια, αυτό που υπάρχει είναι ΠΑΣΟΚ. Για την ακρίβεια, ό,τι περίσσεψε από το ΠΑΣΟΚ, καθότι ένα τμήμα (μεσαίο κυρίως, αλλά σε κάποιο βαθμό και ανωτερο-ανώτατο) του παλιού «πράσινου» μηχανισμού έχει περάσει στον ΣΥΡΙΖΑ «και τας παραφύδας» αυτού. Όμως η Φώφη και οι συν αυτή θέλουν σώνει και καλά ν' αλλάξουν όνομα. Θεωρώντας -αφελέστατα- ότι με νέο όνομα, με το χαμόγελο της Φώφης και μ' εκείνους τους αφασικούς λιμοκοντόρους που εμφανίζονται ως επιτελείο της, θα κάνουν... νέο ξεκίνημα.

Οι αριστοφανικοί στα καφενεία λένε κάτι πρακτικά χρήσιμο: «Ρε, βάλτε τον ήλιο, γιατί οι γέροι κι οι γριές στα χωριά και στις πόλεις τον ήλιο έχουν μάθει να ρίχνουν στην κάλη. Αμα δε δουν ήλιο στο ψηφοδέλτιο, θα ρίξουν ό,τι να 'ναι. Κι έτσι που έχει κάνει το σήμα της ΝΔ ο Κούλης, να μη διαβάζεται, μπορεί να το περάσουν για στραβοχυμένο ήλιο και να ψηφίσουν ακόμα και Κούλη». Οι ιντριγκαδόροι στα κομματικά και παρακομματικά γραφεία έχουν βρει τη βάση της αυριανής διάσπασης. Μετά τις εκλογές, όταν το αποτέλεσμα θα έχει παγώσει το μόνιμο χαμόγελο στο μούτρο της Φώφης: όσοι θέλετε ΚΙΝΑΛ, να πάτε να συνεργαστείτε με τη Δεξιά του Κούλη. Εμείς είμαστε ΠΑΣΟΚ, εμείς σεβόμαστε το λαό που «δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά» και γι' αυτό θ' αναζητήσουμε συγκλίσεις με τις υπόλοιπες προοδευτικές δυνάμεις του τόπου. Αλλωστε, στον ΣΥΡΙΖΑ θα συναντήσουμε πρώην συντρόφους μας, ενώ στη ΝΔ θα συναντήσουμε μόνο νυν και αεί εχθρούς.

Μ' αυτή τη γραμμή δεν είναι μόνο η οικογένεια Παπανδρέου, αλλά και ιστορικά στελέχη τύπου Λαλιώτη, Βάσως, Τσούρα, Λιβάνη κτλ. Απλά, πρέπει να προηγηθούν οι ευρωεκλογές (αν δε συμπέσουν με τις βουλευτικές) και να καταγραφούν οι συσχετισμοί ανάμεσα σε ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ, για να μη μπορεί καμιά Φώφη να σπεκουλάρει με την ελπίδα για εκλογική ανάκαμψη.

Ματαιοπονούν

Από τη μύγα ξύγκι προσπαθούν να βγάλουν οι φυλλάδες του Μαρινάκη, δημοσιεύοντας ρεπορτάζ για κάποια «σφαγή» που γίνεται στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. «Σφαγή» που τη βλέπουν μόνο οι ευφάνταστοι συντάκτες των μαρινοφυλλάδων, συνάγοντάς της από δηλώσεις όπως του Χαρίτση ή της Αχτσιόγλου, στελεχών της φράξιας των 53+, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς και δε θα γίνει κόμμα της Κεντροαριστεράς. Τέτοιες δηλώσεις τις βαφτίζουν... μπηχτή στον Τσίπρα, ο οποίος υποτίθεται ότι θέλει να σοσιαλδημοκρατικοποιήσει τον ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό αντιδρούν τα αριστερά στελέχη.

Ο ίδιος ο Τσίπρας, βέβαια, έχει πει πολλές φορές τα ίδια με την Αχτσιόγλου ή τον Χαρίτση, όμως και να μην υπήρχε αυτό, κάθε αντικειμενικός παρατηρητής θα συμφωνήσει ότι κανένας εμφύλιος δεν υπάρχει στον ΣΥΡΙΖΑ. Υπήρχε η πάλη των φραξιών, όπως συμβαίνει σε όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας, μικρά ή μεγάλα. Οι 53+ γκρινιάζουν συνεχώς, γιατί στηρίζονται στην κομματική βάση του παλιού ΣΥΡΙΖΑ και την έχουν ανάγκη για να πλასάρονται με καλά ποσοστά στα συνέδρια. Γκρινιάζουν για να διατηρήσουν τα υπουργεία τους και για να βολέψουν ανθρώπους τους στον κρατικό μηχανισμό. Ο Φίλης, άλλοτε γκεσέμι της προεδρικής πλειοψηφίας, γκρινιάζει γιατί βρέθηκε εκτός κυβέρνησης και δεν επανήλθε. Ο Σκουρλέτης δέχτηκε να αναλάβει το κόμμα ως γραμματέας και προσπαθεί να διευρύνει το προσωπικό του έρεισμα, ώστε να είναι ο επόμενος πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, όταν φτάσει το τέλος του Τσίπρα.

Προς το παρόν, ο Τσίπρας είναι μονοκράτορας στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπάρχει διάδοχη λύση. Ποιος θα τον αμφισβητήσει, ο χαρίτσης ή η Αχτσιόγλου; Αστεία πράγματα. Η Δούρου, που εμφάνιζε αρχηγικές φιλοδοξίες, βλέπει τα φτερά της ψαλιδισμένα. Κι αν δεν επανεκλεγεί, θα παρακαλάει για μια βουλευτική έδρα. Το ξέρουν όλοι ότι για ένα απροσδιόριστο χρονικό διάστημα θα πρέπει να ανέχονται τον καισαρισμό του Τσίπρα, γιατί χωρίς αυτόν θα πάθουν ό,τι έπαθε η Ρεάλ μετά την αποχώρηση του Κριστιάνο Ρονάλντο. Η γκρίνια είναι μέσα στο παιχνίδι, όμως κανένας τους δε θα την οδηγήσει στα όρια της σύγκρουσης.

Μεταγραφές... αρχών

Ο Τσιόδρας ήταν εκπρόσωπος Τύπου του Ποταμιού. Όταν το Ποτάμι πήρε μέρος στη συγκρότηση του ΚΙΝΑΛ, υπήρξε από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές του εγγιγμένου. Όταν ο Θεοδωράκης τα έσπασε με τη Φώφη, άφησε τις πρώτες μέρες να διαφανεί ότι αυτός θα παραμείνει στο ΚΙΝΑΛ. Μετά, ξαναβρέθηκε δίπλα στον Θεοδωράκη για λίγο καιρό και ξαφνικά του κούνησε μαντίλι, επικαλούμενος την αδυναμία του «να ισορροπεί ανάμεσα στις προσωπικές απόψεις και τις συλλογικές αποφάσεις». Το διαζύγιο υπήρξε βελούδινο. Επαγγελματικότατο. Αλλωστε, και οι δυο τους προέρχονται από το χώρο των επαγγελματιών της αστικής δημοσιογραφίας.

Το πρωί της περασμένης Τετάρτης, ο Τσιόδρας συναντήθηκε με τον Μητσotάκη και ανακοινώθηκε ότι θα είναι υποψήφιος με τη ΝΔ στην Α' Αθηνών. Οι ελπίδες του να εκλεγεί δεν είναι πολλές, όμως το ζητούμενο για έναν επαγγελματία είναι να πιάσει δουλειά σ' ένα καλό μαγαζί. Αμα κερδηθούν οι εκλογές και ο Κούλης καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση, κανένας Τσιόδρας δε θα πάει χαμένος. Υπάρχουν μπόλικά κρατικά πόστα. Κι άμα δε βγει αυτό το σενάριο; Τι είχε, τι έχασε. Περισσότερες πιθανότητες «αποκατάστασης» έχει με τη ΝΔ, παρά με το «πεθαιμένο» Ποτάμι ή με το «ημιθανές» ΚΙΝΑΛ.

Συγκρατημένες προσδοκίες

Ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος δεν μιλάει ποτέ στο βρόντο. Όταν, λοιπόν, τον ακούς να βάζει ως στόχο να κερδίσει η ΝΔ στις ευρωεκλογές με 3,5 μονάδες διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ, κάτι ξέρει και φροντίζει να ρίξει τις προσδοκίες. Δείτε τι ακριβώς είπε:

«Στις ευρωεκλογές του 2014 ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε 26% και ο πίκης είναι αυτός που έβαλε ο κ. Τσίπρας: οτιδήποτε πάνω από 26% με 3,5 μονάδες διαφορά από το δεύτερο κόμμα. Στις εθνικές εκλογές η διαφορά ήταν διπλάσια από τις ευρωεκλογές, έτσι θα γίνει και τώρα».

Η σύγκριση του 2014 με το 2019 είναι εξ ορισμού γελοία. Και ο Μπουμπούκος το ξέρει. Το 2014 υπήρχε ακόμα το δίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο». Το αντιμνημόνιο φούσκωνε τα πανιά του ΣΥΡΙΖΑ που βάδιζε ακάθεκτος προς την εξουσία. Πέρασε μπροστά στις ευ-

ρωεκλογές και συνέχισε να ανοίγει τη διαφορά υπερδιπλασιάζοντάς την στις εκλογές του Γενάρη του 2015. Το 2019 το ψευτοδίλημμα του 2014 δεν υπάρχει. Όλοι είναι εξίσου μνημονιακοί, οπότε ο ψηφοφόρος καλείται να διαλέξει με διαφορετικά κριτήρια. Ο,τι έγινε το 2014 αποκλείεται να επαναληφθεί.

Τι μένει, λοιπόν, απ' όσα είπε ο Μπουμπούκος; Ότι στη ΝΔ θα είναι υπερευχαριστημένοι με μια διαφορά 3,5%. Και οι διψήφιες διαφορές που δίνουν τα γκάλοπ; Αυτές υπάρχουν μόνο για προπαγανδιστικούς λόγους. Είτε το έκανε με δική του πρωτοβουλία είτε ενήργησε στο πλαίσιο κομματικού σχεδίου, το σίγουρο είναι ότι ο Μπουμπούκος προσπαθεί να συγκρατήσει τις προσδοκίες των νεοδημοκρατών. Αν όμως βάζουν στόχο σήμερα μια διαφορά 3,5% από τον ΣΥΡΙΖΑ, τότε οι ευρωεκλογές θα είναι ντέρμπι.

Ο μοντέρνος φασισμός

Στο δίδυμο Λεπέν-Σαλβίνι προσωποποιείται ο σύγχρονος φασισμός. Με λειασμένες κάποιες παλιές γνώμες (για να μη θυμίζει το ναζισμό και το φασισμό του Μεσοπολέμου) και με αποδοχή από την αστική τάξη της Γαλλίας και της Ιταλίας. Ο Σαλβίνι βρίσκεται ήδη στην κυβέρνηση και θεωρείται ο ανερχόμενος αστέρας της ιταλικής πολιτικής σκηνής, ενώ η Λεπέν απειλεί να ξεπεράσει τον Μακρόν στις προεδρικές εκλογές και να βάλει πλήρη για τη γαλλική προεδρία. Προσέξτε τι γράφει η πινακίδα στο βήμα από το οποίο η Λεπέν απευθύνεται στους οπαδούς της: «Η εξουσία στο λαό!» Τα παλιά συνθήματα της σοσιαλδημοκρατίας χρησιμοποιούνται άνετα από τους φασίστες, με στόχο να εξαπατήσουν τις εργατικές και εργαζόμενες μάζες. Γι' αυτό γίνονται αποδεκτοί από την αστική τάξη. Είναι η εναλλακτική της λύση για τη διαχείριση της εξουσίας.

Η δίψα για κέρδος

Δυο Boeing 737 MAX 8 έπεσαν με διαφορά μερικών μηνών, στέλνοντας στο θάνατο εκατοντάδες επιβάτες. Στις 29 του περασμένου Οκτώβρη έπεσε ένα καινούργιο Boeing της ινδονησιακής χαμηλού κόστους εταιρίας Lion Air. Νεκροί και οι 189 επιβαίνοντες. Το περασμένο Σάββατο έπεσε ένα ίδιο αεροπλάνο των Αιθιοπικών Αερογραμμών. Νεκροί και οι 157 επιβαίνοντες. Και τα δύο αεροπλάνα ήταν καινούργια (800 ώρες πτήσης το ινδονησιακό, 1.200 ώρες πτήσης το αιθιοπικό). Και τα δύο έπεσαν λίγα λεπτά μετά την απογείωσή τους (μετά από 12 λεπτά το ινδονησιακό, μετά από έξι λεπτά το αιθιοπικό). Και στα δύο περιστατικά οι καιρικές συνθήκες ήταν καλές, ενώ οι πιλότοι των αεροπλάνων ήταν έμπειροι.

Δύσκολα μπορεί να πιστέψει κάποιος ότι πρόκειται για σύμπτωση. Γι' αυτό και αρκετές εταιρίες σε διάφορες χώρες αποφάσισαν να κατηλώσουν τα συγκεκριμένα αεροπλάνα, μέχρι να δοθεί μια πειστική εξήγηση από την εταιρία.

Δεν είμαστε ειδικοί στην αεροναυπηγική για να εκδώσουμε πόρισμα, όμως μας προξενεί εντύπωση το εξής γεγονός. Ο συγκεκριμένος τύπος επιβατικού αεροπλάνου, το Boeing 737, είναι το best seller των αεροπορικών μεταφορών. Το μοντέλο με τις περισσότερες πωλήσεις ιστορικά και με τις περισσότερες πτώσεις. Και ξαφνικά, το (υποτίθεται) εξελιγμένο μοντέλο του, το MAX 8, σημαδεύεται από δύο πολύνεκρα δυστυχήματα. Το μυαλό πάει αμέσως στον τύπο της εξέλιξης που έκανε η αμερικάνικη εταιρία. Όπως διαβάσαμε, το MAX 8, φέρει μεγαλύτερους κινητήρες σχεδιασμένους να καταναλώνουν λιγότερα καύσιμα. Για να γίνει το μοντέλο ελκυστικό στις εταιρίες χαμηλού κόστους και να νικήσει η Boeing τον ανταγωνισμό, ποντάροντας όχι στην ποιότητα και την ασφάλεια, αλλά στο χαμηλότερο κόστος λειτουργίας. Ισως η ασίγησθη δίψα για κέρδος να αποτελεί το «κλειδί» για την ερμηνεία των δύο πολύνεκρων δυστυχημάτων.

Προπάντων η σταθερότητα του συστήματος

Η πρόεδρος της αμερικάνικης Βουλής των Αντιπροσώπων και σημαίνον στέλεχος του Δημοκρατικού Κόμματος Νάνσι Πελόζι είναι αυτή που θα πρέπει να πυροδοτήσει τη διαδικασία καθαίρεσης του Τραμπ, για την οποία γίνεται λόγος από τους πρώτους κιόλας μήνες της διακυβέρνησης του χυδαίου ακροδεξιού καπιταλιστή. Επειδή τελευταία, με την κατάθεση του πρώην δικηγόρου του Τραμπ, Μάικλ Κοέν, ξαναφούντωσαν τα σχετικά σενάρια, ορισμένα εκ των οποίων παρουσιάζουν ως ζήτημα χρόνου τη διαδικασία καθαίρεσης του Τραμπ, η Πελόζι μίλησε για πρώτη φορά ανοιχτά και έβαλε τα πράγματα στη θέση τους.

Αφού περιέγραψε τον Τραμπ με τα πιο μαύρα χρώματα, η Πελόζι ξεκαθάρισε ότι διαδικασία καθαίρεσής του μπορεί να προκύψει μόνο όταν προκύψουν συγκλονιστικά στοιχεία σε βάρος του (προφανώς δε θεωρεί τέτοια αυτά που κατέθεσε ο Κοέν) και εφόσον υπάρξει διακομματική συναίνεση. Δηλαδή, ζήτημα καθαίρεσης να θέσει και τουλάχιστον ένα τμήμα του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος. Όσο κακός πρόεδρος κι αν είναι ο Τραμπ, μια διαδικασία καθαίρεσης θα δίχαζε βαθιά και θα προκαλούσε προβλήματα στις ΗΠΑ, εξήγησε η Πελόζι.

Ισραηλινές εκλογές

Ο πιο ακροδεξιός θα νικήσει

Οι ισραηλινές βουλευτικές εκλογές πλησιάζουν και η ακροδεξιά προεκλογική ρητορική κορυφώνεται, αντανakλώντας το σιωνιστικό αφιόνι που κυριαρχεί στα μήκη και τα πλάτη του ισραηλινού αστικού πολιτικού φάσματος και τον πλήρη εκφασισμό του ισραηλινού πλήθους. Οι ισραηλινοί αστοί πολιτικάντηδες αντιλαμβάνονται τη φασιστικοποίηση της ισραηλινής κοινής γνώμης και προσαρμόζουν την προεκλογική τους προπαγάνδα αναλόγως.

Σε απάντησή του σε σχόλιο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, της ισραηλινής ηθοποιού Ροτέμ Ζελά, που έθεσε το ερώτημα αν το Ισραήλ είναι ένα κράτος για όλους τους πολίτες του, εβραίους και άραβες, ο Νετανιάχου ξεκαθάρισε ότι το Ισραήλ δεν είναι ένα κράτος για όλους, αλλά μόνο για τους εβραίους. Θύμισε ότι πριν από ένα χρόνο ψηφίστηκε νόμος για το έθνος-κράτος των εβραίων, που αποκλείει τον παλαιστινιακό πληθυσμό που ζει στα όρια του Ισραήλ, θεσμοθετώντας ένα καθεστώς apartheid, σύμφωνα με το οποίο μόνο οι εβραίοι πολίτες του Ισραήλ έχουν δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού.

Διάφορες ΜΚΟ υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατηγορούν τον Νετανιάχου ότι δαιμονοποιεί για άλλη μια φορά τους Παλαιστίνιους, που αποτελούν το 20% του συνολικού πληθυσμού του Ισραήλ, παίζοντας με το ακρο-

δεξιό εκλογικό ακροατήριο που κυριαρχεί στο Ισραήλ, με στόχο να ενισχύσει το ποσοστό του στις εκλογές του Απρίλη. Οτι ταυτόχρονα κατηγορεί τους αντιπάλους του ότι έχουν την υποστήριξη των Παλαιστών και την επόμενη μέρα των εκλογών θα προθούν σε μεγάλες υποχωρήσεις υπέρ τους. Την ίδια εκλογική τακτική είχε ακολουθήσει και στις εκλογές του 2015, δηλώνοντας τότε δημόσια ότι οι εβραίοι πρέπει να ψηφίσουν μαζικά το Λικοούντ για να εμποδίσουν τους Παλαιστίνιους που θα κατευθυνθούν στις κάλπες σε «στίφη».

Η αλήθεια είναι ότι αυτή τη στιγμή ο Νετανιάχου είναι στριμωγμένος, όχι μόνο από την εισαγγελική έρευνα σε βάρος του για διαφθορά, αλλά και από το συνασπισμό κομμάτων του οποίου ηγούνται ο πρώην αρχηγός του ισραηλινού στρατού Μπένι Γκαντζ και ο πρώην υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης

Νετανιάχου, Γιαΐρ Λαπίντ, που διαγωνίζονται σε ακροδεξιά προεκλογική ρητορική με τον Νετανιάχου στοχεύοντας την αυτοδυναμία. Πριν από μερικές μέρες, ο Γκαντζ δήλωσε ότι το Ισραήλ δε θα αποχωρήσει ποτέ από τα κατεχόμενα συριακά υψίπεδα του Γκολάν, ενώ η Ιερουσαλήμ θα παραμείνει για πάντα η πρωτεύουσα του ισραηλινού κράτους και του εβραϊκού πληθυσμού του Ισραήλ, δίνοντας μια γεύση της πολιτικής που πρόκειται να ακολουθήσει ο συνασπισμός Γκαντζ-Λαπίντ σε βάρος του παλαιστινιακού λαού σε περίπτωση που νικήσει στις εκλογές και σχηματίσει κυβέρνηση.

Παράλληλα, ο ρατσισμός και ο εκφασισμός της ισραηλινής κοινής γνώμης φουντώνει. Σύμφωνα με γκάλοπ της δεξιάς ισραηλινής εφημερίδας «Γιεντιότ Αχρονότ», η πλειοψηφία των ισραηλινών υποστηρίζει μια πιθανή απαγόρευση συμμετοχής στις εκλογές για τα

αραβικά κόμματα του Ισραήλ, ενώ μόλις ένα μικρό ποσοστό στηρίζει μια ενδεχόμενη απαγόρευση συμμετοχής στις εκλογές για τα πιο ακροδεξιά ισραηλινά κόμματα, λόγω της διαπλοκής τους με ισραηλινούς φασίστες τρομοκράτες.

Το συγκεκριμένο γκάλοπ έγινε λίγες μέρες μετά την απόφαση της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής του Ισραήλ, του σώματος που επιβλέπει την εκλογική διαδικασία και αποτελείται από μέλη της Κνεσέτ από όλα τα κόμματα, να απαγορεύσει στον αραβικό συνασπισμό κομμάτων Ραάμ-Μπαλάντ να συμμετέχει στις επερχόμενες εκλογές, επειδή καταγγέλλει τα σιωνιστικά εγκλήματα σε βάρος του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα, την Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Η ίδια επιτροπή επέτρεψε στο κόμμα Εβραϊκή Ισχύς του διαβόητου φασίστα Μιχαέλ Μπεν Αρί, υποστηρικτή του σφαγέα του Τζαμιού του Ιμπραχίμ, Μπαρούχ Γκόλντσταϊν, να συμμετάσχει στις εκλογές, παραβλέποντας τις συνεχείς δηλώσεις του αρχηγού του, που καλεί σε εκδίωξη των Παλαιστίνιων από το Ισραήλ.

Από τη «μοναδική δημοκρατία της Μέσης Ανατολής» δε θα μπορούσαν να λείπουν οι πιο φανατικοί διώκτες του παλαιστινιακού λαού, που καθορίζουν την πολιτική ατζέντα και έχουν τις ευλογίες του αφιονισμένου σιωνιστικού πλήθους. Ο πιο ακροδεξιός θα νικήσει.

Οι φασίστες ορίζουν την ατζέντα

Η 23χρονη Γιασμίν Ουϊράν είναι ιταλίδα πολίτης (από Ιταλίδα μητέρα και Μαροκινό πατέρα), φοιτήτρια στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών στη Γαλλία, πολύγλωσση (γνωρίζει ιταλικά, γαλλικά, αγγλικά, ισπανικά και αραβικά) και φανατική «ευρωπαϊστρια». Ιδανική, δηλαδή, για να της δοθεί το βραβείο «Νέα Ευρωπαία της χρονιάς 2019» από το γερμανικό Ιδρυμα Σβάρτσκοφφ, ένα από τα «μαγαζιά» που έχει στήσει και χρηματοδοτεί η ΕΕ.

Μόλις το πήραν χαμπάρι οι φασίστες, ξεσπάθωσαν. «Ιδού η νέα ευρωπαϊά-πρότυπο για το Κοινοβούλιο της ΕΕ. Η επόμενη θα είναι εντελώς κρυμμένη πίσω από μπούργκα;», τιτίβισε ο ακροδεξιός δήμαρχος του Μπεζιέ (πόλη στη Νότια Γαλλία), βάζοντας και μια φωτογραφία της Ουϊράν με τη σημαία της ΕΕ, από κινητοποίηση έξω από το Κολοσσαίο. Ακολούθησε η Λεπέν: «Η ΕΕ αναλαμβάνει την ευθύνη των επιλογών της. Στις 26 Μάη εσείς πρέπει ν' αποφασίσετε. Εμείς λέμε ΟΧΙ στην προώθηση του ριζοσπαστικού Ισλάμ!!!

Ερχόμαστε». Ακολούθησε ορμαγδός από ακροδεξιούς ιστότοπους.

Κι ύστερα ήρθε η απολογητική. «Το βραβείο δεν απονέμεται ούτε συνδέεται κατ' ουδένα τρόπο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο», απλώς «κατά καιρούς το γερμανικό ίδρυμα έχει συνεργαστεί μαζί μας», δήλωσε εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Γαλλικό Πρακτορείο. «Η Κομισιόν δε στήριξε κανένα σχέδιο για την ανάδειξη του "Νέου Ευρωπαίου της χρονιάς", δε χρηματοδότησαμε εμείς αυτό το βραβείο», διαβεβαίωσε εκπρόσωπος της Κομισιόν. Οι φασίστες βαράνε το νταούλι και οι «θεσμικοί» χορεύουν.

Γκρεμίστηκε το ερείπιο

Τελικά, ο «πολύς» Μπουτεφλίκα το ξανασκέφτηκε και δε θα θέσει υποψηφιότητα για το προεδρικό αξίωμα στην Αλγερία για πέμπτη συνεχή φορά! Του έπεσε βαριά η επιστροφή από την Ελβετία, όπου είχε νοσηλευτεί σε νοσοκομείο τις τελευταίες δύο εβδομάδες, βλέποντας όχι μόνο ότι συνεχίζονται οι διαδηλώσεις, αλλά και ότι 1.000 δικαστικοί δήλωσαν ότι θα αρνηθούν να συμμετάσχουν στις εκλογές αν αυτός επιμένει να θέσει υποψηφιότητα. Είχαμε και την... ακόμα πιο πειστική παρέμβαση του αρχηγού του στρατού, ο οποίος δήλωσε ότι στρατός και λαός έχουν το ίδιο όραμα για το μέλλον, αφήνοντας έτσι αιχμή κατά της υποψηφιότητας του 82χρονου Μπουτεφλίκα που προκάλεσε λαϊκή αγανάκτηση.

Ετσι, ο Μπουτεφλίκα παραιτήθηκε από την υποψηφιότητα, όμως ανέστειλε και τις εκλογές που θα γίνονταν στις 18 Απρίλη, πράγμα που σίγουρα προκαλεί ανησυχία στους διαδηλωτές, οι οποίοι μπορεί να πανηγυρίζουν για τη νίκη τους, δεν ξέρουν όμως πότε θα γίνουν οι πολυπόθητες εκλογές.

Το σύστημα ξέρει πολύ καλά πότε να παραμερίζει τα... ερείπια που φράζουν την ομαλή διαχείριση των συμφερόντων του. Ένας γεροξεκούτης πρόεδρος μπορεί να προκαλέσει απρόβλεπτες καταστάσεις. Αν οι Αλγερινοί μείνουν μόνο στο δευτερεύον (την υποψηφιότητα Μπουτεφλίκα) και δε βαθύνουν τις αντιδράσεις τους, τότε το σύστημα θα ξεπεράσει την πολιτική του κρίση μια χαρά.

Brexit

Τα αδιέξοδα μεγαλώνουν

«Θα καταθέσουμε δύο νέα έγγραφα στη Βουλή: Μία κοινή, νομικά δεσμευτική δήλωση επί της συμφωνίας αποχώρησης και επί του πρωτοκόλλου της Βόρειας Ιρλανδίας και μία κοινή ανακοίνωση που θα συμπληρώνει την πολιτική δήλωση. Η πρώτη, δίνει διαβεβαιώσεις ότι η ΕΕ δεν προσπαθεί να παγιδεύσει την Βρετανία στο backstop για πάντα και αν το κάνει αυτό, θα είναι ρητή παραβίαση των συμφωνηθέντων μεταξύ των δύο μερών. Αν -αντίθετα σε όλες τις προσδοκίες- η ΕΕ ενεργήσει με τέτοια πρόθεση, η Βρετανία θα μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή τη δήλωση ως ρητή παραβίαση των συμφωνηθέντων, μέσω ανεξάρτητου διαμεσολαβητή, και θα έχει τη δυνατότητα να αναστείλει το πρωτόκολλο της Βόρειας Ιρλανδίας (σ.σ. το λεγόμενο backstop, που προβλέπει ανοιχτά σύνορα μεταξύ Ιρλανδίας και Βόρειας Ιρλανδίας) αν η ΕΕ συνεχίσει να παραβιάζει τις υποχρεώσεις της». Αυτά δήλωσε την περασμένη Δευτέρα ο γραμματέας της βρετανικής κυβέρνησης, Ντέιβιντ Λίντινγκτον, σχετικά με την πρόοδο των διαπραγματεύσεων της πρωθυπουργού Τερίζα Μέι στο Στρασβούργο. Ο Λίντινγκτον υποστήριξε ότι μέχρι το Δεκέμβριο του 2020 το backstop θα αντικατασταθεί με εναλλακτικές διευθετήσεις.

Με αυτά επιχείρησε η Μέι να περάσει τη συμφωνία την περασμένη Τρίτη από το βρετανικό Κοινοβούλιο, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Η συμφωνία καταψηφίστηκε για δεύτερη φορά, με 149 ψήφους διαφορά (έναντι 230 την προηγούμενη φορά), 17 μέρες πριν από το Brexit! Από τους 650 βουλευτές της Βουλής των Κοινοτήτων, οι 391 ψήφισαν κατά, οι 242 υπέρ και 17 απείχαν. Από τους 118 συντηρητικούς βουλευτές που την προηγούμενη φορά είχαν ψηφίσει κατά της συμφωνίας, μόνο οι 43 πείστηκαν από την κυβέρνηση να την υπερψηφίσουν. Οι περισσότεροι (οι 75) εξακολούθησαν

να την καταψηφίζουν. Το ίδιο έκαναν και οι δέκα βουλευτές του Δημοκρατικού Ενωτικού Κόμματος (οι ενωτικοί της Βόρειας Ιρλανδίας) που εξακολουθούν να μη δέχονται τη συμφωνία.

Ετσι, η Μέι κατέγραψε μία ακόμα ταπεινωτική ήττα, παρά τις διαβεβαιώσεις της, που ανακοίνωσε ο Λίντινγκτον. Ετσι, την επομένη έγινε ψηφοφορία για το αν θα αποδεχτούν την έξοδο από την ΕΕ χωρίς συμφωνία και την μεθεπόμενη νέα ψηφοφορία με την οποία η βρετανική βουλή αιτείται παράταση της εφαρμογής του άρθρου 50 (Brexit). Με την ψηφοφορία της περασμένης Τετάρτης, οι βουλευτές ψήφισαν κατά της εξόδου χωρίς συμφωνία (με οριακή όμως πλειοψηφία 312 έναντι 308), αλλά απέρριψαν την τροπολογία για αναβολή του Brexit μέχρι τις 22 Μάη, με πλειοψηφία 210 βουλευτών (374 έναντι 164).

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δε γνωρίζουμε το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας της Πέμπτης για την παράταση της εφαρμογής

του άρθρου 50. Με δεδομένο ότι η έξοδος χωρίς συμφωνία απορρίφθηκε, το πιθανότερο είναι η Βρετανία να αιτηθεί παράταση, γιατί διαφορετικά θα βγει από την ΕΕ χωρίς συμφωνία. Ομως, με τον τρόπο αυτό απλά θα παραταθεί το αδιέξοδο που ήδη υπάρχει.

Η απόρριψη από τη Βουλή για δεύτερη φορά της συμφωνίας εξόδου εξόργισε τους καπιταλιστές. Η γενική γραμματέας του συνδικάτου τους (CBI), Κάρολιν Φέιρμπεϊρν, δήλωσε ότι η περασμένη Τρίτη θα πρέπει να είναι η τελευταία μέρα των αποτυχημένων πολιτικών και τόνισε την επείγουσα ανάγκη παράτασης του Brexit. «Ηρθε η ώρα η Βουλή να σταματήσει το τσίρκο» ήταν η κατακλείδα της δήλωσής της, που έδειξε το μέγεθος της οργής των βρετανών καπιταλιστών, οι οποίοι βλέπουν ότι τα αδιέξοδα μεγαλώνουν (<http://www.cbi.org.uk/news/enough-is-enough-time-for-parliament-to-stop-the-circus/>).

Οι δηλώσεις του βρετανού υπουργού για το Brexit, Στίβεν Μπάρκλεϊ,

ότι μια πιθανή αποτυχία εξόδου της χώρας από την ΕΕ συνιστά μεγαλύτερο κίνδυνο για τη Βρετανία σε σχέση με ένα Brexit χωρίς συμφωνία, εντείνουν αυτά τα αδιέξοδα, δημιουργώντας ένα χάσμα μεταξύ των αστών πολιτικών και των εντολών τους (των καπιταλιστών δηλαδή). Η δε ΕΕ πετάει το μπαλάκι στη Βρετανία, με το διαπραγματευτή της Μισέλ Μπαρνιέ να δηλώνει ότι ο κίνδυνος ενός σκληρού και άτακτου Brexit είναι μεγαλύτερος παρά ποτέ, καθώς η ΕΕ έχει δώσει τις μεγαλύτερες δυνατές διαβεβαιώσεις, ώστε να πειστούν οι βρετανοί βουλευτές και να παραμερίσουν τις ανησυχίες τους για το backstop και την πιθανότητα «παγίδευσης» της Βρετανίας εντός ΕΕ.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, η βρετανική κυβέρνηση πήρε την απόφαση να αυξήσει το ποσοστό των εισαγωγών χωρίς δασμούς από το 80% στο 87%. Οι δασμοί να παραμένουν κυρίως στα αγροτικά προϊόντα. Δήλωσε, επίσης, ότι δεν πρόκειται να εισάγει νέους ελέγχους, ούτε να απαιτήσει τελωνειακούς ελέγχους για προϊόντα που εισάγονται στη Βρετανία μέσω των συνόρων της με την Δημοκρατία της Ιρλανδίας, ακόμα κι αν δεν υπάρξει συμφωνία. Μέτρα που θα έχουν προσωρινό χαρακτήρα και δε θα μειώσουν ούτε στο ελάχιστο το αδιέξοδο που έχει ήδη δημιουργηθεί.

Η αλλαγή της δασμολογικής πολιτικής της βρετανικής κυβέρνησης βρήκε αντίθετους τους καπιταλιστές της Βόρειας Ιρλανδίας, οι οποίοι μέσω της διευθύντριας του CBI της Β. Ιρλανδίας, Αντζελα Μακ Γκάουαν, δήλωσαν ότι οι νέες κυβερνητικές

προτάσεις προκαλούν σύγχυση και ενδεχομένως θα προκαλέσουν την εφαρμογή «σκληρών συνόρων» και τελωνειακών ελέγχων, κάτι που αντιφάσκει με τη μέχρι τώρα πολιτική της βρετανικής κυβέρνησης (βλ. <http://www.cbi.org.uk/news/cbi-northern-ireland-s-response-to-tariff-liberalisation-proposals/>).

Από τη μεριά της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πρότεινε «έκτακτα μέτρα για το μετριασμό των επιπτώσεων της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου (ΗΒ) από την ΕΕ χωρίς την επίτευξη συμφωνίας». Αναφέρει το δελτίο Τύπου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που δημοσιεύτηκε την περασμένη Τετάρτη: «Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν νομικές δικλίδες για τους σπουδαστές και καθηγητές που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Erasmus στο ΗΒ και αυτούς που προέρχονται από αυτό, ώστε να μπορέσουν να ολοκληρώσουν τις δραστηριότητές τους. Προβλέπεται επίσης η συνέχιση της χρηματοδότησης των διασυνοριακών και διακοινοτικών προγραμμάτων στην Ιρλανδία και τη Βόρεια Ιρλανδία, καθώς και η διατήρηση βασικών υπηρεσιών αεροπορικών και οδικών μεταφορών ανθρώπων και αγαθών μεταξύ της ΕΕ και του ΗΒ. Θα πρέπει ακόμη να επιτραπεί σε αλιευτικά της ΕΕ και του ΗΒ να συνεχίσουν προσωρινά να δραστηριοποιούνται σε ύδατα και των δύο πλευρών». Ομως τα μέτρα αυτά έχουν περιορισμένη χρονική διάρκεια και η μονομερής υιοθέτησή τους από την ΕΕ προϋποθέτει -για ορισμένα από αυτά- την υιοθέτηση παρόμοιων μέτρων από τη Βρετανία.

Όπως βλέπουμε, το κουβάρι, αντί να ξεμπλέκεται, περιπλέκεται περισσότερο, με τους καπιταλιστές να χάνουν την υπομονή τους μπροστά στην ανικανότητα των πολιτικών τους διαχειριστών να δώσουν λύσεις.

Βενεζουέλα

Ο κατήφορος δεν έχει τέλος

Ολοένα και χειροτερεύει η κατάσταση στη Βενεζουέλα, με το γενικό μπλακ άουτ στην πρωτεύουσα Καρακάς αλλά και πολλές περιοχές της χώρας, που ξεκίνησε την προηγούμενη Πέμπτη και συνεχίστηκε για μέρες, να δίνει τη χαρακτηριστική βολή. Η κυβέρνηση έδωσε εντολή να κλείσουν τα σχολεία και οι επιχειρήσεις την περασμένη Δευτέρα, ενώ τα νοσοκομεία αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα ηλεκτροδότησης αφού σε ορισμένες περιπτώσεις δε λειτουργούν ούτε οι ντιζελογεννήτριες έκτακτης ανάγκης που τα τροφοδοτούν με ρεύμα. Ετσι, πέθαναν αρκετοί ασθενείς (για 17 μιλιά η αντιπολίτευση, όμως η κυβέρνηση διαψεύδει).

Ταυτόχρονα, δημιουργήθηκαν τεράστια προβλήματα στην υδροδότηση, με μαινόμενους κατοίκους να προσπαθούν να πάρουν νερό από αγωγούς λυμάτων ή από τον ποταμό Γκουαίρε, δηλαδή ακάθαρτα νερά που αποτελούν πηγή μολυσματικών ασθενειών.

Το κοινοβούλιο που ελέγχεται από την αντιπολίτευση έχει κηρύξει τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ενώ ο Μαδούρο οξύνει την αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ στέλ-

νοντας τηλεσίγραφο στους αμερικάνους διπλωμάτες να εγκαταλείψουν τη χώρα εντός τριών ημερών. Ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» αποτελεί τη χειρότερη προβοκάτσια κατά του σοσιαλισμού, πράγμα που οι «αντιμπεριαλιστικές» κορώνες του Μαδούρο δεν μπορούν να κρύψουν.

Διαβάστε σχετικά με τη Βενεζουέλα

<http://www.eksegersi.gr/issue/491/Διεθνή/6053>. Ο-χαρακτήρας-της-«μπολιβαριανής-επανάστασης»-του

<http://www.eksegersi.gr/issue/492/Διεθνή/5925>. Ο-χαρακτήρας-της-«μπολιβαριανής-επανάστασης»-του

<http://www.eksegersi.gr/issue/506/Διεθνή/5380>. Πολυεθνικές-και-«μπολιβαριανή-επανάσταση»

Αναδύεται η μπόχα του «Φρανκενστάιν»

Δεν πρόλαβε καλά-καλά να καθήσει στην προεδρική καρέκλα ο νέος ακροδεξιός πρόεδρος της Βραζιλίας, Ζαΐρ Μπολσονάρου, κι αυτή άρχισε να τρίζει. Οχι επειδή κινδυνεύει να πέσει, αλλά από την μπόχα των σκανδάλων που εμπλέκουν το γιο του Φλάβιο, που είναι βουλευτής.

Ο Φλάβιο εμπλέκεται σε σκάνδαλο ξεπλύματος χρήματος, αλλά και σε διασυνδέσεις με παράνομη συμμορία που ευθύνεται για τη δολοφονία της δημοτικής συμβούλου του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος «Σοσιαλισμού και Ελευθερίας» (PSOL), Μαριέλ Φράνκο, μιας αριστερής πολιτικού, τον περασμένο χρόνο. Αρχηγός της συμμορίας είναι ένας φυγόδικος πρώην μπάτσος, η γυναίκα και η μητέρα του οποίου δούλευαν πέρσι για τον Φλάβιο.

Φυσικά, ο Φλάβιο αρνείται τα πάντα, ενώ ο πατέρας Μπολσονάρου έγινε ρεζίλι με το tweet που ανέβασε την περασμένη Κυριακή, στο οποίο κατηγορήσε τη δημοσιογράφο της συντηρητικής εφημερίδας Estadode S.Paulo, που έχει κάνει τις αποκαλύψεις για το γιόκα του, ότι απειλεί να σκοτώσει το γιο του. Ομως το ηχητικό που επισύναψε στο tweet, άλλα αποκάλυπτει. Η δημοσιογράφος έλεγε ότι η υπόθεση του γιου του προέδρου θα τον καταστρέψει και όχι ότι αυτή θα αφανίσει το γιο του, όπως κατάλαβε ο Μπολσονάρου!

Το θέμα προκάλεσε την παρέμβαση της βραζιλιάνικης ομοσπονδίας Τύπου και μεγάλων εφημερίδων, που κατηγορήσαν τον Μπολσονάρου για παραποίηση και πλαστές πληροφορίες. Ετσι, την περασμένη Δευτέρα, το Twitter κατακλύστηκε με το hashtag “Bolsonarois Fake News” (Ο Μπολσονάρου είναι παραπληροφόρηση) κι αυτός έχασε το χρώμα του. Οι φασίστες και τα σκάνδαλα συνδέονται όπως η σάρκα με τα οστά, αλλά δεν περίμενε κανείς ότι η μπόχα θα αναδυόταν από τον πρώτο κιόλας μήνα!

Κινέζικη μαγειρική...

Η κινέζικη ανάπτυξη αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια ένα «θαύμα» συγκριτικά με τις υπόλοιπες ανεπτυγμένες οικονομίες του πλανήτη. Παρά τη μείωση των ρυθμών ανάπτυξης, οι οποίοι την προηγούμενη δεκαετία «έτρεχαν» με 9% κάθε χρόνο, τα ποσοστά αύξησης του ΑΕΠ παραμένουν υψηλά. Η κινέζικη κυβέρνηση προέβλεψε ότι ο ρυθμός ανάπτυξης για το 2019 θα είναι μεταξύ 6% και 6.5%.

Ωστόσο, σύμφωνα με τον Μάικλ Πέτις, αμερικανό καθηγητή Οικονομικών στο πανεπιστήμιο του Πεκίνου, αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης είναι πλασματικός. Σε ομιλία του στη Σανγκάη, ο Πέτις υποστήριξε ότι αν καταγράφονταν τα «τοξικά χρέη» ορισμένων εταιριών, ο ρυθμός ανάπτυξης του ΑΕΠ θα ήταν ο μισός (δηλαδή περίπου όσο και ο ρυθμός ανάπτυξης των ΗΠΑ). Η κινέζικη κυβέρνηση κατηγορείται ότι διαιωνίζει την ύπαρξη εταιριών «ζόμπι», χαρίζοντάς τους χρέη προκειμένου να συνεχίσουν να λειτουργούν. Οι τράπεζες θεωρούν αυτές τις εταιρίες αξιόπιστες, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι και τα χρέη τους θα έπρεπε να θεωρηθούν «τοξικά» επισημαίνει ο Πέτις. Αυτό σημαίνει ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της Κίνας δεν είναι της τάξης του 6%-6.5% αλλά 3%-3.25%. Το «μαγείρεμα» των οικονομικών δεδομένων ήταν πάντα το αγαπημένο σπορ των κυβερνήσεων.

στο ψαχνό

Δυο κόσμοι

Ο μανιχαϊστικός λόγος επανέρχεται με δριμύτητα στην προεκλογική προπαγάνδα των αστικών κομμάτων. Του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ που προσπαθούν να μπετονάρουν το δικομματικό σκηνικό, ώστε η επιλογή εξουσίας να αφορά τους δυο τους και κανέναν άλλο.

Για «σύγκρουση δύο κόσμων» μιλούν και οι δύο μονομάχοι του νέου δικομματισμού. Και την περιγράφουν ο καθένας με τον τρόπο που τον βολεύει.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, οι δύο κόσμοι που συγκρούονται είναι από τη μια η «αναβαπτισμένη νεοφιλελεύθερη και ακραία Δεξιά όλων των μορφών της, με βασικό πόλο το μεταμορφωμένο κόμμα της ΝΔ», και από την άλλη οι «προοδευτικές δυνάμεις του τόπου», με ηγέτη τον ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά.

Για τη ΝΔ, οι δύο κόσμοι που συγκρούονται είναι από τη μια ο κόσμος «της αυταπάτης και του ψέματος, που εκφράζει ο ΣΥΡΙΖΑ», και από την άλλη ο κόσμος «της παραγωγής και της εξωστρέφειας, που εκφράζει η ΝΔ».

Εύκολα διαπιστώνει κάποιος πως τα δίπολα που έχουν κατασκευάσει τα προπαγανδιστικά επιτελεία των δύο κομμάτων διαφέρουν. Το νεοδημοκρατικό δίπολο μοιάζει αδέξιο, καθώς είναι ασαφές και γενικόλογό, ενώ το συριζαϊκό πιο δουλεμένο, καθώς περιλαμβάνει κοινωνικές αναφορές. Όμως μ' αυτά ας ασχοληθούν οι «πολιτικοί αναλυτές» του αστικού Τύπου.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι αυτοί οι δυο κόσμοι είναι κατασκευασμένοι από την αρχή μέχρι το τέλος. Πρόκειται για ένα ψευδοδίλημμα, το οποίο τίθεται δεκαετίες τώρα κατά τις προεκλογικές περιόδους, με μοναδικό σκοπό να εγκλωβίσει τις εργαζόμενες μάζες στο μαντρί του ενός ή του άλλου αστικού κόμματος εξουσίας και, τελικά, στη λογική της ίδιας της αστικής εξουσίας. Η «ελεύθερη επιλογή» ανάμεσα σε διαφορετικές αστικές δυνάμεις, οι οποίες υπηρετούν -η καθεμιά με τον τρόπο της- το σύστημα, είναι η δύναμη του καπιταλισμού.

Πλέον δεν υπάρχουν ούτε αυτές οι μικροδιαφορές στη διαχείριση της αστικής εξουσίας, που ξεχώριζαν παλαιότερα τη Δεξιά από την Αριστερά του αστικού στρατοπέδου. Πλέον, η πολιτική είναι δεδομένη ακόμα και στις λεπτομέρειές της, επειδή η κρίση σμίκρυνε έως εξαφάνισης τις δυνατότητες διαφοροποιήσεων. Εμεινε μόνο η βιαιότητα της κομματικής αντιπαράθεσης στα λόγια.

Εδώ και οχτώ χρόνια εφαρμόζεται η ίδια πολιτική, με σκυταλοδρομία κομμάτων και κυβερνήσεων, μολοντί κατά τις προεκλογικές περιόδους η αντιπαράθεση χτυπάει κόκκινο. Κάποιες φορές, οι θανάσιμοι αντίπαλοι χρειάστηκε να συνεργαστούν για να προωθήσουν αυτή την πολιτική. Εγινε ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και τη ΛΑΟΣ το 2011, ανάμεσα στη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ το 2012, ανάμεσα σε ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι τον Ιούλη και τον Αύγουστο του 2015. Αυτοί που είτε μαζί είτε «χώρια» διαμόρφωσαν ένα σκηνικό εργασιακής και κοινωνικής βαρβαρότητας, το οποίο έχουν φορέσει σαν ατσάλινο ζουρλομανδύα στον ελληνικό λαό, θέλουν τώρα να μας πείσουν ότι εκπροσωπούν δυο αλληλοαποκλειόμενους κόσμους!

Υπάρχουν πράγματι δυο κόσμοι. Ο κόσμος της δουλειάς και της δημιουργίας, από τη μια, ο κόσμος της εκμετάλλευσης και του παρασιτισμού, από την άλλη. Μόνο που βρισκόμαστε σε μια φάση μονόπλευρου πολέμου. Ο κόσμος του κεφαλαίου επιτίθεται, ο κόσμος της εργασίας δεν μπορεί καν να αμυνθεί. Για ν' αρχίσει να το κάνει, θα πρέπει να βγει έξω από τις διαδικασίες του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Ανάλογα με το «προϊόν» κάνεις και τη διαφήμισή του, φτιάχνεις τη δημόσια εικόνα του. Ιδού πώς «τίμησε» ο Πούτιν τη μέρα της γυναίκας. Πήγε στο τμήμα γυναικών της Αστυνομίας της Μόσχας, όπου του είχαν διαλέξει τις πιο όμορφες μπατσίνες του έφιππου τμήματος. Καβάλα σε άσπρα άλογα οι μπατσίνες, σε καφέ άλογο ο Πούτιν, έκαναν μια βόλτα για να βγουν οι φωτογραφίες και τα βίντεο. Σε πρώτο πλάνο ο «τιμών», σε δεύτερο οι «τιμώμενες», φυσικά. Ο πρωταγωνιστής και οι γλάστρες. Και οι ανά τον κόσμο θαυμαστές του (έχει μπόλικους και στη χώρα μας) θαύμασαν ξανά τον μεγάλο ηγέτη. Είπαμε, ανάλογα με το «προϊόν» οργανώνεται και η διαφήμιση. Φαντάζεστε τον Τραμπ καβάλα σε άλογο; Ή καβάλα σε μοτοσυκλέτα, σε κυνήγι ελαφιού, σε αγώνα τζούντο κτλ.;

KONTRES

Λαγός

Μπορεί να είναι συριζαίος, μπορεί να ήταν στέλεχος του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης Τσίπρα, όμως πλέον ο Κουτεντάκης είναι επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή και πρέπει να υπηρετήσει άλλες σκοπιμότητες. Όχι αντίθετες μ' αυτές της κυβέρνησης, αλλά διαφορετικές.

«Θα ήθελα να μετριάσω τις υπερβολικές αισιοδοξίες που ακούγονται», είπε παρουσιάζοντας μια έκθεση του ΓΠΚΒ. Τόνισε ότι «θα περάσουν χρόνια μέχρι να αποκατασταθεί σε ένα συνολικό επίπεδο η ευημερία και το εισόδημα» και προειδοποίησε ότι «δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις, ούτε μπορεί η χώρα σε ένα-δυο χρόνια να αποκαταστήσει τη ζημιά που υπέστη σε εννέα χρόνια. Θα πάρει καιρό».

Πρόκειται για την τακτική του καλού και του κακού μπάτσου. Χρόνια παίζεται ανάμεσα στους αστούς πολιτικούς από τη μια και στους αστούς τεχνοκράτες από την άλλη. Οι πολιτικοί «αμολάνε καλούμπα», οι τεχνοκράτες τη μαζεύουν. Θα θέλαμε, όμως, να ρωτήσουμε τον... επιστήμονα Κουτεντάκη. Για ποιο εισόδημα και ποια ευημερία μιλάς; Επλήγη μήπως η ευημερία της αστικής τάξης; Ο παρασιτισμός και η κραιπάλη που με καμάρι παρουσιάζουν σε «κοσμικές» στήλες το αποδεικνύει. Επομένως, στους εργάτες και εργαζόμενους συστήνει «υπομονή» ο Κουτεντάκης.

Εξαρτημένα αντανακλαστικά

Γράφαμε πριν από μερικές εβδομάδες ότι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αραχωβίτης έχει αποκτήσει με την εφημερίδα μας μια σχέση σαν αυτή που είχε το σκυλάκι με τον Παβλόφ. Μόλις κάνουμε μια αποκάλυψη, περιμένουμε την κίνηση με την οποία νομίζει ότι θα μπορέσει να διαφύγει. Το «πείραμα» συνεχίζεται. Γράφαμε το Σάββατο 2 Μάρτη, ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες του ΕΦΕΤ είχαν ειδοποιηθεί ότι σε σύσκεψή τους στις 22 Φλεβάρη θα έπαιρνε μέρος και ο Αρα-

χωβίτης, γιατί ήταν σοβαρά τα θέματα που θα συζητούσαν. Σημειώσαμε δε ότι ο Αραχωβίτης δεν πήγε στη σύσκεψη, για λόγους που δε γνωρίζουμε.

Τα εξαρτημένα αντανακλαστικά του υπουργού ενεργοποιήθηκαν και πάλι και σε μια βδομάδα (στις 8 Μάρτη) παρευρέθηκε στη συνεδρίαση του ΔΣ του ΕΦΕΤ, ο οποίος φρόντισε να γνωστοποιηθεί το γεγονός! Εμείς τι να πούμε; Ότι το διασκεδάζουμε;

Τοκογλυφία

Δε θα κάνουμε συγκρίσεις με τα επιτόκια που δανείζονται άλλα καπιταλιστικά κράτη (2,75% η Ιταλία, 1,48% η Πορτογαλία, 1,2% η Ισπανία - μιλάμε για δεκαετές ομόλογο), αλλά με την πορεία του επιτοκίου δανεισμού του ελληνικού κράτους. Όταν άνοιξε το βιβλίο προσφορών, η απόδοση του ελληνικού δεκαετούς ήταν 3,6%. Ενώ η προσφορά ξεπέρασε πέντε φορές τη ζήτηση (2,5 δισ. ζητούσε το ελληνικό κράτος, στα 12 δισ. κυμάνθηκαν οι προσφορές), το τρέχον επιτόκιο δεν αποκλιμακώθηκε, όπως θα ανέμενε κανείς, αλλά σε λιγότερο από 24 ώρες ανέβηκε στο 3,9%, επιτόκιο με το οποίο δανειστήκε τελικά τα 2,5 δισ. το ελληνικό κράτος. Κάπως έτσι παίζεται το παιχνίδι της διεθνούς τοκογλυφίας, ακόμα και σε εκδόσεις χαμηλού ύψους, που σε σημαντικό βαθμό ελέγχονται από τις τράπεζες-αναδόχους (που πωλούν πρώτα στους πελάτες τους).

Δάσκαλε που δίδασκες

Είναι πρώην ευρωβουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ και νυν «γεφυροποιός» του ΣΥΡΙΖΑ. Δημοσίως, όμως, εμφανίζεται ως αναπληρώτρια καθηγήτρια Συγκριτικής Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Τίλος που, αν μη τι άλλο, παραπέμπει σε άνθρωπο με μόρφωση, που ό,τι γράφει το κατέχει και το εννοεί.

Σε μια από τις «γεφυροποιούς» παρεμβάσεις της («Τα Νέα», 6.3.19) η κ. Μαριλένα Κοππά έγραψε και τα εξής: «Με αυτά τα δεδομένα, δεν μπορεί στη χώρα μας στόχος της Κεντροαριστεράς

να είναι η “στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ”, την ίδια ώρα που ψελλίζει μια **εξ απαλών ονύχων** κριτική για τη Δεξιά και τις θέσεις της». Ας της πει κάποιος ν' ανοίξει κάνα βιβλίο για να ξεστραβωθεί και να μάθει πως η έκφραση «εξ απαλών ονύχων» δε σημαίνει «απαλά». Αλλωστε, αν σήμαινε κάτι τέτοιο θα ήταν «δι' απαλών ονύχων». «Εξ απαλών ονύχων» σημαίνει από πολύ μικρός, από μωρό, από τότε που τα νύχια του ήταν απαλά, δεν είχαν ακόμα σκληρύνει. Αμα, κυρά καθηγήτρια δεν ξέρεις κάτι, καλύτερα να μην το χρησιμοποιείς. Γιατί «η ημιμάθεια χείρων της αμαθείας».

Εμετός

Δε χρειάζεται να γράψουμε για το πώς έχουν καταντήσει την παγκόσμια μέρα της

Ιδέα για ανταλλαγή

Τον τσίμπησε κάποια μύγα τον γλύπτη Βαρώτσο και κατασκεύασε εκ του μη όντος ένα παραμύθι περί πρότασης της υπουργού Πολιτισμού, Ζορμπά, να γίνει ανταλλαγή του δικού του «Δρομέα» (το γλυπτό απέναντι από το «Χίλτον») με το χάλκινο άγαλμα του έφιππου Μεγαλέξανδρου, που βρίσκεται σε μια κεντρική πλατεία των Σκοπίων; Δύσκολο να πιστέψουμε ότι ο Βαρώτσος μηχανεύτηκε όλη αυτή την κατασκευή, χωρίς να υπάρχει τίποτα από κυβερνητικής πλευράς.

Αφού στην κυβέρνηση ψάχνονται για κάποια ανταλλαγή γλυπτών, έχουμε καλύτερη πρόταση να τους κάνουμε. Ας πάρουν το άγαλμα του Μεγαλέξανδρου και ας δώσουν στη Βόρεια Μακεδονία το άγαλμα του Τρούμαν. Το πιο μισητό άγαλμα που υπάρχει σε ελληνικό δημόσιο χώρο (τόσες φορές το έχουμε γκρεμίσει) θα γίνει δεκτό με συγκίνηση από τον Ζάεφ και τους υπόλοιπους αμερικανόδουλους των Σκοπίων. Κι αν δεν αρέσει (που δε θ' αρέσει) σε ένα κομμάτι του σλαβομακεδονικού λαού, ας αναλάβει ο Ζάεφ να το σγκώνει κάθε φορά που θα το ρίχνουν.

γυναίκας. Από αγωνιστικό ορόσημο του ανατρεπτικού-επαναστατικού κινήματος, έχει μετατραπεί εδώ και χρόνια σε γιορτή υποκρισίας της διεθνούς αστικής τάξης, στο πλαίσιο της οποίας γράφονται χιλιάδες παπάρες από «επώνυμους» της διεθνούς αστικής πολιτικής (δυστυχώς, τα ίδια γίνονται και από εκατομμύρια «ανώνυμους», ιδιαίτερα από τότε που μπήκαν στη ζωή μας τα λεγόμενα «κοινωνικά δίκτυα»). Οπότε, ο ειδικός σχολιασμός καθίσταται αδύνατος. Τι να πρωτοσχολιάσεις; Ποιος επικοινωνιολόγος σχεδίασε την πιο... πρωτότυπη δήλωση ή εκδήλωση για τον ένα ή τον άλλο πολιτικό αρχηγό; Ή αυτό που πλασάρει η Δούρου, φέρνοντας ως παράδειγμα τον εαυτό της; («Να σπάσουμε τη γυάλινη οροφή, για να βρεθούμε περισσότερες στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, στη διοίκηση επιχειρήσεων, σε όλους τους στίβους της ζωής»).

Μόνο δύο τύπους θα σχολιάσουμε. Τον Τραμπ (ναι, έστειλε κι αυτός μήνυμα!) και τον... Πάπα. Δηλαδή τον κλασικό τύπο του καπιταλιστή φαλοκράτη, που «νοικιάζει» γυναίκες για να τις χρησιμοποιήσει ως «σκεύος ηδονής», και τον εκπρόσωπο μιας θρησκείας που θεωρεί δογματικά ότι η γυναίκα είναι κατώτερο είδος (και γι' αυτό της απαγορεύει να γίνει ιερείά της).

Πουλόπουλοι

Ενα ακόμα στέλεχος έφυγε από το πλευρό του Τραμπ. Ο Μπιλ Σάιν, διευθυντής επικοινωνίας του Λευκού Οίκου, που είχε διαδεχτεί τη Χόουπ Χικς, αν και έμπειρο στέλεχος του ακροδεξιού Fox News, δεν άντεξε παρά μόνο μερικούς μήνες. Πώς ν' αντέξουν τέτοια στελέχη δίπλα σ' έναν άνθρωπο που τουιτάρει πιο γρήγορα απ' όσο αναπνέει; Διευθυντής επικοινωνίας είναι ο ίδιος ο Τραμπ, που γράφει ό,τι του καπνίζει, όποτε του καπνίζει, οπότε οι άλλοι δεν αντέχουν την καθημερινή προσπάθεια να συμμαζέψουν τα ασυμμάζευτα και γίνονται... Πουλόπουλοι.

Ολα στην πιάτσα

Ιδού δείγμα γραφής από «επιστратευμένη» γραφίδα, η οποία αγωνίζεται να καθιερώσει τον Τσίπρα (τον Τσίπρα προσωπικά, όχι το μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ) ως ηγέτη του «Κέντρου», που πατάει και στ' αριστερά της Δεξιάς και στα δεξιά της Αριστεράς:

«Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν υπόδειγμα αυτοδημιούργητου πολιτικού με λιτό βίο και αποστάσεις από το εγχώριο κεφάλαιο και τα μεγάλα τζάκια, αλλά και το Παλάτι. Ο νεότερος Καραμανλής συγκρούστηκε με τις μεγάλες επιχειρηματικές οικογένειες -τους «νταβατζήδες»- που θέλουν να παρεμβαίνουν στην πολιτική και τον πολέμησαν. Αντίθετα ο Κυριάκος Μητσοτάκης λειτουργεί ως εκπρόσωπός τους και υπόσχεται την παλινόρθωσή τους». (Γ. Λακόπουλος).

Στόχος του αρθρογράφου είναι να δημιουργήσει άλλοθι για τους διάφορους «Αντώναρους», μπας και καταφέρουν να οδηγήσουν και άλλα «ορφανά» της Δεξιάς στο μαντρί του Τσίπρα.

Παραπονεμένα λόγια

«Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και ο ίδιος ο πρωθυπουργός αποδέχονται ή και “υιοθετούν” γονατιστούς πολιτικούς και γονατισμένους ανθρώπους, οι οποίοι, ενώ ευαγγελίζονται την “όρθια κοινωνία”, στην πραγματικότητα προβάλλουν το απεχθές παράδειγμα του οσφυοκάμπτη τυχοδιώκτη;». Το... δραματικό ερώτημα ετέθη από τον Γιάννη Πανούση. Η απάντηση είναι εύκολη: για τον ίδιο λόγο που ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τον Πανούση υπουργό της πρώτης κυβέρνησής του. Ο οποίος Πανούσης, όταν έμεινε εκτός της δεύτερης κυβέρνησης, δημοσίευσε ένα δακρύβρεχτο σημείωμα, στο οποίο κατέληγε με νόημα ως εξής: «Αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω την πεποίθησή μου ότι με τόσοι φίλους, με τέτοια ανθρώπινη ζεστασιά, με τέτοια αίσθηση κοινωνικού χρέους, με τέτοιο ψυχικό δόσιμο, με τέτοιο συμβόλαιο τιμής δύσκολα θα χαθούμε. Ένας κύκλος έκλεισε. Χίλιοι άλλοι θ' ανοίξουν. Προχωράμε». Κανένας καινούργιος κύκλος δεν άνοιξε γι' αυτόν, οπότε το παράπονο έγινε ξέχειλος θυμός.

Εζήλωσαν δόξαν Θεοδώρας

Από το λεβεντοκόμμα ανακοινώθηκε πως ο πανεπιστημιακός (στο Παρίσι) Δημοσθένης Δαββέτας, πρώην συνεργάτης του Σαμαρά και υποψήφιος ευρωβουλευτής της ΝΔ το 2014 (δεν εκλέχτηκε) «θα δώσει τη μάχη των εκλογών ως υποψήφιος στους εκλογικούς συνδυασμούς του κόμματος με όλες του τις δυνάμεις, για μια ισχυρότερη Ένωση Κεντρώων». Γιατί όχι; Μια ζαριά χωρίς ρίσκο είναι. Μπορεί να μην εκλέχτηκε το 2014 με τη ΝΔ και να εκλεγεί το 2019 με τον Λεβέντη. Κι αν δεν εκλεγεί... τι είχαμε, τι χάσαμε.

Λέγεται, ότι την πόρτα του λεβεντοκόμματος ετοιμάζεται να διαβεί και η πρώην (για ένα φεγγάρι) βουλευτίνα Χίου της ΝΔ Μαρία Σταυρινούδη. Λογικό το βρίσκουμε. Ο Λεβέντης έχει μεγαλύτερες πιθανότητες από το κόμμα του Βελόπουλου, από το οποίο πέρασε η κ. Σταυρινούδη. Στο κάτω-κάτω, καλύτερη είναι η Οδώρα η Μεγαλοοικονόμου; Αίσθηση σαν αυτή που προκάλεσε η Σταυρινούδη όταν πήγε να ορκιστεί με «ειδική» ενδυμασία («Ωχ, Παναγία μου και Χριστέ μου», είχε αναφωνήσει ο προεδρεύων Τραγάκης, ξεχνώντας ότι το μικρόφωνό του ήταν ανοιχτό), δεν έχει προκαλέσει καμιά Οδώρα.

Κροκοδείλια δάκρυα για το δημογραφικό

Πριν από μερικές μέρες έγινε στη Βουλή μια δακρύβρεχτη συνεδρίαση, κατά την οποία οι πολιτικοί αρχηγοί κατέβασαν τους τόνους, απέφυγαν να επιτεθούν ο ένας στον άλλο και αναζητήσαν συναινέσεις για το μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα. Αφορμή γι' αυτό το σόου εθνικής ανησυχίας ήταν η κατάθεση Εκθεσης που συνέταξε η Διακομματική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για το δημογραφικό, η οποία είχε συσταθεί τον Μάη του 2017 (και χρειάστηκε δύο σχεδόν χρόνια για να μελετήσει το αυτονόητο!).

Η κάμψη στον αριθμό των γεννήσεων στην Ελλάδα έφτασε σε οριακά επίπεδα τη δεκαετία του '90, κατά τα χρόνια του Μητσοτάκη και μετά του σημερινού «εκσυγχρονισμού». Δηλαδή, τότε που ο ελληνικός καπιταλισμός αρχίζει να ανασυγκροτείται σε συντηρητική βάση, διαλύοντας σιγά-σιγά το ισχνό ρεφορμιστικό πλαίσιο που είχε οικοδομηθεί τη δεκαετία του '80, ως αποτέλεσμα σκληρών αγώνων του προλεταριάτου στα χρόνια μετά την πτώση της χούντας. Όπως αναφέρει η Εκθεση της Διακομματικής Επιτροπής, το 1996 ο μέσος όρος γεννήσεων έφτασε στο επίπεδο του 1,3 παιδιά ανά γυναίκα, που οι δημογράφοι ονομάζουν «ακραίας χαμηλής γεννητικότητας επίπεδο». Στα χρόνια της κρίσης και των Μνημονίων το επίπεδο έπεσε ραγδαία (1,24 παιδιά ανά γυναίκα).

Δε θα μπορούσε να περιμένει κανείς τίποτ' άλλο από υποκρισία και κροκοδείλια δάκρυα, συνδυασμένα με... λελογισμένες δόσεις προεκλογικής δημαγωγίας. Η Φώφη πρότεινε επίδομα 200 ευρώ το μήνα για κάθε παιδί για τρία χρόνια. Ο Κούλης 2.000 ευρώ εφάπαξ για κάθε γέννηση. Τα επένδυσαν και με άλλα (φοροαπαλλαγές, παιδικούς σταθμούς, μείωση ΦΠΑ στα βρεφικά είδη κτλ.), ενώ ο Κούλης δεν παρέλειψε να μιλήσει και για ευελιξία στην επιλογή της άδειας λοχείας από τη γυναίκα, σαν να μην ξέρουμε ότι αυτό είναι αίτημα των καπιταλιστών, που θέλουν να ξεφορτώνονται τις μωρομάνες.

Πιο πονηρός ο Τσίπρας, πήγε πέρα από το επίπεδο της κοινωνικής πολιτικής του κράτους και μίλησε και για τον εργασιακό τομέα. Για την «κυρίαρχη αντίληψη για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, η οποία δεν μπορεί παρά να είναι στηριγμένη στη συρρίκνωση του εργασιακού κόστους, στη συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων, άρα και στη συρρίκνωση του μισθού και στην συρρίκνωση όλων των κεκτημένων δικαιωμάτων, εργασιακών και κοινωνικών, κοινωνικής προστασίας». Τι ακριβώς είναι ο Τσίπρας, στέλεχος δημογραφικού ινστιτούτου ή ΜΚΟ που κάνει παρατηρήσεις και βγάζει συμπεράσματα ή πρωθυπουργός που έχει ευθύνη για την ασκούμενη πολιτική; Εδώ και τέσσερα χρόνια εφαρμόζει με φανατισμό και συνέπεια αυτή την πολιτική, την οποία -κατά τα άλλα- περιγράφει ως υπαίτια για τη ραγδαία μείωση των γεννήσεων και την όξυνση της δημογραφικής κρίσης.

Γι' αυτό και όταν έφτασε στο «διά ταύτα» ξεμασκαρεύτηκε. Αναφέρθηκε στο «πλαίσιο ενεργητικών πολιτικών» που εφαρμόζει η κυβέρνησή του, όπως η επιδότηση ενοικίου! Και κατέληξε ως

εξής: «Αρα, η αύξηση του κατώτατου μισθού, η βελτίωση των συνθηκών εργασίας, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, η επιδότηση ενοικίου είναι ένα πλαίσιο, ένα πλέγμα πολιτικής, το οποίο μπορεί, πράγματι, να συμβάλλει στη σταδιακή αντιμετώπιση του φαινομένου!»

Μιλάμε πραγματικά για πρόκληση. Όταν ο Τσίπρας πρωτομπήκε στις κορυφές της αστικής πολιτικής, συνήθιζε να μιλά με φρίκη για τη «γενιά των 800 ευρώ». Και τώρα, καμαρώνει για τους μισθούς των 650 ευρώ (μεικτά), με επίσημη ανεργία κοντά στο 20%. Δηλαδή, ένα ζευγάρι μπορεί να μεγαλώσει παιδιά με δύο μισθούς των 650 ευρώ και με μόνιμη ανασφάλεια ότι οι δύο μισθοί μπορεί να γίνουν ένας! Αυτό μας είπε ο Τσίπρας με το θράσος που τον χαρακτηρίζει. Για να μη μιλήσουμε για τη μία θέση εργασίας που μοιράζεται σε δυο ή και τρεις εργάτες και για τους μισθούς των 300 ευρώ.

Το λεγόμενο «κοινωνικό κράτος», δηλαδή κάποιες παροχές προς τα νέα ζευγάρια, προκειμένου να στηριχτεί η μητρότητα, έχει συρρικνωθεί στα ελάχιστα όρια του. Και θα μείνει συρρικνωμένο στα σημερινά άθλια επίπεδα για πολλά-πολλά χρόνια, όπως προβλέπεται από τη δημοσιονομική πολιτική των «ματωμένων πλεονασμάτων» που έχει συμφωνηθεί από τη σημερινή κυβέρνηση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Ομως, όσο σημαντικές κι αν είναι κάποιες «παροχές» από το αστικό κράτος, αυτές κατέχουν υποδεέστερη θέση σε σχέση με τη δυνατότητα της εργατικής τάξης να αναπαράγεται.

Αυτή η δυνατότητα καθορίζεται από τη σχέση που έχει η αξία της εργατικής δύναμης με την τιμή της εργατικής δύναμης. Η αξία της εργατικής δύναμης καθορίζεται από τα έξοδα συντήρησης της εργατικής οικογένειας, στα οποία φυσικά περιλαμβάνονται και τα έξοδα γέννησης και ανατροφής παιδιών. Όταν η τιμή της εργατικής δύναμης, δηλαδή ο μισθός, είναι τόσο κάτω από την αξία της εργατικής δύναμης, αναπόφευκτα θα μειωθούν οι γεννήσεις. Η σύγχρονη εργατική τάξη έχει ένα μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο ανώτερο απ' αυτό που χαρακτήριζε την εργατική τάξη πριν από πολλές δεκαετίες. Και η ίδια η αστική κοινωνία προσφέρει δυνατότητες ελέγχου των γεννήσεων σε σχέση με το παρελθόν (ενημέρωση, μέθοδοι αντισύλληψης κτλ.). Επομένως, η μείωση του μερίδιου που παίρνει η εργατική τάξη από το εθνικό εισόδημα θα οδηγήσει αυτόματα σε μείωση των γεννήσεων. Οι σημερινοί εργάτες δεν αραδιάζουν παιδιά με τη λογική «όσα ζήσουν» και «όπως ζήσουν». Θέλουν τα παιδιά τους να έχουν τουλάχιστον ένα μίνιμουμ αξιοπρεπούς διαβίωσης. Ακόμα και οι πιστοί χριστιανοί δεν υπακούουν στα χριστιανικά δόγματα σ' αυτόν τον τομέα. «Εμείς θα τα μεγαλώσουμε τα παιδιά, όχι οι παπάδες», ακούς να λέγεται συχνά.

Το θέμα είναι αρκετά πιο σύνθετο (πώς αντιμετωπίζεται, για παράδειγμα, από τους καπιταλιστές η εργάτρια που εγκυμονεί;), όμως ο πυρήνας του είναι το μισθολογικό και η σχετική ασφάλεια για τη διατήρηση της θέσης εργασίας. Όταν οι νέοι εργάτες και εργάτριες δεν έχουν σταθερή εργασία και πληρώνονται

με μισθούς πείνας (ακόμα και όταν είναι ειδικευμένοι, οι καπιταλιστές τους πληρώνουν με τα κατώτατα), θα αναβάλλουν συνεχώς την τεκνοποίηση (περιμένοντας μπας και βελτιωθεί λίγο η οικονομική τους κατάσταση) κι όταν αποφασίσουν να τεκνοποιήσουν (πέρα από τα προβλήματα που ενδεχομένως θ' αντιμετωπίσουν, τα οποία θα απαιτήσουν νέα έξοδα), θα σταματήσουν στο ένα παιδί. Δεν πρόκειται να τους ενθαρρύνει ούτε το εφάπαξ διχίλιарο του Κούλη, ούτε το διακοσάρι της Φώφης (το παιδί μετά τα τρία χρόνια έχει περισσότερα έξοδα), ούτε το επίδομα ενοικίου του Τσίπρα ούτε η φιλανθρωπική-επιδοματική μπουρδολογία της Φωτίου.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι ομιλίες της Γεννηματά, του Μητσοτάκη και του Τσίπρα, παρά τις μεταξύ τους διαφοροποιήσεις, κινήθηκαν σε ένα αυστηρά καθορισμένο κοινό πλαίσιο: να μη θιγεί το κεφάλαιο. Ακόμα και ο Τσίπρας, που για λόγους αριστερούτσικης δημαγωγίας αναφέρθηκε στα εργασιακά, δεν είπε τίποτα που θα έθιγε τις ιερές αγελάδες της κεφαλαιοκρατίας. Μίλησε σαν... στοχαστής και όχι ως «αριστερός πρωθυπουργός». Είπε τι «θα ήθελε» να ισχύει ως κυρίαρχη αντίληψη, για να καταλήξει στη... λύση του κατώτατου μισθού των 650 ευρώ και των επιδομάτων ενοικίου που μοιράζει η Φωτίου.

Δεν πρόκειται, φυσικά, ν' αντιστραφεί η τάση μείωσης του πληθυσμού, γιατί η εργατική τάξη δε θέλει να φέρει στον κόσμο παιδιά που θα ζήσουν μέσα στην έσχατη φτώχεια. Το μείζον πρόβλημα δεν είναι το «εθνικό», όπως το παρουσιάζουν (οι Τούρκοι αυξάνονται και πληθύνονται, εμείς λιγοστεύουμε), το οποίο αντιμετωπίζει τους νέους ως κρέας για κανόνια. Το μείζον πρόβλημα είναι ότι με αφορμή το δημογραφικό θα πέσουν με ακόμα μεγαλύτερη μανία πάνω στις συντάξεις. Η δημογραφική κάμψη πάει πακέτο με τη «γήρανση του πληθυσμού», τη βασική ιδεολογική πλατφόρμα επί της οποίας στηρίζουν όλες τις εκστρατείες μείωσης των συντάξεων και αποσάθρωσης της όποιας κοινωνικότητας έχει απομείνει στο ασφαλιστικό σύστημα. Μέχρι να κάνουν την ασφάλιση ατομική υπόθεση από την αρχή μέχρι το τέλος.

Το δυνατότερο χαστούκι και στις αγριανθρωπικές μαλθουσινανές θεωρίες και στα κροκοδείλια δάκρυα για το δημογραφικό, δόθηκε ιστορικά στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Στη Σοβιετική Ένωση, στο πρώτο κράτος της δικτατορίας του προλεταριάτου. Εκεί που θεσπίστηκαν παράσημα για τις μανάδες που έκαναν πολλά παιδιά. Εκεί που η γυναίκα έπαιρνε αύξηση του μισθού και μείωση του ωραρίου για κάθε παιδί που γεννούσε. Εκεί που οι διαζευγμένοι άνδρες υποχρεώνονταν να πληρώνουν τη διατροφή για τα παιδιά τους, όχι όποτε και αν τους «κάπνιζε», αλλά με παρακράτηση από το μισθό τους και απευθείας καταβολή στη μάνα των παιδιών. Εκεί που κατασκευάζονταν με ιλιγγιώδεις ρυθμούς (ειδικά στη διάρκεια του δεύτερου πεντάχρονου) μαιευτικές κλίνες, βρεφονηπιακοί σταθμοί, συσσίτια για τα παιδιά κι ένα σωρό άλλα δημόσια ιδρύματα, με σκοπό να απαλλάξουν την εργαζόμενη μητέρα από μεγάλο βάρος της δουλειάς στο σπίτι. Εκεί που η τεκνοποιία δε θεωρούνταν ατομική υπόθεση των ζευγαριών, αλλά και κοινωνική και κρατική υπόθεση. Γονείς, κοινωνία, κράτος είχαν ίσα μερίδια ευθύνης στην ανατροφή των παιδιών. Η μητρότητα δε θεωρούνταν ατομική υπόθεση, αλλά μια φυσιολογική κοινωνική λειτουργία των γυναικών, όπως τόνιζε η Κολοντάι.

Σχέδιο νέου Ποινικού Κώδικα

Διώξεις για το κίνημα, δώρα για τους νεοαξιστές

Λίγο πριν από τις ευρωεκλογές, ο Τσίπρας έριξε στην πιάσσα το σχέδιο του νέου Ποινικού Κώδικα, καθορίζοντας και πάλι την ατζέντα και όντας βέβαιος ότι από τη συζήτηση που θα γίνει, μόλις κατακαθίσει ο κourνιαχτός των πρώτων ημερών, μόνο κερδισμένος μπορεί να βγει. Γιατί ο νέος ΠΚ φτιάχτηκε από νομικούς και στη βασική του κατεύθυνση έχει ήδη την υποστήριξη της πλειοψηφίας του νομικού κόσμου, γεγονός που θα πιστωθεί στην κυβέρνηση και όχι στην αντιπολίτευση.

Δεν είναι τυχαία η υστερική αντίδραση της αντιπολίτευσης που επικεντρώθηκε σε μια μόνο διάταξη: «Πλημμέλημα οι μολόδοφοι». Φυσικά, η σχετική συζήτηση και επ' αυτού γίνεται με αγοραίους όρους, με όρους τρομουστερίας. Με παραγωνιστές στελέχη της Δεξιάς, μπάτσους και παπαγάκια της μπαταρίας.

Πρώτα-πρώτα, από πότε η μολόδοφ είναι εκρηκτικός μηχανισμός; Τέτοιον τον έχει κάνει η νομολογία των αστικών δικαστηρίων. Φωτιά προκαλεί η μολόδοφ, χωρίς καμιά έκρηξη. Υστερα, γιατί η κατοχή ενός όπλου να είναι πλημμέλημα και η κατοχή μιας μολόδοφ να πρέπει να είναι κακούργημα; Όταν τίθενται αυτά τα ερωτήματα, η συζήτηση πηγαίνει... στη Μαργρίν. Μπορεί ένας ακόμα άθλιος συριζαίος (Κυρίτης) να έκανε δημόσια δήλωση μετάνοιας για μια αλήθεια που μάλλον του ξέφυγε (είπε ότι στα 30 χρόνια της δημοσιογραφικής του ζωής δεν έχει δει θάνατο από μολόδοφο), όμως η αλήθεια για τη Μαργρίν δεν αλλάζει.

Μπορεί ο εμπρησμός να προκλήθηκε από μολόδοφο, όμως οι άνθρωποι πέθαναν επειδή τους είχαν κλειδωμένους μέσα τ' απεντικά της τράπεζας. Αν δεν τους είχαν κλειδωμένους, θα μπορούσαν να φύγουν με άνεση. Αυτό δεν το λέμε εμείς, το έχει πει με απόφαση του αστικού δικαστηρίου που καταδίκασε τον διευθύνοντα σύμβουλο, τον υπεύθυνο ασφάλειας και τη διευθύντρια του καταστήματος της Μαργρίν σε ποινές φυλάκισης έως και 22 ετών. Η τεχνική επιβάρυνση του υπουργείου Εργασίας στο πόρισμα της ανέφερε πως η έξοδος κινδύνου ήταν κλειδωμένη και μπορούσε ν' ανοίξει μόνο με τηλεχειριστήριο που είχε η διευθύντρια. Ουδέποτε είχε γίνει άσκηση εγκατάλειψης, ενώ δεν υπήρχε ούτε πιστοποιητικό πυρασφάλειας. Το κατηγορητήριο ανέφερε ότι οι υπάλληλοι υποχρεώθηκαν να εργαστούν με την απειλή της απόλυσης, μολονότι ήταν σίγουρο ότι αυτό θα προκαλούσε την μίμνη της απεργιακής πορείας.

Ας αφήσουν, λοιπόν, τη βρόμικη προπαγάνδα για τους νεκρούς της Μαργρίν και τις μολόδοφ, με την οποία προσπαθούν να επιβάλουν γενική ομοφωνία στις απόψεις τους, που συντίθεναν στην αυστηροποίηση του κατασταλτικού οπλοστασίου.

Δεν είναι δυνατόν στο πλαίσιο ενός άρθρου εφημερίδας να παρουσιαστεί αναλυτικά ένας ΠΚ με πάμπολλες

αλλαγές. Ως γενικό συμπέρασμα θα μοιραστούμε αυτό που έγραψε ο δικηγόρος **Κώστας Παπαδάκης** σε μια εκτενή (άρθρο προς άρθρο) ανάλυσή τους με τα απλά εκτελεστικά όργανα.

Β) Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται τροποποίηση του άρθρου 187 Π.Κ. προς όφελος των υποδίκων για την εγκληματική οργάνωση Χ.Α. Τον Αύγουστο 2014 και ενώ η ηγεσία της βρισκόταν έγκλειστη στον Κορυδαλλό και διωκόμενη για τα αδικήματα που

οδήγησαν στην σημερινή δίκη, η τότε κυβέρνηση Σαμαρά ανακίνησε την πρόθεση της να τροποποιήσει το άρθρο 187 Π.Κ. έτσι ώστε στοιχείο για το αδίκημα της Εγκληματικής Οργάνωσης να αποτελεί το οικονομικό κίνητρο των κατηγορουμένων. Αν η τροποποίηση αυτή περνούσε θα οδηγούσε σε άμεση αποφυλάκιση και απαλλαγή των κατηγορουμένων για την υποθήσωση κατά της δημόσιας τάξης, **διατάξεις οι οποίες έχουν ταλαιπωρήσει κατηγορουμένους με πολιτικά κίνητρα** (π.χ. Π.Κ. 167, 170, 334, 292 ή και διατάξεις συλλογικής ευθύνης ακόμα, 189) όχι μόνο δεν καταργούνται αλλά **ισχυροποιούνται**, ενώ **αναβαθμίζεται ο φρονηματικός ρόλος των πρωτοστατούντων προσώπων οι οποίοι βαρύνονται υποκινήτες με καθοδηγητικό ρόλο**, θυμίζοντας ασφαλιστικές διατυπώσεις περασμένων δεκαετιών».

Σάλο έχουν προκαλέσει στο αντιφασιστικό κίνημα οι προτεινόμενες αλλαγές στο άρθρο 187 ΠΚ περί «εγκληματικής οργάνωσης». Ο Παπαδάκης σημειώνει: «Η τροποποίηση του ΠΚ 187 έρχεται εν μέσω της δίκης της Χ.Α.

Α) Με την προτεινόμενη τροποποίηση **το αδίκημα της Διεύθυνσης Εγκληματικής Οργάνωσης υποβιβάζεται σε απλή επιβαρυντική περίπτωση** του αδικήματος της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση η οποία (ένταξη) αντιμετωπίζεται και με την τροποποίηση με το ίδιο πλαίσιο ποινής που ισχύει μέχρι τώρα 5-10 χρόνια, ενώ με την ισχύουσα μορφή του άρθρου 187 Π.Κ. η Διεύθυνση Εγκληματικής Οργάνωσης απειλείται με ποινή κάθειωξης 10-20 ετών. Συνεπώς το ελάχιστο όριο της απειλούμενης ποινής των 10 ετών παύει να υφίσταται και μετατρέπεται από ελάχιστο σε μέγιστο.

Η τροποποίηση αυτή αποτελεί **ευθεία παρέμβαση στην εκκρεμή δίκη της Χρυσής Αυγής** η οποία συμπληρώνει τέσσερα χρόνια και φτάνει στο τέλος της. Αποτελεί ένα ανέλπιστο υποχρεώθηκαν να εργαστούν με την απειλή της απόλυσης, μολονότι ήταν σίγουρο ότι αυτό θα προκαλούσε την μίμνη της απεργιακής πορείας.

Ας αφήσουν, λοιπόν, τη βρόμικη προπαγάνδα για τους νεκρούς της Μαργρίν και τις μολόδοφ, με την οποία προσπαθούν να επιβάλουν γε-

νη ομοφωνία στις απόψεις τους, που συντίθεναν στην αυστηροποίηση του κατασταλτικού οπλοστασίου.

Δεν είναι δυνατόν στο πλαίσιο ενός άρθρου εφημερίδας να παρουσιαστεί αναλυτικά ένας ΠΚ με πάμπολλες

για **10-20** που ίσχυε τώρα. Αυτό ουσιαστικά θα σημάνει ατιμωρησία του αρχηγού και της ηγεσίας και εξίσωσή τους με τα απλά εκτελεστικά όργανα.

Β) Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται τροποποίηση του άρθρου 187 Π.Κ. προς όφελος των υποδίκων για την εγκληματική οργάνωση Χ.Α. Τον Αύγουστο 2014 και ενώ η ηγεσία της βρισκόταν έγκλειστη στον Κορυδαλλό και διωκόμενη για τα αδικήματα που οδήγησαν στην σημερινή δίκη, η τότε κυβέρνηση Σαμαρά ανακίνησε την πρόθεση της να τροποποιήσει το άρθρο 187 Π.Κ. έτσι ώστε στοιχείο για το αδίκημα της Εγκληματικής Οργάνωσης να αποτελεί το οικονομικό κίνητρο των κατηγορουμένων. Αν η τροποποίηση αυτή περνούσε θα οδηγούσε σε άμεση αποφυλάκιση και απαλλαγή των κατηγορουμένων για την υποθήσωση κατά της δημόσιας τάξης, **διατάξεις οι οποίες έχουν ταλαιπωρήσει κατηγορουμένους με πολιτικά κίνητρα** (π.χ. Π.Κ. 167, 170, 334, 292 ή και διατάξεις συλλογικής ευθύνης ακόμα, 189) όχι μόνο δεν καταργούνται αλλά **ισχυροποιούνται**, ενώ **αναβαθμίζεται ο φρονηματικός ρόλος των πρωτοστατούντων προσώπων οι οποίοι βαρύνονται υποκινήτες με καθοδηγητικό ρόλο**, θυμίζοντας ασφαλιστικές διατυπώσεις περασμένων δεκαετιών».

Σάλο έχουν προκαλέσει στο αντιφασιστικό κίνημα οι προτεινόμενες αλλαγές στο άρθρο 187 ΠΚ περί «εγκληματικής οργάνωσης». Ο Παπαδάκης σημειώνει: «Η τροποποίηση του ΠΚ 187 έρχεται εν μέσω της δίκης της Χ.Α.

Α) Με την προτεινόμενη τροποποίηση **το αδίκημα της Διεύθυνσης Εγκληματικής Οργάνωσης υποβιβάζεται σε απλή επιβαρυντική περίπτωση** του αδικήματος της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση η οποία (ένταξη) αντιμετωπίζεται και με την τροποποίηση με το ίδιο πλαίσιο ποινής που ισχύει μέχρι τώρα 5-10 χρόνια, ενώ με την ισχύουσα μορφή του άρθρου 187 Π.Κ. η Διεύθυνση Εγκληματικής Οργάνωσης απειλείται με ποινή κάθειωξης 10-20 ετών. Συνεπώς το ελάχιστο όριο της απειλούμενης ποινής των 10 ετών παύει να υφίσταται και μετατρέπεται από ελάχιστο σε μέγιστο.

Η τροποποίηση αυτή αποτελεί **ευθεία παρέμβαση στην εκκρεμή δίκη της Χρυσής Αυγής** η οποία συμπληρώνει τέσσερα χρόνια και φτάνει στο τέλος της. Αποτελεί ένα ανέλπιστο υποχρεώθηκαν να εργαστούν με την απειλή της απόλυσης, μολονότι ήταν σίγουρο ότι αυτό θα προκαλούσε την μίμνη της απεργιακής πορείας.

Ας αφήσουν, λοιπόν, τη βρόμικη προπαγάνδα για τους νεκρούς της Μαργρίν και τις μολόδοφ, με την οποία προσπαθούν να επιβάλουν γε-

νη ομοφωνία στις απόψεις τους, που συντίθεναν στην αυστηροποίηση του κατασταλτικού οπλοστασίου.

Δεν είναι δυνατόν στο πλαίσιο ενός άρθρου εφημερίδας να παρουσιαστεί αναλυτικά ένας ΠΚ με πάμπολλες

αλλαγές. Ως γενικό συμπέρασμα θα μοιραστούμε αυτό που έγραψε ο δικηγόρος **Κώστας Παπαδάκης** σε μια εκτενή (άρθρο προς άρθρο) ανάλυσή τους με τα απλά εκτελεστικά όργανα.

Β) Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται τροποποίηση του άρθρου 187 Π.Κ. προς όφελος των υποδίκων για την εγκληματική οργάνωση Χ.Α. Τον Αύγουστο 2014 και ενώ η ηγεσία της βρισκόταν έγκλειστη στον Κορυδαλλό και διωκόμενη για τα αδικήματα που οδήγησαν στην σημερινή δίκη, η τότε κυβέρνηση Σαμαρά ανακίνησε την πρόθεση της να τροποποιήσει το άρθρο 187 Π.Κ. έτσι ώστε στοιχείο για το αδίκημα της Εγκληματικής Οργάνωσης να αποτελεί το οικονομικό κίνητρο των κατηγορουμένων. Αν η τροποποίηση αυτή περνούσε θα οδηγούσε σε άμεση αποφυλάκιση και απαλλαγή των κατηγορουμένων για την υποθήσωση κατά της δημόσιας τάξης, **διατάξεις οι οποίες έχουν ταλαιπωρήσει κατηγορουμένους με πολιτικά κίνητρα** (π.χ. Π.Κ. 167, 170, 334, 292 ή και διατάξεις συλλογικής ευθύνης ακόμα, 189) όχι μόνο δεν καταργούνται αλλά **ισχυροποιούνται**, ενώ **αναβαθμίζεται ο φρονηματικός ρόλος των πρωτοστατούντων προσώπων οι οποίοι βαρύνονται υποκινήτες με καθοδηγητικό ρόλο**, θυμίζοντας ασφαλιστικές διατυπώσεις περασμένων δεκαετιών».

Σάλο έχουν προκαλέσει στο αντιφασιστικό κίνημα οι προτεινόμενες αλλαγές στο άρθρο 187 ΠΚ περί «εγκληματικής οργάνωσης». Ο Παπαδάκης σημειώνει: «Η τροποποίηση του ΠΚ 187 έρχεται εν μέσω της δίκης της Χ.Α.

Αύο υπουργοί (Δραγασάκης, Αραχωβίτης) και δύο υφυπουργοί (Πιτσιόρλας, Κόκκαλης) υπέγραψαν στις 15 Φλεβάρη του 2019 μια επαίσιχητη ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση), με την οποία μείωσαν δραστικά τα πρόστιμα στους εμπόρους και εισαγωγείς φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Η ΚΥΑ δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 6 Μάρτη (778 Β).

Είναι ευρέως γνωστό, ότι υπάρχει κύκλωμα εμπόρων και εισαγωγέων φυτοπροστατευτικών προϊόντων, που διακινούν τέτοια προϊόντα χωρίς συνταγές, που κάνουν διακίνηση χωρίς να έχουν άδεια λειτουργίας, που διακινούν προϊόντα με υπολείμματα φυτοφαρμάκων υψηλότερα από τα επιτρεπόμενα όρια, που εμπορεύονται προϊόντα ληγμένα κτλ. Η διακίνηση αυτών των φυτοπροστατευτικών προϊόντων προκαλεί σοβαρά προβλήματα στην αγροτική παραγωγή, αλλά και προβλήματα στη δημόσια υγεία.

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ας δούμε αναλυτικά αυτά τα πρόστιμα.

◆ Παράγραφος 3 του άρθρου 1 της ΚΥΑ. **Μειώνεται δραστικά το πρόστιμο για τη διακίνηση ληγμένων φυτοπροστατευτικών προϊόντων**. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 9 του νόμου 4036/2012 προβλεπόταν πρόστιμο από 1.000 έως 60.000 ευρώ για ν' αποτρέψει τη διάθεση προϊόντων πριν πραγματοποιηθεί επαναληπτικός έλεγχος. Οι κύριοι αυτοί μειώνουν και αυτό το πρόστιμο σε 500 ευρώ ελάχιστο μέχρι 20.000 ευρώ μέγιστο (τρεις φορές χαμηλότερο απ' αυτό που προβλεπόταν ως τώρα)!

Η παράγραφος 6 του άρθρου 9 του νόμου 4036 προέβλεπε: «6. Οποίος εισάγει, χρησιμοποιεί για επαγγελματική χρήση, διακινεί, διαθέτει καθ' οιονδήποτε τρόπο, έστω και δωρεάν, ανταλλάσσει, μεταφέρει φυτοπροστατευτικά προϊόντα πέραν της ημερομηνίας λήξης που αναγράφεται ή προκύπτει από τη συσκευασία ή την ετικέτα, τιμωρείται με πρόστιμο από χίλια (1.000) έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που προληγόμενου εδαφίου δεσμεύονται και καταστρέφονται, με δαπάνη που βαρύνει αποκλειστικά τον υπεύθυνο για την παράβαση».

Το μέγεθος του προβλεπόμενου προστίμου καταδεικνύει ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με τη διακίνηση και εμπορία ληγμένων φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Η απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν να μειώσει αυτά τα πρόστιμα, παρά τη σοβαρότητα του προβλήματος για τους αγρότες και τη δημόσια υγεία. Περιττεύει να πούμε ότι οι καταπιεστές άνοιξαν σαμπάνια, αφού τώρα θα μπορούν ελεύθερα να διακινούν τα ληγμένα, χωρίς ν' ανησυχούν για το πρόστιμο.

◆ Παράγραφος 3 του άρθρου 2 της ΚΥΑ. **Μειώνονται δραστικά τα πρόστιμα για πολύ σοβαρές παραβάσεις που αφορούν τη διακίνηση προϊόντων με υπολείμματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων πάνω από τα επιτρεπτά όρια**.

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Τα πρόστιμα αυτά προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 του νόμου 4036/2012, η οποία έχει ως εξής: «1. Σε όποιον παράγει, εισάγει ή εξάγει φυτικά προϊόντα ή προϊόντα πρώτης μεταποίησης που φέρουν υπολείμματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων υψηλότερα από τα ανώτατα επιτρεπτά όρια, όπως αυτά ορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, επιβάλλεται πρόστιμο από χίλια (1.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ και τα φυτικά προϊόντα δεσμεύονται. Οι προκαλούμενες δαπάνες βαρύνονται από τον υπεύθυνο για την παράβαση. Επόμενη διάθεση στην αγορά παρτίδας φυτικών προϊόντων ιδίας προέλευσης επιτρέπεται μόνο εφόσον προηγήσει έλεγχος υπολειμμάτων από την Αρχή διαπιστωθεί ότι τα υπολείμματα δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα επιτρεπτά όρια όπως αυτά ορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005. Αν διατεθούν προϊόντα στην αγορά πριν προηγηθεί επαναληπτικός έλεγχος υπολειμμάτων επιβάλλεται πρόστιμο από χίλια (1.000) έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ».

Η πρόβλεψη για πρόστιμα που φτάνουν ακόμα και τα 50.000 ευρώ δείχνει τη σοβαρότητα της παράβασης. Κι έρχονται οι συριζαίοι και ανεμβρίαστα μειώνουν το πρόστιμο στο πεντακοσάριο ως ελάχιστο και στα 10.000 ευρώ μέγιστο (πέντε φορές χαμηλότερο απ' αυτό που προβλεπόταν ως τώρα)!

Η δεύτερη περίπτωση της ίδιας παραγράφου προέβλεπε πρόστιμο από 1.000 έως 60.000 ευρώ για ν' αποτρέψει τη διάθεση προϊόντων πριν πραγματοποιηθεί επαναληπτικός έλεγχος. Οι κύριοι αυτοί μειώνουν και αυτό το πρόστιμο σε 500 ευρώ ελάχιστο μέχρι 20.000 ευρώ μέγιστο (τρεις φορές χαμηλότερο απ' αυτό που προβλεπόταν ως τώρα)!

Η παράγραφος 6 του άρθρου 9 του νόμου 4036 προέβλεπε: «6. Οποίος εισάγει, χρησιμοποιεί για επαγγελματική χρήση, διακινεί, διαθέτει καθ' οιονδήποτε τρόπο, έστω και δωρεάν, ανταλλάσσει, μεταφέρει φυτοπροστατευτικά προϊόντα πέραν της ημερομηνίας λήξης που αναγράφεται ή προκύπτει από τη συσκευασία ή την ετικέτα, τιμωρείται με πρόστιμο από χίλια (1.000) έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που προληγόμενου εδαφίου δεσμεύονται και καταστρέφονται, με δαπάνη που βαρύνει αποκλειστικά τον υπεύθυνο για την παράβαση».

Το μέγεθος του προβλεπόμενου προστίμου καταδεικνύει ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με τη διακίνηση και εμπορία ληγμένων φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Η απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν να μειώσει αυτά τα πρόστιμα, παρά τη σοβαρότητα του προβλήματος για τους αγρότες και τη δημόσια υγεία. Περιττεύει να πούμε ότι οι καταπιεστές άνοιξαν σαμπάνια, αφού τώρα θα μπορούν ελεύθερα να διακινούν τα ληγμένα, χωρίς ν' ανησυχούν για το πρόστιμο.

◆ Παράγραφος 3 του άρθρου 2 της ΚΥΑ. **Μειώνονται δραστικά τα πρόστιμα για πολύ σοβαρές παραβάσεις που αφορούν τη διακίνηση προϊόντων με υπολείμματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων πάνω από τα επιτρεπτά όρια**.

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Τα πρόστιμα αυτά προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 του νόμου 4036/2012, η οποία έχει ως εξής: «1. Σε όποιον παράγει, εισάγει ή εξάγει φυτικά προϊόντα ή προϊόντα πρώτης μεταποίησης που φέρουν υπολείμματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων υψηλότερα από τα ανώτατα επιτρεπτά όρια, όπως αυτά ορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, επιβάλλεται πρόστιμο από χίλια (1.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ και τα φυτικά προϊόντα δεσμεύονται. Οι προκαλούμενες δαπάνες βαρύνονται από τον υπεύθυνο για την παράβαση. Επόμενη διάθεση στην αγορά παρτίδας φυτικών προϊόντων ιδίας προέλευσης επιτρέπεται μόνο εφόσον προηγήσει έλεγχος υπολειμμάτων από την Αρχή διαπιστωθεί ότι τα υπολείμματα δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα επιτρεπτά όρια όπως αυτά ορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005. Αν διατεθούν προϊόντα στην αγορά πριν προηγηθεί επαναληπτικός έλεγχος υπολειμμάτων επιβάλλεται πρόστιμο από χίλια (1.000) έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ».

Η πρόβλεψη για πρόστιμα που φτάνουν ακόμα και τα 50.000 ευρώ δείχνει τη σοβαρότητα της παράβασης. Κι έρχονται οι συριζαίοι και ανεμβρίαστα μειώνουν το πρόστιμο στο πεντακοσάριο ως ελάχιστο και στα 10.000 ευρώ μέγιστο (πέντε φορές χαμηλότερο απ' αυτό που προβλεπόταν ως τώρα)!

Η δεύτερη περίπτωση της ίδιας παραγράφου προέβλεπε πρόστιμο από 1.000 έως 60.000 ευρώ για ν' αποτρέψει τη διάθεση προϊόντων πριν πραγματοποιηθεί επαναληπτικός έλεγχος. Οι κύριοι αυτοί μειώνουν και αυτό το πρόστιμο σε 500 ευρώ ελάχιστο μέχρι 20.000 ευρώ μέγιστο (τρεις φορές χαμηλότερο απ' αυτό που προβλεπόταν ως τώρα)!

Η παράγραφος 6 του άρθρου 9 του νόμου 4036 προέβλεπε: «6. Οποίος εισάγει, χρησιμοποιεί για επαγγελματική χρήση, διακινεί, διαθέτει καθ' οιονδήποτε τρόπο, έστω και δωρεάν, ανταλλάσσει, μεταφέρει φυτοπροστατευτικά προϊόντα πέραν της ημερομηνίας λήξης που αναγράφεται ή προκύπτει από τη συσκευασία ή την ετικέτα, τιμωρείται με πρόστιμο από χίλια (1.000) έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που προληγόμενου εδαφίου δεσμεύονται και καταστρέφονται, με δαπάνη που βαρύνει αποκλειστικά τον υπεύθυνο για την παράβαση».

Το μέγεθος του προβλεπόμενου προστίμου καταδεικνύει ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με τη διακίνηση και εμπορία ληγμένων φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Η απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν να μειώσει αυτά τα πρόστιμα, παρά τη σοβαρότητα του προβλήματος για τους αγρότες και τη δημόσια υγεία. Περιττεύει να πούμε ότι οι καταπιεστές άνοιξαν σαμπάνια, αφού τώρα θα μπορούν ελεύθερα να διακινούν τα ληγμένα, χωρίς ν' ανησυχούν για το πρόστιμο.

◆ Παράγραφος 3 του άρθρου 2 της ΚΥΑ. **Μειώνονται δραστικά τα πρόστιμα για πολύ σοβαρές παραβάσεις που αφορούν τη διακίνηση προϊόντων με υπολείμματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων πάνω από τα επιτρεπτά όρια**.

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Ενώ η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι πολύ σοβαρή και θα έπρεπε να αυστηροποιηθεί τόσο το σύστημα ελέγχου όσο και η επιβολή προστίμων, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στο νόμο 4036/2012, έρχεται το κυβερνητικό κουαρτέτο και κάνει το αντίθετο: μειώνει δραστικά τα πρόστιμα!

Μπάχαλο

Αφού έγνοια της αστικής τάξης στην Ελλάδα ήταν (και είναι) η ανακοπή της τάσης της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, γεγονός που θα την καθιστούσε επικίνδυνη για την ασφάλεια και διαίω- νιση του συστήματος.

Αφού η αγωνία αυτή του αστισμού -και όχι το επίπεδο ανά- πτυξης του ελληνικού καπιταλισμού (μέσο επίπεδο)- οδήγη- σε στη δημιουργία των ΤΕΙ (μετονομασία των αρχικώς δημι- ουρηθέντων ΚΑΤΕΕ), ώστε η νεολαία της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να κατευθυνθεί σε αυτά.

Αφού επί δεκαετίες επικράτησε ένα απίστευτο μπάχαλο στην ίδρυση πανεπιστημιακών τμημάτων και ΤΕΙ (κυρίως ΤΕΙ), με αμφίβολο επιστημονικό και γνωστικό περιεχόμενο, με επικαλύψεις και ταυτότητες (πανεπιστημιακά τμήματα και τμήματα ΤΕΙ) για πολιτικούς και μικροπολιτικούς λόγους.

Αφού τα ΤΕΙ λουστραρίστηκαν πολλάκις και «ανωτατο- ποιήθηκαν» με διαδικασίες fast-track και με διαδικασίες εκλογής των καθηγητών τους σε δωμάτια ξενοδοχείων.

Αφού σήμερα, επιβάλλεται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και πάλι ένα απίστευτο μπάχαλο «συνεργειών-συνεργασι- ών-συγχωνεύσεων» ΑΕΙ και ΤΕΙ με τις ευλογίες του ΟΟΣΑ και της ΕΕ, που επιθυμούν «συμμάζεμα» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στο πλαίσιο του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, όπου το στίγμα της Μπολόνια (προ- πτυχιακός κύκλος σπουδών τριετής, συρραφή πιστωτικών μονάδων και από δομές εκτός τυπικών συστημάτων εκπαί- δευσης, πτυχία πολλών ταχυτήτων) θα βάζει τη σφραγίδα του.

Φυσικό είναι να υπάρχουν πάμπολλες αντιδράσεις, ακόμη κι αν αυτές έχουν στον πυρήνα τους συνεχιακές λογικές. Το αίτημα π.χ. του ΤΕΕ και του ΕΜΠ, αίτημα που ικανοποίησε τελικά ο Γαβρόγλου (ίσως για να βγάλει από το κάδρο της διαμαρτυρίας τα Πολυτεχνεία), να θεωρούνται οι πενταε- τείς αδιάσπαστες σπουδές επιπέδου master, ήταν ένα άτοπο αίτημα, που άνοιξε επικίνδυνους δρόμους να θεωρούνται οι τετραετείς σπουδές των υπόλοιπων πανεπιστημιακών σχολών στην Ελλάδα επιπέδου bachelor και επομένως να ισοτιμηθούν με τον τριετή προπτυχιακό κύκλο των ευρωπα- ικών πανεπιστημίων.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της ιστορίας είναι αναμφίβολα η υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών και πτυχίων, η υποταγή όλων στο τι είναι χρήσιμο για τις «αγορές». Η αυτεξούσια σημασία της μόρφωσης, της προαγωγής της επιστήμης για το γενικό καλό και τον Άνθρωπο πετιέται στα σκουπίδια.

Αφότου ξεκίνησε το γαϊτανάκι των συγχωνεύσεων ΑΕΙ και ΤΕΙ και μετονομασίας ΤΕΙ σε Πανεπιστήμια υπήρξαν αντιδράσεις πανεπιστημιακών. Χωρίς να παραβλέπουμε τις συνεχιακές λογικές που υποκρύπτονται, γεγονός είναι ότι επισημαίνονται σοβαρά προβλήματα.

Ιδού χαρακτηριστικό απόσπασμα από την ανακοίνωση του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του ΑΠΘ:

«Το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του ΑΠΘ, με αφορμή σειρά πρόσφατων πρωτοβουλιών του Υπουργείου Παιδείας με τις οποίες συγχωνεύονται ΑΕΙ με ΤΕΙ, μετατρέπονται ΤΕΙ σε Πανεπιστήμια και ιδρύονται νέα Πανεπιστήμια (Πανε- πιστήμιο Δυτικής Αττικής, ίδρυση δεύτερης Πολυτεχνικής Σχολής στην Κρήτη από τμήματα ΤΕΙ, ενσωμάτωση ΤΕΙ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, ενσωμάτωση τριών ΤΕΙ στο Διε- θνές Πανεπιστήμιο κ.ά.), μετά από διεξοδική συζήτηση που διενεργήθηκε στη συνεδρίαση της Συνέλευσης υπ' αριθμ. 14/26-2-2019, εξέδωσε το παρόν ψήφισμα:

“Το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του ΑΠΘ παρακολουθεί με επιφύλαξη και ανησυχία τις τελευταίες εξελίξεις με τις συγχωνεύσεις Πανεπιστημίων με ΤΕΙ, αφού τέτοια εγχειρή- ματα για να είναι επιτυχημένα θα πρέπει να βασίζονται σε:

- Ακαδημαϊκά κριτήρια
- Οικονομικούς πόρους απαραίτητους για τη λειτουργία και την ανάπτυξη των νέων ιδρυμάτων
- Βασικές και σύγχρονες υποδομές για την ικανοποιητική λειτουργία των νέων ιδρυμάτων
- Μέλη ΔΕΠ, ΕΕΠ, ΕΔΙΠ με γνωστικά αντικείμενα που θα υποστηρίζουν αποτελεσματικά τις νέες σχολές και τα τμή- ματα που θα λειτουργήσουν για πρώτη φορά

Το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του ΑΠΘ εκφράζει τον προβληματισμό του και την αντίδρασή του για τις προτάσεις που διαμορφώνουν διαφορετικά επίπεδα σπουδών με ίδιους ή παρόμοιους τίτλους σπουδών και χωρίς την ξεκάθαρη απο- σαφήνιση των σχετικών επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από τα πτυχία”....».

Η ΟΙΕΛΕ παγιδεύει τους εργαζόμενους στα φροντιστήρια καθηγητές

Με αφορμή την απόφαση του υπουργεί- ου Εργασίας για την ελάχιστη αμοιβή των καθηγητών που εργάζονται στα φρο- ντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών με βάση όχι το 40ωρο της ΕΓΣΣΕ, αλλά τις 21 ώρες, σύμφωνα με τα ισχύοντα στη Δευ- τεροβάθμια Εκπαίδευση και λίγες ημέρες πριν τις 19 του Μάρτη, ημέρα συζήτησης της προσφυγής της Ομοσπονδίας Εκπαι- δευτικών Φροντιστών Ελλάδας (ΟΕΦΕ) στο ΣτΕ και κηρυγμένης 24ωρης απεργί- ας των εκπαιδευτικών σε Φροντιστήρια και Κέντρα Ξένων Γλωσσών, η Ομοσπον- δία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Ελλάδας (ΟΙΕΛΕ) εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση:

«**Απόφαση-καταπέλτης για όσους επιδιώ- κουν να βυθίσουν τις αμοιβές των ιδιωτικών εκπαιδευτικών σε Φροντιστήρια Δ.Ε. και Κέντρα Ξένων Γλωσσών σε τριτοκοσμικά επίπεδα** εξέδωσε σήμερα η Γενική Διεύθυν- ση Εργασιακών Σχέσεων του Υπουργείου Εργασίας κατ' εντολήν του Γενικού Γραμ- ματέα του Υπουργείου κ. Α. Νεφελούδη.

Σύμφωνα με την απόφαση, **νόμος (ο Ν. 4415/2016) ορίζει επακριβώς την ελάχιστη αμοιβή των συναδέλφων που εργάζονται στους χώρους αυτούς με βάση, όχι το 40ωρο της ΕΓΣΣΕ, αλλά τις 21 ώρες που αποτελούν το μέσο όρο απασχόλησης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμι- ας Εκπαίδευσης**. Επομένως, το κατώτατο ωρομίσθιο, μετά και τη διαμόρφωση του κα- τώτατου μισθού στα 650 ευρώ, προκύπτει ως ακολούθως, **έχοντας αυξηθεί περίπου κατά 11%: 6/21/25x650=7,43 ευρώ**.

Αρα, **οποιαδήποτε απόπειρα να “σπά- σει” αυτό το όριο, είναι παράνομη**. Τούτο αποτελεί εμμέσως πλην σαφώς απάντηση στην προκλητική και αντικοινωνική προ- σφυγή της ΟΕΦΕ (της Ομοσπονδίας των φροντιστηριαρχών) στο ΣτΕ, με την οποία ζητείται το ωρομίσθιο να πέσει περίπου κα- τά 50%! Δικαιώνει, δε, πλήρως την ΟΙΕΛΕ

που ζήτησε με εξώδικό της από την εργο- δοτική οργάνωση να προσέλθει εκ νέου σε συλλογική διαπραγμάτευση, αποδεχόμενη το κατώτατο όριο ωρομισθίου που ορίζει ο νόμος» (οι εμφάσεις στο κείμενο της ΟΙ- ΕΛΕ).

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΙΕΛΕ πανηγυρίζει για την απόφαση του υπουρ- γείου Εργασίας.

Πανηγυρίζει που η απόφαση ορίζει ότι η αμοιβή των καθηγητών στα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών οφείλει να γίνεται βάσει των 21 ωρών εβδομαδιαίως που ισχύουν για τους καθηγητές της Δευ- τεροβάθμιας Εκπαίδευσης (δημόσιων και ιδιωτικών σχολείων) και όχι των 40 ωρών που ζητούν οι φροντιστηριάρχες. Πανη- γυρίζει, όμως, και για το γεγονός ότι, με βάση την απόφαση αυτή, το κατώτατο ωρομίσθιο, μετά και τη διαμόρφωση του κατώτατου μισθού στα 650 ευρώ, ορίζεται στα 7,43 ευρώ!

Τι έχουμε εδώ; Έχουμε μια κατεύθυνση από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία

της ΟΙΕΛΕ που οδηγεί σε καραμπινάτη αυτοπαγίδευση των εργαζόμενων εκπαι- δευτικών στα φροντιστήρια/κέντρα ξένων γλωσσών. Για τους εξής λόγους:

Πρώτον, σημειώνουμε ότι καμιά δου- λειά δεν έχει το υπουργείο Εργασίας να παρεμβαίνει σε τέτοιου είδους ζητήματα, που αφορούν εκπαιδευτικούς. Δεν είναι η ΟΙΕΛΕ που πανηγυρίζει (και σωστά) που απέτυχε η προσπάθεια προηγούμενων κυβερνήσεων να μεταφέρουν τους εκπαι- δευτικούς που εργάζονται στην ιδιωτική εκπαίδευση από το υπουργείο Παιδείας στο υπουργείο Εργασίας; Ή μήπως άλλο καθεστώς πρέπει να ισχύει για τους εκ- παιδευτικούς που εργάζονται στα ιδιωτι- κά σχολεία και άλλο για τους παρίες των φροντιστηρίων και των κέντρων ξένων γλωσσών;

Δεύτερον, εφόσον η σωστή και δίκαιη αντιμετώπιση είναι οι εκπαιδευτικοί σε όλο το φάσμα της ιδιωτικής εκπαίδευσης να ανήκουν στο υπουργείο Παιδείας, πρέπει και οι αμοιβές τους να καθορίζονται με βά- ση τα ισχύοντα στη δημόσια εκπαίδευση (κάτι που ισχύει για τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων, τουλάχιστον σύμ- φωνα με το νόμο και όχι με βάση τις πα- ρανομίες κάτω απ' το τραπέζι των σχολα- ρχών). Επομένως, πλήρες ωράριο εργασίας 21 ώρες εβδομαδιαίως και μισθός ο ισχύων για το δημόσιο.

Τρίτον, δεν μπορεί να πατάς σε δύο βάρκες. Από τη μια μεριά να θέλεις το υπουργείο Παιδείας να έχει τον έλεγχο σε όλες τις δομές (σχολεία, φροντιστήρια) εκ- παίδευσης, δημόσιες και ιδιωτικές, καθο- ρίζοντας και το ωράριο εργασίας και από την άλλη να αποδέχεσαι, όσον αφορά τις αμοιβές (ωρομίσθιο) των καθηγητών στα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσ- σών, το καθεστώς που ισχύει στον ιδιωτι- κό τομέα με βάση την ΕΓΣΣΕ, δηλαδή να αποδέχεσαι τα 7,43 ευρώ ωρομίσθιο και

Τρομοκρατική δώξη

Πολιτική και συνδικαλιστική δώξη συνιστά η παρα- πομπή σε Ενορκη Διοικητική Εξέταση, μετά από αναφορά καταγγελία του Διευθυντή Δευ- τεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Δ. Κυριτσόπουλου, της προέδρου της ΕΛΜΕ Ευβοίας Χαράς Νίκα «για κακόβουλη άσκηση κριτικής των πράξεων της προ- ισταμένης αρχής»!

Και μόνον αυτή η επίκληση της παραπάνω «αιτιολογίας» φανερώνει ότι πρόκειται για προσπάθεια φίμωσης της ελεύ- θερης συνδικαλιστικής έκφρα- σης και δράσης.

Η ανακοίνωση της ΕΛΜΕ Ευβοίας αναφέρει χαρακτηρι- στικά τα εξής: «Η πρόεδρος της ΕΛΜΕ προσήλθε στη Διεύθυν- ση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευ- σης, ύστερα από πρόσκληση του Διευθυντή Εκπαίδευσης, προκειμένου να υπογράψει τους τελευταίους εκλογικούς καταλόγους και να παραλάβει αντίγραφα αυτών, όπως δικαι- ούται και όπως είχε αιτηθεί με την αίτησή της, που ήταν και η προθεσμία για την σύνταξη των

πινάκων και την αποστολή τους στις εφορευτικές επιτροπές.

Ο Προϊστάμενος, μετά από επανειλημμένες υπεκφυγές και κωλυσιεργίες αφού αρχι- κά καταφέρθηκε με **χυδαίες εκφράσεις**, που προσβάλλουν το κύρος της υπηρεσίας και τον κλάδο των εκπαιδευτικών, στη συνέχεια άσκησε λεκτική και σωματική βία στην πρόεδρο της ΕΛΜΕ, στην προσπάθειά του να την **βγάλει έξω από το γραφείο του**.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Διευθυντής Εκπαίδευσης της Εύβοιας προβαίνει σε τέ- τοιες ανάρμοστες ενέργειες, υβρίζοντας συναδέλφους και απειλώντας ασύστολα. Ανάλο- γη συμπεριφορά είχε επιδεί- ξει πριν ενάμιση χρόνο περί- που, στις 21 Ιουνίου 2017, κατά τη διάρκεια κινητοποίησης του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ, εκπαιδε- υτικών, γονέων και μαθητών ΑΜΕΑ, για θέματα Ειδικής Αγωγής, όπου ο Προϊστάμε- νος κάλεσε την Αστυνομία!» (οι εμφάσεις της ΕΛΜΕ).

Για προκλητική συμπεριφορά

είχε καταγγελθεί ο εν λόγω Δι- ευθυντής Εκπαίδευσης και από την Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων σχολείων του Δήμου Χαλκιδέων το Νοέμβριο του 2018: «Η στάση του Διευ- θυντή Β' θμιας Εκπαίδευσης Ευβοίας απέναντι στην Ένωση συλλόγων γονέων, σε συλλό- γους γονέων, στους μαθητές, στην ΕΛΜΕ Ευβοίας και την πρόεδρό της, είναι προκλητική και δεν οδηγεί στην λύση των προβλημάτων που αντιμετωπί- ζουν τα σχολεία της ευθύνης του.

Δύο μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς η πολι- τική της κυβέρνησης για την εκπαίδευση, που εκφράζεται από τον Διευθυντή της Β' θμιας εκπαίδευσης, υλοποιείται με τα κενά καθηγητών, τα υπεράριθ- μα τμήματα, τις ελλείψεις στις υποδομές στα σχολεία».

Τα έργα και ημέρες του Δι- ευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκ- παίδευσης Ευβοίας περιλαμ- βάνουν και γραπτή επίπληξη σε 3 μέλη του ΔΣ της ΕΛΜΕ, επειδή απουσίασαν από τα scho-

λεία τους (με απόφαση του ΔΣ και ενώ είχαν ενημερώσει την υπηρεσία) τη Δευτέρα 2 Οκτώ- βρη, για να παρέμβουν στους αξιωματούχους του ΟΟΣΑ που επισκέπτονταν τα σχολεία της περιοχής για να «συζητήσουν» με τους εκπαιδευτικούς και έμμεσα να τους κάνουν συνυ- πεύθυνους στα μέτρα και τις κατευθύνσεις που ευαγγελίζο- νται για την εκπαίδευση.

Παρότι, λοιπόν, έχει περάσει τόσος καιρός και έχουν γίνει ανακοινώσεις-καταγγελίες από δεκάδες εκπαιδευτικά σω- ματεία, το υπουργείο Παιδείας ποιεί την νήσσαν και αφήνει να «σέρνεται» η υπόθεση της παραπομπής σε ΕΔΕ της προέ- δρου της ΕΛΜΕ. Η στάση αυτή δεν είναι τυχαία. Ο Διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης υλοποιεί με πάθος την κυβερ- νητική, μνημονιακής έμπνευ- σης, πολιτική, ενώ ταυτόχρονα στέλνεται ένα τρομοκρατικό μήνυμα ενάντια σε όσους θα τολμήσουν να σηκώσουν το ανάστημά τους και να προβάλ- λουν αντίσταση.

κατώτατο μισθό τα 650 ευρώ.

Τέταρτον, δεν είναι σωστό να αμείβονται οι εκπαιδευτικοί, όπου κι αν εργάζονται, με το μισθό ενός ανειδίκευτου εργάτη. Μια τέτοια αντίληψη είναι διαστρέβλωση της ισότητας, ισοπέδωση των ειδικοτήτων. Ο εκπαιδευτικός για να αποκτήσει αυτήν την ιδιότητα-ικανότητα επένδυσε πολλά χρόνια σε σπουδές και χρήμα.

Τα παραπάνω, είναι κατά τη γνώμη μας, η κατεύθυνση των διεκδικήσεων την οποία δεν πρέπει να αρνηθούν οι εκπαιδευτικοί-εργαζόμενοι σε φροντιστήρια/κέντρα ξένων γλωσσών, απορρίπτοντας την παγίδα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, να το έχει «διπορτο»: ωράριο σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας και αμοιβές σύμφωνα με όσα καθορίζει η ΕΓΣΣΕ, μίλητας και χριστούγενν πολύ οικονομικά οι εργοδότες φροντιστηριάρχες.

Γιούλα Γκεσούλη

ΥΓ: Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι αφαιρούμε το σωστό πυρήνα της κατεύθυνσης των διεκδικήσεων: υπουργείο Παιδείας αρμόδιο για ωράριο και αμοιβές, οι πανηγυρισμοί της ΟΙΕΛΕ είναι πολύ πίσω ακόμη και από αυτά που θα έπρεπε να ισχύουν, σύμφωνα με:

◆ Τους όρους της Συλλογικής Σύμβασης που υπέγραψε η ΟΙΕΛΕ το 2009 με την Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδας (ΟΕΦΕ): 976 ευρώ βασικός μηνιαίος μισθός για 21 διδακτικές ώρες, ωρομίσθιο 11,09 ευρώ.

◆ Τους όρους της Συλλογικής Σύμβασης που υπέγραψε το 2010 ο Σύλλογος Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ) με το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Φροντιστών Αττικής: βασικός μηνιαίος μισθός για 21 διδακτικές ώρες την εβδομάδα 1175,09 ευρώ, ωρομίσθιο 13,36 μέχρι 1/7/2011 συν τα ποσοστά των αυξήσεων που όριζε για τους κατώτατους μισθούς η ΕΓΣΕΕ του 2010 και επιπλέον επιδόματα πολυετίας, γάμου, μεταπτυχιακών σπουδών, εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα, θερινής άδειας.

◆ Την ισχύ ακόμη και αυτής της (σε μνημονιακό πνεύμα) δής Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου του 2012 (άρθρο 2) που υποχρεώνει και τους καπιταλιστές των φροντιστηρίων να αμείβουν τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς με τις Συλλογικές Συμβάσεις που είχαν υπογράψει. Σύμφωνα με την 6η ΠΥΣ/2012: «...εφόσον εν τω μεταξύ δεν έχει συναφθεί νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, **εξακολουθούν να ισχύουν** από τους κανονιστικούς αυτούς όρους αποκλειστικώς οι όροι εκείνοι που αφορούν **α) τον βασικό μισθό ή το βασικό ημερομίσθιο και β) τα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικινδύνου εργασίας, εφόσον τα επιδόματα αυτά προβλέπονταν στις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας** που έληξαν ή καταγγέλληκαν, ενώ παύει αμέσως να ισχύει κάθε άλλο προβλεπόμενο σε αυτές επίδομα». (Περισσότερα μπορείτε να διαβάσετε στην Κόντρα, αρ. φύλ. 994).

Πολιτικές ευθύνες για το Μάτι;

Η ποινική διερεύνηση των ευθυνών για τους θανάτους, τους τραυματισμούς και τις καταστροφές στο Μάτι και στον Νέο Βουτζά δρομολογήθηκε με το γνωστό άθλιο -πλην όμως πολιτικά υπολογισμένο- τρόπο. Το εισαγγελικό πόρισμα κατέληξε σε απόδοση κατηγοριών σε βαθμό πλημμελήματος, κλείνοντας τα μάτια στο προφανές, σ' αυτό που στην νομική γλώσσα ονομάζεται ενδεχόμενος δόλος. Έτσι, κανένας μεγάλος σχημα δεν κινδυνεύει να πάει φυλακή. Ταυτόχρονα, οι ποινικές δίωξεις περιέλαβαν και αιρετούς, με κορυφαία περίπτωση τη Δούρου, τη «μικρή πρωθυπουργό» της Αττικής με την αχαλίνωτη φιλοδοξία, γεγονός που επιτρέπει στην αντιπολίτευση να κάνει την πολιτική της σπέκουλα, στοχοποιώντας την κυβέρνηση. Γιατί αν στη Δούρου καταλογίζονται ακόμα και ποινικές ευθύνες για τη δράση των υπηρεσιών της Περιφέρειας, τι πρέπει να γίνει με τους πολιτικούς προϊσταμένους της Πυροσβεστικής, της Αστυνομίας, της Πολιτικής Προστασίας;

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση, θα είχε ήδη σκαρφλώσει στα κάγκελα, ζητώντας τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής στη Βουλή για τη διερεύνηση των κάθε είδους ευθυνών των πολιτικών προσώπων. Απορούμε πώς δεν το έχει κάνει ακόμα η αντιπολίτευση. Το πιθανότερο είναι ότι προετοιμάζει τη σχετική πρόταση για να την καταθέσει μετά από λίγο καιρό, συνυπολογίζοντας και τις κινήσεις που ετοιμάζει ο ΣΥΡΙΖΑ στο μέτωπο της σκανδαλογοιίας. Αντίβαιο στη Νοσartis, αν ο ΣΥΡΙΖΑ ενεργοποιηθεί τη δικαστική διαδικασία κατά την προεκλογική περίοδο, θα είναι μάλλον το Μάτι, οι νεκροί, οι ποινικές

Προπαγάνδα να γίνεται...

Δυσο εφημερίδες είχαν πρωτοσέλιδο τον Μαρινάκη, την περασμένη Τρίτη. Η κυβερνητική ΕφΣυν και η καραμανλική «Δημοκρατία». «Απειλητικό μήνυμα σε βουλευτές - Το Μαξίμου κάνει λόγο για «μαφία» και «νταβατζήδες» - Ευθεία πρόσκληση-πρόκληση προς την ΝΔ να πάρει θέση. Χηρήρ σωπήρ από την Πειραιώς», έγραφε η ΕφΣυν. «Μυρίζει μπαρουτί - Ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο - Σκηνικό Κολομβίας!», έγραφε η «Δημοκρατία» (μαζί με την είδηση ή «είδηση»: «Τον Ρουβά ετοιμάζει ο Μητσοτάκης για την ΕυρωΒουλή»).

Είχε προηγηθεί σαββατιάτικη ανακοίνωση του Μαξίμου που μιλούσε για «μαφία» και «δον Κορλεόνε», καταγγέλλοντας επί της ουσίας τον Μαρινάκη για μια διάρρηξη στα γραφεία της φυλλάδας του Βαξεβάνη (πήραν τα κέρματα από το μηχάνημα αναψυκτικών) και για ένα SMS που είχε φτάσει στα κινητά βουλευτών και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Μαρινάκης απάντησε την Τετάρτη από τα «Νέα», καταγγέλλοντας τα «χαλκεία του Μαξίμου» ότι βάφτισαν «απειλητικό μήνυμα» μια ανάρτησή στο facebook, που έκανε οπαδός του Ολυμπιακού, την οποία άλλος οπαδός της

Βάζει πλάτη ο Ζάεφ

Υπήρχε περίπτωση ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ να γίνει δεκτός από πρωθυπουργό ξένης χώρας και μάλιστα σε συνάντηση διάρκειας μιας ώρας; Ούτε στις συνόδους των ευρωσοσιαλιστών δεν τον έπαιρνε μαζί της η Φώφη. Κι αν πιάσεις έναν-έναν τους πρωθυπουργούς και τους αρχηγούς κομμάτων στην Ευρώπη και τους πεις τη λέξη Θεοχαρόπουλος, θα τους δεις όλους να σε κοιτάζουν με την ίδια έκφραση απορίας. Αγνοούν και το όνομά του. Ο Θεοχαρόπουλος, όμως, παρέα με τον Χατζησωκράτη, πετάχτηκαν μέχρι τα Σκόπια και είχαν συνάντηση μιας ώρας με τον Ζάεφ, που τους δέχτηκε με τιμές αντιπροσωπείας αρχηγού κράτους.

Εντάξει, ο Ζάεφ έχει ανάγκη να φτιάξει

διώξεις, οι πολιτικές ευθύνες, ενδεχομένως και οι ποινικές ευθύνες των υπουργών.

Δε θα είναι καθόλου δύσκολο για την αντιπολίτευση να αναδείξει αυτά τα ζητήματα. Το εισαγγελικό πόρισμα, με αυτά που αποκαλύπτει, το απόλυτο μπάχαλο των μηχανισμών, τον εγκλωβισμό του κόσμου σε μια παγίδα θανάτου, την ανυπαρξία ακόμα και σχεδίου περισυλλογής αυτών που είχαν πέσει στη θάλασσα, αποτελεί ένα πρώτης τάξεως υλικό για να στηριχτεί πάνω του η κατάδειξη των πολιτικών ευθυνών. Τα γεγονότα είναι πρόσφατα και όλοι θυμούνται τι έγινε.

Θυμούνται τη θεατράλε σύσκεψη στο Κέντρο Επιχειρήσεων, με τον Τσίπρα να ρωτάει πότε θα σηκωθούν τ' αεροπλάνα, την ώρα που είχαν ήδη βρεθεί οι πρώτοι νεκροί, την ύπαρξη των οποίων έκρυβαν για ώρες. Θυμούνται τον Καμμένο να απαντά σχεδόν υβριστικά στον κόσμο που διαμαρτύρονταν για την ανυπαρξία σχεδίου διάσωσης από τη θάλασσα. Θυμούνται τη συνέντευξη Τύπου τριών υπουργών, με τον Τόσκα να δηλώνει ότι δεν μπορούσε να γίνει τίποτα καλύτερο και τον Τζανακόπουλο να παρουσιάζει... δορυφορικές αποδείξεις για να θεμελιώσει ότι υπήρξε εφαρμογή μελετημένου εμπρηστικού σχεδίου. Θα πρέπει, λοιπόν, να τους ξανακούσουμε όλους αυτούς. Τον Τόσκα, τον Καμμένο, τον Τζανακόπουλο, τον Σπίρτζη, τον Σκουρλέτη, τον Τσίπρα. Να τους ξανακούσουμε να μας λένε τα ίδια, υπό το φως των όσων αποκαλύπτει το εισαγγελικό πόρισμα. Ή να μας παρουσιάζουν κάποια καινούργια εκδοχή. Ή να χρησιμοποιούν την κοινοβουλευτική τους πλειοψηφία για να αποκλείσουν κάθε συζήτηση.

ίδιας ομάδας έκανε share «σε πλήθος πολιτικών και παραγόντων του δημοσίου βίου».

Πράγματι, το «απειλητικό μήνυμα» ήταν μια ανάρτηση στο facebook, σαν κι αυτές που γράφονται κατά εκατοντάδες καθημερινά. Με υβριστικές αναφορές για τον ΣΥΡΙΖΑ επειδή χτυπάει τον Μαρινάκη. «Πλησιάζει η ώρα της απελευθέρωσης προδότες αριστεροφασίστες νόθα του Στάλιν. Να θυμάστε όμως. Η τελευταία σταγόνα κάνει το ποτήρι να ξεχειλίσει», ήταν η κατακλείδα.

Σίγα μην τρόμαξαν οι βουλευτές που έλαβαν με sms την ανάρτηση. Διαβάζουν καθημερινά πολύ χειρότερα. Επρεπε, όμως, να γίνει προπαγανδιστικός τζόγος, να χτυπηθεί ο Μαρινάκης και μέσω αυτού η ΝΔ. Όταν οπαδοί της ΑΕΚ απειλούσαν με τέτοιες αναρτήσεις τους αγωνιζόμενους κατοίκους της Φιλαδέλφειας (κι όχι μόνο απειλούσαν, αλλά οργάνωναν και πογκρόμ) κανένας στο Μαζιμού δεν είχε ενοχληθεί. Περιττεύει να πούμε ότι αν ήθελε ο Μαρινάκης μπορούσε να τα σταματήσει όλ' αυτά. Τον «ιδιωτικό στρατό» του όμως τον θέλει «ετοιμοπόλεμο».

διαύλους με το αστικό πολιτικό προσωπικό της Ελλάδας. Την ίδια στιγμή, όμως, βάζει πλάτη για να πετύχει ο φίλος του ο Τσίπρας την πολυπόθητη «προοδευτική συνεργασία», στην οποία Θεοχαρόπουλος, Χατζησωκράτης και λοιπά πολιτικά μπάζα της άλλοτε ενιαίας ΔΗΜΑΡ θα έχουν κεντρική θέση. Η Συμφωνία των Πρεσπών ήταν η αφορμή για να διαγράψει η Φώφη τον Θεοχαρόπουλο και να βρει την ευκαιρία η πλειοψηφία της εναπομείνας ΔΗΜΑΡ να την κάνει από το ΚΙΝΑΛ. Μια επίσκεψη στα Σκόπια δίνει τη δυνατότητα στον Θεοχαρόπουλο και την παρέα του να κάνουν το επόμενο βήμα, περνώντας στην επισημοποίηση της εκλογικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ.

ανοικείωση
www.anoikeiosi.gr

ΡΑΨΩΔΙΑ ΣΕ ΚΟΚΚΙΝΟ

in memoriam

Παραστάσεις
29-30-31 Μάρτη
6-7, 13-14, 20-21 Απριλίου
4-5, 11-12 Μάη

Ώρα έναρξης: 20.30

Στο κτίριο της εφημερίδας ΚΟΝΤΡΑ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών

Είσοδος ελεύθερη

Τηλ. κρατήσεων: 6973930419

Μετά την παράσταση ακολουθεί
συζήτηση με τους συντελεστές

Ραψωδία... γιατί στον πυρήνα της υπάρχει το έπος. Με τη μορφή της εστίασης πάνω σε γεγονότα ιστορικά, με πρωταγωνιστές ανθρώπους ξεχωριστούς, που η διακρίτοσή τους δεν τους αποσπά από τους συντρόφους τους, αλλά τους αναγορεύει σε παραδείγματα/υποδείγματα μιας συλλογικής δράσης. .

Σε κόκκινο... όπως το κόκκινο του αίματος, το κόκκινο της ελπίδας, το κόκκινο της επανάστασης. Όπως η «κόκκινη παρθένα της Μονμάρτρης» και η «κόκκινη Ρόζα». Όπως «Το Κόκκινο Γαρύφαλλο» που έγραψε η Λουίζ Μισέλ, όταν εκτελέστηκε ο ποιητής Τεοφίλ Φερέ, ο κομμουνάρος σύντροφός της. Όπως τα κόκκινα γαρύφαλλα που συνήθιζε να βάζει στο γραφειάκι της η Ηλέκτρα Αποστόλου, σ' ένα τενεκεδάκι από κονσέρβα. Όπως το κόκκινο νήμα που συνδέει τους αιώνες και τις γενιές των ανθρώπων που αγωνίζονται για να περάσουμε από την προϊστορία στην Ιστορία, πληρώνοντας το βαρύ τίμημα που πάντοτε πληρώνουν αυτοί που βγαίνουν μπροστά.

Τέσσερις γυναίκες: Λουίζ Μισέλ, Ρόζα Λούξεμπουργκ, Ηλέκτρα Αποστόλου, Ουλρίκε Μάινχοφ. Μια ιστορική διαδρομή ενός αιώνα. Από την Κομμούνα του Παρισιού μέχρι τα «μολυβένια χρόνια» της Γερμανίας τη δεκαετία του '70, περνώντας από την επανάσταση στο Βερολίνο το 1918-19 και την αντικατοχική αντίσταση στην Ελλάδα το 1941-44. Αγωνίστριες για την κοινωνική απελευθέρωση, σε διαφορετικές εποχές, σε διαφορετικά μήκη και πλάτη της Γης. Με διαφορετικές προσωπικότητες, με διαφορετικές ιδεολογικοπολιτικές απόψεις, σε διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα. Αλλά με το κόκκινο νήμα να συνδέει την παρουσία τους, τη δράση τους, τη στάση ζωής τους.

Αυτές οι επώνυμες επαναστάτριες μιλούν και για λογαριασμό όλων των «ανώνυμων». Των γυναικών των λεύτερων βουνών και των αποκλεισμένων πόλεων, της φυλακής, της εξορίας και του εκτελεστικού αποσπάσματος. Αυτών που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των απελευθερωτικών μαχών κι αυτών που έμειναν πίσω και στήριζαν αυτές τις μάχες.

Ενα υβρίδιο επικού θεάτρου και θεάτρου-ντοκουμέντο. Θεατρικός λόγος, ντοκουμέντα, μαρτυρίες, λογοτεχνικά κείμενα συντίθενται σε ένα παλιμψηφιστο που ανιχνεύει τις συνδέσεις και ενσαρκώνονται για να επαναφέρουν στην προσοχή μας την επίμονη διαχρονικότητα του επαναστατικού οράματος.

Υπό τους ήχους του σπουδαίου Μπιλ Ντίξον (και όχι μόνο).

Μια βουτιά στην Ιστορία, όχι ως μνημόσυνο, αλλά ως διερεύνηση κρίσιμων σημερινών ερωτημάτων.

Η νέα παραγωγή της ανοικείωσης κάνει πρεμιέρα την **Παρασκευή 29 Μάρτη** και θα συνεχιστεί τα **Σαββατοκύριακα 30-31 Μάρτη, 6-7, 13-14, 20-21 Απριλίου και 4-5, 11-12 Μάη**.

Στο κτίριο της ΚΟΝΤΡΑΣ, Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών.

Ώρα έναρξης: 20.30.

Είσοδος ελεύθερη

(Μετά την έναρξη η είσοδος δεν είναι δυνατή)

Απαιτείται κράτηση στο 6973930419

**Μετά την παράσταση ακολουθεί
συζήτηση με τους συντελεστές**

Trailer: <http://www.anoikeiosi.gr/yliko/videos/videos-rapsodia.html>

Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση: www.anoikeiosi.gr

Παχυδερμισμός και θράσος

Όταν πνίγηκαν 27 άνθρωποι στη Μάνδρα, η Δούρου περιφερόταν στα ΜΜΕ προσπαθώντας να αποσείσει τις ευθύνες της και να τις φορτώσει σε κάποιο Δασαρχείο που τάχα καθυστέρησε τα αντιπλημμυρικά έργα. Κανένας δεν την πίστεψε. Και στοιχεία για την απόλυτη αδιαφορία της Περιφέρειας να μην υπήρχαν, όλοι αντελήφθησαν πως δεν μπορεί να μην υπάρχει ευθύνη για ένα τέτοιο έγκλημα.

Η υπερέκθεση στη δημοσιότητα της στοίχισε τότε. Γι' αυτό και στην περίπτωση της φονικής πυρκαγιάς με τους 100 νεκρούς στο Μάτι και στον Νέο Βουτζά, η Δούρου κρύφτηκε. Βγήκε εντελώς από το κάδρο τις πρώτες μέρες. Κι όταν γινόταν λόγος για ευθύνες της Περιφέρειας, έλεγε πως η Περιφέρεια δεν είχε αρμοδιότητα για τίποτα.

Τώρα, με μια δίωξη στην πλάτη της, που την απειλεί πολιτικά (και όχι ποινικά), η κυρία «κάντε όλοι ένα βήμα πίσω» («για να μείνω μόνο εγώ μπροστά») το 'ριξε στην κλαψούρα. «Όσοι έχουμε μαυροφορεθεί, επειδή χάσαμε έναν δικό μας άνθρωπο, ξέρουμε καλά μέσα μας ότι, δικαίωση δεν υπάρχει». «Κάνω έκκληση σε όλους. Εστω και τώρα να μην τυμβωρυχούν και να μην εκμεταλλεύονται το πένθος των συμπολιτών μας και τη δυστυχία που ακολούθησε. (...) Να σκεφτόμαστε πάντα ότι οφείλουμε να είμαστε σεμνοί και ταπεινοί απέναντι στους συμπολίτες μας, που όποιος έχει πενήθει γνωρίζει ότι η οργή τον ακολουθεί». «Καμία δικονομική διαδικασία δεν μπορεί να σβήσει την ανειπωτή θλίψη που αισθάνομαι και θα αισθάνομαι για την εθνική τραγωδία στην Ανατολική Αττική». «Μακάρι οι πληγές να ήταν δικές μου. Η δική μου πληγή είναι μια βαθιά θλίψη που κουβαλώ. Κινήθηκα με γνώμονα τον απόλυτο σεβασμό στους νεκρούς και τις οικογένειές τους».

Κι επειδή καταλαβαίνει ότι η κλαψούρα της ακούγεται υποκριτική και πολλούς τους εξοργίζει, αναζητά και πάλι τις στοργικές φτερούγες του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα προσωπικά. Είναι το τελευταίο της καταφύγιο για ν' αποφύγει την ήττα. Αυτή που απέφευγε να προφέρει τη λέξη «Τσίπρας» (επειδή φιλοδοξεί κάποια στιγμή να γίνει Τσίπρας στη θέση του Τσίπρα), τώρα τον γλείφει με φράσεις όπως: «Ο πρωθυπουργός θα είναι εδώ για μεγάλο χρονικό διάστημα». «Ο Τσίπρας πήρε τη χώρα από την απαξία, και την έβαλε στο κέντρο των διεθνών εξελίξεων».

Απορία ψάλτου

Πήγε ο Γαβρόγλου στη Φλώρινα και τον ρώτησαν -τι άλλο;- για τη μακεδονική γλώσσα. Αν και επέδειξε ευλυγισία Φαναριώτη και ευρωαναθεωρητή ταυτόχρονα, το μόνο που κατάφερε ήταν να καταδείξει την εθνικιστική κουτοπονηριά του ΣΥΡΙΖΑ.

♦ Τον ρώτησαν αν πιστεύει πως η μακεδονική γλώσσα θα πρέπει να διδάσκεται στα ελληνικά σχολεία. Απάντησε: «Είναι μια ερώτηση στην οποία δεν μπορούμε να απαντήσουμε **σε αυτή τη συγκυρία**. Και δεν πρέπει να απαντήσουμε. Και ούτε πρέπει να πούμε ποια είναι η προσωπική γνώμη του καθένα. Καταλαβαίνετε τι εννοώ. Είμαστε μια κοινωνία με μια εξαιρετικά σύνθετη σχέση με την ιστορία της. Το έχουν αυτό όλες οι κοινωνίες. Πάντα όλοι μας σκεφτόμαστε τα του οίκου μας. Το ερώτημά σας είναι ένα ρώτημα απολύτως νόμιμο. Θα μου επιτρέψετε όμως **σ' αυτή τη συγκυρία** από εμένα ως υπουργό Παιδείας να μην απαντήσω».

Τι έχει η συγκυρία, κυρ-Γαβρόγλου μας; Έχει εθνικισταράδες στα κάγκελα; Και λοιπόν. Από πότε τα δικαιώματα των ελλήνων πολιτών (των Σλαβομακεδόνων εν προκειμένω, που έχουν δικαίωμα να διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα) εξαρτάται από τις διαθέσεις των εθνικισταράδων;

♦ Τον ρώτησαν αν θα δώσει άδεια σε κάποιους που θα θελήσουν «να ανοίξουν Φροντιστήρια για να διδάξουν τη γλώσσα της Βόρειας Μακεδονίας». Στην αρχή επιχείρησε ντρίπλα: «Δε θα ήθελα να απαντήσω σε μια, ειδικά σε αυτό το θέμα, υποθετική ερώτηση. Η ίδρυση των Φροντιστηρίων έχει μια πολύ συγκεκριμένη νομοθεσία». Τον ρώτησαν αν θα εφαρμοστεί η ισχύουσα νομοθεσία και απάντησε: «Το ερώτημα, προφανώς, δεν είναι εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Είναι ένα καθαρά πολιτικό ερώτημα. Για τέτοιου είδους ζητήματα η κυβέρνηση θα πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις. Ο καθένας μας θα πει τη γνώμη του στο υπουργικό Συμβούλιο και θα υπάρξουν αποφάσεις, όπου θα συνεκτιμηθούν επιστημονικά ζητήματα. Δεν μπορώ να σας απαντήσω με ένα ναι και με ένα όχι».

Γιατί, κυρ-Γαβρόγλου μας, επιτρέπεται ν' ανοίξει κάποιος φροντιστήριο αγγλικών, γαλλικών, γερμανικών, αραβικών, κινέζικων, αλλά όχι μακεδονικών, που είναι επίσης μια αναγνωρισμένη γλώσσα; Αν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου, γιατί δε θα του δώσει άδεια η αρμόδια υπηρεσία, αλλά θα πρέπει να υπάρξει πρώτα απόφαση του υπουργικού συμβουλίου; Επειδή δε θ' αρέσει στους εθνικισταράδες; Και πού είναι οι αρχές που εσείς και το κόμμα σας ευαγγελίζεστε;

Ρητορικά είναι, όπως αντιλαμβάνεστε, τα ερωτήματα. Οι συριζαίοι ούτε αστοφιλελεύθεροι κοσμοπολίτες δεν αντέχουν να γίνουν. Κατά τα άλλα, μιλούν για τον ΔΣΕ και τη Μίρκα Γκίνοβα.

Και συ, τσούλα των δήμιων, Επιστήμη...

Είναι κι αυτό μια πρόοδος. Ο... εθνικός μας γλωσσολόγος Γιώργος Μπαμπινιώτης, που μέχρι πρότινος χαρακτηριζε τη μακεδονική γλώσσα «ιδίωμα» και όχι γλώσσα («η γλώσσα των Σκοπιανών είναι βουλγαρικό ιδίωμα και θα μπορούσαμε να την αποκαλέσουμε βουλγαροσλαβική ή βουλγαρο-σερβική», έλεγε στις 6 Ιούνη του 2018 στον ΑΝΤ1), τώρα παραδέχεται ότι είναι γλώσσα. «Η γλώσσα αυτή είναι μια σλαβική γλώσσα, για την ακρίβεια βουλγαροσερβική, που ανήκει στην ομάδα των νοτιοσλαβικών γλωσσών και γράφεται με το σλαβικό κυριλλικό αλφάβητο», είπε στα «Νέα» του περασμένου Σαββατοκύριακου. Δέχεται, μάλιστα, να γίνει και νονός αυτής της γλώσσας: «Οποιοδήποτε όνομα της δικής τους επιλογής: Βουλγαροσερβική ή Σερβοβουλγαρική ή Βουλγαρομακεδονική ή Σλαβική της Ανατολικής Βαλκανικής ή Νεοσλαβική ή Σλαβομακεδονική ή Μακεδονοσλαβική ή ό,τι άλλο θέλουν. Όχι Μακεδονική!».

Είναι αναμφισβήτητη μια πρόοδος, όταν ο Μπαμπινιώτης περνάει από το «ιδίωμα» στη «γλώσσα». Διότι το ιδίωμα είναι παραλλαγή μιας γλώσσας (π.χ. το κρητικό ή το ηπειρώτικο ή το κερκυραϊκό ιδίωμα στα ελληνικά) και όχι ξεχωριστή γλώσσα. Μόνο που αυτές οι μεταπηδήσεις του ομότιμου καθηγητή του ΕΚΠΑ και κάποτε στο παρελθόν υπουργού Παιδείας έρχονται να του αφαιρέσουν το φωτοστέφανο του επιστήμονα και να τον κατατάξουν στη χορεία των «ενσωματωμένων» επιστημόνων που χρησιμοποιούν την επιστήμη ως θεραπεινίδα κάθε είδους σκοπιμοτήτων*.

Φυσικά, η αναφορά μας σε «πρόοδο» εί-

ναι ειρωνική. Ο Μπαμπινιώτης που το 1977, ως εκπρόσωπος του ελληνικού κράτους στην ειδική διάσκεψη του ΟΗΕ, δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμφωνήσει στον τρόπο με τον οποίο θα μεταγράφεται με λατινικούς χαρακτήρες η μακεδονική γλώσσα (δεν κατέθεσε καμιά ένσταση περί ανυπαρξίας τέτοιων γλώσσας), περνάει από το «ιδίωμα» στη «γλώσσα» μετά την πραγματικότητα που διαμόρφωσε η Συμφωνία των Πρεσπών. Είναι η καινούργια γραμμή άμυνάς του.

Ξεχνάει, όμως, κάτι. Το πώς θα ονομάζεται μια γλώσσα δεν αποφασίζει ο Μπαμπινιώτης και ο κάθε Μπαμπινιώτης. Αποφασίζει η Ιστορία. Η γλώσσα των (σλαβο)Μακεδόνων ονομαζόταν μακεδονική αιώνες πριν προκύψει το «μακεδονικό ζήτημα». Στο πλαίσιο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Δηλαδή, πολύ πριν η γεωγραφική Μακεδονία μοιραστεί ανάμεσα σε Ελλάδα, Σερβία και Βουλγαρία. Δεν είναι βουλγαρική γλώσσα που «εκσερβίστηκε» από το καθεστώς του Τίτο (όπως έχει υποστηρίξει ο... επιστήμων Μπαμπινιώτης). Ήταν μια γλώσσα όπως όλες οι άλλες βαλκανικές γλώσσες (ελληνική, σερβική, βουλγαρική, αλβανική κτλ.). Και ονομαζόταν μακεδονική.

Το 1924, ο Βενιζέλος έφερε στην Ελλάδα τον διάσημο βελβέτο νομικό Ρούντολφ Αρτσιμπαλντ Ράις, για να μελετήσει την εθνική σύνθεση των νέων περιοχών που είχαν προσαρτηθεί στο ελληνικό κράτος. Ο Reiss δε μάσησε τα λόγια του: «Αυτούς που εσείς αποκαλείτε βουλγαρόφωνους θα τους ονόμαζα καλύτερα απλώς μακεδόνες. Δίνετε σ' αυτούς τους ανθρώπους το όνομα των βουλγαρόφωνων εξ αιτίας της γλώσσας τους που

μοιάζει με τα βουλγάρικα. Είναι όμως αυτά βουλγάρικα, είναι η ίδια γλώσσα που μιλούν στη Σόφια; Όχι. Τα μακεδονικά μοιάζουν τόσο στα σέρβικα όσο και στα βουλγάρικα. (...) Οι έρευνές μου στην ελληνική και τη σερβική Μακεδονία μου έδειξαν ότι τα πραγματικά μακεδονικά είναι προϊόν όλων των διαδοχικών κατακτήσεων που υπέστη αυτή η χώρα. (...) Επαναλαμβάνω ότι η μεγάλη μάζα των κατοίκων παρέμεινε απλώς Μακεδονική».

Το 1945, ο αστός συντηρητικός ιστορικός Δ. Ζακυθινός έγραφε: «Όταν επομένως λέγουμε ότι οι Σλάβοι οι κατελθόντες εις την Ελλάδα, μέχρι και αυτής της Πελοποννήσου, υπήγοντο εις την ακτίνα της βουλγαρικής γλωσσικής επιδράσεως, κινδυνεύομεν να δημιουργήσωμεν εννοίας εσφαλμένας. Οι Σλάβοι ούτοι, επιχειρήσαντες πολλάς επιδρομάς καθ' όλον περίπου τον 5ο αιώνα και τελικώς εγκατεσταθέντες εις τας βυζαντινές χώρας κατά τα πρώτα έτη της επομένης εκατοεταετηρίδος, ουδεμίαν εθνολογικήν σχέσιν ηδύνάτο να έχουν με τους Βουλγάρους. (...) Διότι οι σλαβόφωνοι της δυτικής και βορείου Μακεδονίας, οι περιελθόντες εις την Ελλάδα και εις την Σερβίαν, ουδεμίαν σχέσιν έχουν προς τους Σέρβους ή τους Βουλγάρους, αλλ' είναι υπολείμματα των παλαιωτάτων μεταναστευτικών κινήσεων των Σλάβων, αι οποίαι συνετελέσθησαν πολύ προ της εμφανίσεως και της προς Νότον προωθήσεως και των Βουλγάρων και των Σέρβων».

* Πώς το 'γραψε ο Βάρναλης; «Και συ, τσούλα των δήμιων, Επιστήμη, / της Αλήθειας εσχάτη τεφροδόχα, / και συ, πρόστυχη Πένα και ψοφίμι, / του βούρκου λιβανίζετε τη μπόχα!»...

Για τα κουκιά τα κάνεις όλα...

Παραλίγο να γίνουν κουλουβάχατα, αλλά τελικά κάταφεραν να το «σώσουν» και να ψηφιστεί η τροπολογία για το σπάσιμο πέντε καλλικρατικών δήμων, μολονότι ήταν φανερό ότι η κυβέρνηση δε διέθετε 151 βουλευτές. Βλέπετε, στη συγκεκριμένη περίπτωση το ρουσφέτι είχε διακομματικά χαρακτηριστικά.

Πόσο συνηθισμένο είναι να γίνονται διοικητικές αλλαγές τρεις μήνες πριν από τις εκλογές; Αυτό σκέφτηκε και ο υπουργός Εσωτερικών Χαρίσης και προσπάθησε να το αποφύγει. Ομως, οι ενδιαφερόμενοι βουλευτές «έψησαν» τον Σκουρλέτη, που τους είχε δώσει υποσχέσεις όταν ήταν αυτός στη θέση του Χαρίτη, ο Σκουρλέτης έπεισε το Μαξίμου και ο Χαρίτης «πείστηκε» να καταθέσει ρύθμιση για σπάσιμο τεσσάρων δήμων. Οι τέσσερις όμως έγιναν πέντε, λίγο πριν η σχετική τροπολογία κατατεθεί στη Βουλή, γιατί ο συριζαίος βουλευτής Σάμου Σεβαστάκης απειλήσε ακόμα και με παραίτηση αν δεν έσπαγε στα δύο και ο δήμος Σάμου. Η δικαιολογία περί επειγόντων προβλημάτων που θα λυνόταν με τη ρύθμιση ήταν πραγματικά για γέλια.

Η αντιπολίτευση ψέλλισε κάποια λογάκια, χωρίς ν' ανεβάσει τους τόνους. Βλέπετε, υπήρχαν και δικοί της βουλευ-

τές που ήθελαν το σπάσιμο και είχαν γίνει «μπετόν αρμέ» με τους συριζαίους. Ο Αθανασίου ενδιαφερόταν για τη Λέσβο, ο Δένδιας για την Κέρκυρα και πάει λέγοντας. Περισσότερο ότι η κυβέρνηση δε διέθετε 151 βουλευτές Κερκύρας Φ. Βάκη, που φαίνεται πως ο «σύντροφός» της Παυλίδης, επίσης βουλευτής Κέρκυρας, την άφησε έξω από τα νταλαβέρια με την «τοπική κοινωνία» και υποψιάζεται ότι στις επόμενες εκλογές θα χάσει κατά κράτος τη μάχη του σταυρού (το μείζον που ενδιαφέρει κάθε βουλευτή, ιδιαίτερα όταν διαγράφεται η προοπτική το κόμμα του να χάσει καμιά εβδομηνταριά βουλευτές επειδή θα έρθει δεύτερο).

Εκείνος όμως που σκαρφάλωσε στα κάγκελα ήταν ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης, που ήθελε σπάσιμο και τεσσάρων δήμων του νομού Ηρακλείου. Γιατί αυτοί και όχι εμείς; Ήταν το... δόγμα Μιχελογιαννάκη, που απέκτησε φωνή μετά από αφωνία πολλών μηνών. Φαίνεται πως είχε τάξει στους ψηφοφόρους του ότι «ετελείωσε» και ένιωσε ότι οι σύτρωφοι τον άδειασαν. Γι' αυτό τον πήρε στο φιλό ο πασόκος Κεγκέρογλου, που ξέρει τα καθέστατα καθότι Ηρακλειώτης κι αυτός: «Και εσύ, κύριε Μιχελογιαννάκη, είπαμε να σε αφήσουμε στο απυρόβλητο λόγω ειδικών συνθηκών και

σχέσεων, αλλά συ ξιέσαι και κουτοπόνηρα σκεπτόμενος έστειλες μήνυμα στις τέσσερις δημοτικές ενότητες του Ηρακλείου, ότι ενώ εσύ θέλεις να γίνουν δήμοι, οι άλλοι, οι κομματικοί του ΣΥΡΙΖΑ, δεν σε αφήνουν. Μα στη Γέργερη όλοι μαζί δεν πίνετε τις ρακές και υποσχεθήκατε τον δήμο;».

Είδαν ότι υπάρχει «τζόγος», βγήκαν και άλλοι συριζαίοι στην... αναφορά. Ο Παπαηλιού ζήτησε να περιληφθεί και η Γορτυνία. Ο Ρίζος ζήτησε να γίνει και στον Εβρο σπάσιμο δήμων. Ο Πρατσόλης το έθεσε... γενικά: το υπουργείο έπρεπε να μελετήσει συνολικά το ζήτημα για τους 325 δήμους αντί να λάβει επιλεκτικές αποφάσεις. Άλλοι, οι οποίοι... όλως τυχαίως εκλέγονται στις περιφέρειες που έσπασαν δήμοι, υποστήριξαν με πάθος την τροπολογία. Ο Σεβαστάκης (Σάμος) είπε πως «ο αυτοδιοικητικός εξορθολογισμός» θα βοηθήσει και στην ανάπτυξη του νησιού και στην αξιοποίηση χρηματοδοτικών εργαλείων. Ο Πάλλης (Λέσβος) είπε ότι η τροπολογία αποκαθιστά τη σχέση δήμου-δημότη! Ο Ντζιμάνης (Κοζάνη) είπε ότι στην περιοχή του Βελβεντού θα λυθούν συσσωρευμένα προβλήματα.

Ο Χαρίσης έπαιξε άμυνα. Μετά τις εκλογές, είπε, θα δούμε συνολικά το θέμα της

κατάτμησης κάποιων δήμων σε όλη τη χώρα. «Δεν υπάρχει βουλευτής που να μην έχει δεχθεί παράπονα και αιτήματα για κατάτμηση δήμων. Αυτό όμως πρέπει να ρυθμιστεί τρεις μήνες πριν από τις εκλογές; Πόσο σοβαρή είναι μία πολιτεία που νομοθετεί λίγο πριν τις εκλογές χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια;» είπε ο γραμματέας της ΚΟ της ΝΔ Τσιάρας, κατηγορώντας την κυβέρνηση ότι νομοθετεί με ψηφοθηρικό στόχο.

Όταν, όμως, έφτασε η ώρα της ψηφοφορίας, κανένα κόμμα της αντιπολίτευσης δεν κατέθεσε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας, μολονότι ο Μιχελογιαννάκης είχε δηλώσει με σαφήνεια ότι δε θα ψηφίσει την τροπολογία (άλλο να ψηφίζει μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους κι άλλο να έχεις υποσχεθεί δήμο στο Τυμπάκι, να έχεις πει ρακές εις υγείαν του νέου δήμου και να σ' αφήνουν μπουκάλια - με τι μούτρα θα ξαναπεράσεις να ζητήσεις ψήφο;). Ετσι, η τροπολογία πέρασε με τεκμαιρόμενη τη δεδηλωμένη της κυβέρνησης. Ετσι, όλοι θα πάνε στις επαρχίες τους και θα καμαρώνουν ότι χάρη σ' αυτούς έσπασαν οι δήμοι. Όχι μόνο οι συριζαίοι, αλλά και οι της αντιπολίτευσης, που θα λένε ότι χωρίς τη δική τους ανοχή η τροπολογία δε θα ψηφιζόταν.

Η διευθύντρια «απολύθηκε», όλα καλά...

«**Η** συγκεκριμένη κυρία δεν ανήκει πλέον στο δυναμικό της My Market από την Πέμπτη 7 Μαρτίου». Μ' αυτή τη λακωνική δήλωση έκλεισε η καπιταλιστική επιχείρηση την υπόθεση της περιφερειακής της διευθύντριας, που ξεσήκωσε σάλο με τη γνωστή «ντιρεκτίβα» προς τους εργαζόμενους, οι οποίοι εντέλλονταν να χαμογελούν επειδή έχουν δουλειά και πληρώνονται στην ώρα τους, έστω κι αν παίρνουν 300 ευρώ («θυμίζω ότι το 300 σε σχέση με το μηδέν είναι 300% περισσότερο», υπενθύμιζε απειλητικά η «ντιρεκτίβα» της διευθύντριας).

Δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε ότι μια καπιταλιστική επιχείρηση απέλυσε ένα τέτοιο «σκυλί». Το πιθανότερο είναι να την απέσυρε για ένα διάστημα σε άλλο πόστο του ομίλου, μέχρι να κατακαθήσει ο κουρνιαχτός. Είναι η ίδια εταιρία που μόλις ξέσπασε ο θόρυβος μιλούσε για «ατυχές περιστατικό», το οποίο οφείλεται αποκλειστικά σε πρωτοβουλία του συγκεκριμένου στελέχους της, καθότι «τέτοιες κινήσεις δεν συνάδουν με τη φιλοσοφία της εταιρίας». Οι μισθοί των 300 ευρώ προφανώς συνάδουν με την πολιτική της εταιρίας, αφού είναι νόμιμοι (περί της νομιμότητας μπορούν να διαβεβαιώσουν ο ίδιος ο πρωθυπουργός και η υπουργός Εργασίας).

Περίσσεψε και πάλι η υποκρισία στον αστικό κόσμο. Στο πρόσωπο της προκλητικής διευθύντριας βρέθηκε ο βολικός αποδιοπομπαίος τράγος για να ξεπλυθεί το σύστημα. Λες και δεν ξέρουν πως αυτά που έγραψε το εν λόγω μαντρόσκυλο δεν ήταν κάποια παρέκκλιση από τον κανόνα, αλλά ο κανόνας. Ιδιαίτερα στο χώρο του εμπορίου και της εστίασης. Απλά, το μαντρόσκυλο είχε το θράσος να τα γράψει κιόλας, για να δείξει την προθυμία του σ'

αφεντικά. Κι απλά δε σκέφτηκε ότι κάποιος εργαζόμενος ή κάποιος ανταγωνιστής θα τα έβγαζε στη φόρα και θα δημιουργούσε «θέμα».

Αλήθεια, όλοι αυτοί που έβγαλαν την υποκριτική τους αγανάκτηση δεν ξέρουν ότι εργαζόμενοι/ες δουλεύουν οχτάωρο και τους ασφαλίζουν για τετράωρο; Δεν ξέρουν ότι άλλοι προσλαμβάνονται για τετράωρο το οποίο στην πράξη γίνεται εξάωρο; Δεν ξέρουν ότι τα αφεντικά χρησιμοποιούν ρουφιάνους που παριστάνουν τους πελάτες για να δουν πόσο βολικός και πρόσχαρος είναι ο εργαζόμενος ακόμα και απέναντι στον πιο δύστροπο πελάτη; Δεν ξέρουν ότι δεν υπάρχουν πλέον ειδικότητες; Ότι η σερβιτόρα γίνεται και καθαρίστρια, μετά το κλείσιμο του μαγαζιού και συνήθως πέραν του ωράριου; Ότι η ταμίας δουλεύει και στην αποθήκη και στο γέμισμα των ραφιών του σούπερ μάρκετ, τις ώρες που η πελατεία είναι λιγότερη; Ότι η εντατικοποίηση της δουλειάς έχει φτάσει σε εφιαλτικά επίπεδα;

Φυσικά και τα ξέρουν όλα. Ακολουθούν όμως μια πάγια τακτική. Όταν σκοτώνεται ένας διανομέας, αρχίζουν τους θρήνους για τα κακόμοιρα τα παιδιά που δουλεύουν κάτω από τις χειρότερες συνθήκες για να μας φέρουν τις πίτσες και τα σουβλάκια στην πόρτα μας. Όταν μοστράρει ένα προκλητικό μαντρόσκυλο σαν το στέλεχος των My Market, τους καταλαμβάνει ιερή αγανάκτηση για την αξιοπρέπεια των εργαζόμενων που πρέπει να αντιμετωπίζονται ως άνθρωποι. Μ' αυτόν τον τρόπο, με το δημοσιογραφικό θόρυβο, με την υποκριτική αγανάκτηση, με την πρόστυχη ευαισθησία, παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και την οδηγούν σε αβλαβή μονοπάτια, μέχρι να εκτονωθεί εντελώς. Λένε αυτοί όσα θα ήθελε να πει κάθε ερ-

γάτης και κάθε εργάτρια. Ετσι, τα υποκείμενα της Ιστορίας (και αντικείμενα της πιο σκληρής εκμετάλλευσης) μετατρέπονται σε ακροατές, τηλεθεατές και αναγνώστες, κουνώντας επιδοκμαστικά το κεφάλι σε κάθε υποκριτική έκρηξη οργής του άνοκω, του σχολιαστή, του ρεπόρτερ. Κι αφού περάσει η περίοδος της οργής και της καταγγελίας (σ' αυτές τις περιπτώσεις κρατάει συνήθως μερικές μέρες), όλα επιστρέφουν στην κανονικότητα. Δηλαδή, στην αποθέωση της εκμετάλλευσης και της αυθαιρεσίας, στο σφετερισμό από τους καπιταλιστές ακόμα και των στοιχειωδέστερων εργατικών δικαιωμάτων, στο γράψιμο της εργατικής νομοθεσίας στα παλαιότερα των υποδημάτων τους.

Είναι κι αυτό σημάδι της πλήρους οργανωτικής διάλυσης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Όταν απουσιάζει η στοιχειώδης δυνατότητα αντίστασης, τότε οι εργάτες μετατρέπονται σε άτομα που προσπαθούν να διατηρήσουν ακόμα και την πιο κακοπληρωμένη θέση εργασίας, σκύβοντας το κεφάλι σε κάθε αυθαιρεσία των καπιταλιστών. Μόνο η ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος μπορεί να δημιουργήσει όρους στοιχειώδους έστω αντίστασης στους καθημερινούς σφετερισμούς εργατικών δικαιωμάτων από την καπιταλιστική εργοδοσία. Αυτή η ανασυγκρότηση δεν περνάει μέσα από τα συνέδρια των αστικοποιημένων συνδικάτων, όπου παίζουν μπουνιές το ΠΑΜΕ με τους μπράβους που κουβαλούν οι άλλοι (π.χ. συνέδριο ΟΙΥΕ), αλλά μέσα από την καθημερινή, επίπονη (και κυρίως συνωμοτική) δουλειά με τους συναδέλφους, για ν' αρχίσουν να αισθάνονται και πάλι μέλη μιας συλλογικότητας, που μπορεί να χαράξει την τακτική της, και όχι άτομα καταδικασμένα στην απόγνωση.

Νέος διαγωνισμός για τις λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ

Τελικά, η Κομισιόν διευκόλυνε και στο ζήτημα του ξεπουλήματος της ΔΕΗ την κυβέρνηση Τσίπρα, επιτρέποντας να επαναπροκηρυχτεί ο διαγωνισμός για την πώληση τεσσάρων λιγνιτικών μονάδων (τριών εν λειτουργία και μιας άδειας). Δεν επέβαλε την αλλαγή του προς πώληση μείγματος, με την προσθήκη και υδροηλεκτρικών ή και μονάδων φυσικού αερίου, αλλά επέτρεψε στην κυβέρνηση να επαναλάβει τον ίδιο διαγωνισμό.

Ετσι, το απόγευμα της Παρασκευής 8 Μάρτη η ΔΕΗ δημοσίευσε τη δημόσια πρόσκληση για το νέο διαγωνισμό πώλησης των λιγνιτικών μονάδων, καλώντας τους επενδυτές να εκδηλώσουν ενδιαφέρον μέχρι τις 15 Μάρτη (χθες). Η υποβολή των δεσμευτικών προσφορών αναμένεται το πρώτο δεκαήμερο του Μάη. Με τις «συνθήκες» καθυστερήσεις, μπορεί να περάσουν και το καλοκαίρι, ώστε η καυτή πατάτα να περάσει στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης και να μη χρειαστεί να απολογείται προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ.

Θα κρυφτεί πίσω από την ασυλία;

Στο τσάκα-τσάκα έφτασε στη Βουλή από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθήνας η δικογραφία που αφορά την τηλεφωνική συνομιλία Πολάκη-Στουρνάρα, προκαλώντας μια έκρηξη θυμού στον πρώτο, που κατηγορήσε τις δικαστικές αρχές ότι τις δικές του υποθέσεις τις προωθούν γρήγορα, ενώ τις υποθέσεις των μεγαλοαπατεώνων τις κρατούν στα συρτάρια.

Η δική του υπόθεση, πάντως, δεν είναι απ' αυτές που μπορούν να κρατηθούν στα συρτάρια. Ο Στουρνάρας κατέθεσε ότι τον «έγραψε» παρανόμως, η εισαγγελία δεν μπορεί να κινήσει διαδικασία κατά υπουργού, αλλά υποχρεούται να στείλει την υπόθεση «αμελλητί» στη Βουλή, και αυτό έκανε.

Το μόνο ερώτημα είναι αν ο Πολάκης θα κρυφτεί πίσω από τη βουλευτική ασυλία, ζητώντας από τους συντρόφους του να τον προστατέψουν, ή αν θα ζητήσει να αρθεί η ασυλία του για να δικαστεί και να αποδείξει ότι δεν «έγραψε» τον Στουρνάρα, αλλά θυμόταν με το νι και με το σίγμα την τηλεφωνική τους συνομιλία, επειδή... έχει γερό μνημονικό. Είναι μια ευκαιρία ν' αποδείξει ότι δεν είναι... πέτσας (όπως λένε τους ψευτονατίδες στην πατρίδα του).

Ντοράκηδες

Κάνει κάτι παράξενους κύκλους η αστική πολιτική. Μείμαρκα και Βουλγαράκης, όταν ξεκινούσαν την καριέρα τους στην αστική πολιτική, κέρδισαν με το σπαθί τους το χαρακτηρισμό Ντοράκηδες. Ήταν οι άνθρωποι που έβαλε η οικογένεια Μητσotάκης να εκκαθαρίσουν την ΟΝΝΕΔ από τους ακροδεξιούς «Κενταύρους» και «Ρέιντζερς» του Μιχαλολιάκου (τον είχε τοποθετήσει πρόεδρος ο Αβέρωφ) και του Μανωλάκου και να την κάνουν μια οργάνωση ευρωπαϊκού τύπου, πιστή στην ηγεσία του κόμματος. Η Ντόρα, ως πανίσχυρη διευθύντρια του πολιτικού γραφείου του πατέρα της, ήταν αυτή που κινούσε τα νήματα. Ο Βαγγέλας εκπαρθύρωσε τον Μιχαλολιάκο, έφτιαξε την ΟΝΝΕΔ όπως την ήθελαν οι Μητσotάκηδες και μετά παρέδωσε τα ηνία στον Βουλγαράκη.

Και οι δύο (παρά τα έξι χρόνια που τους χωρίζουν ηλικιακά) έχτισαν την ίδια περίοδο τις πολιτικές τους καριέρες. Γόνιμοι παραδοσιακών πολιτικών τζακιών της Δεξιάς, εκλέχτηκαν για πρώτη φορά στη Βουλή το 1989. Ενώ όμως ο Μείμαρκα ακολούθησε μια ανέφελη πορεία, ο Βουλγαράκης «εκτέθηκε» με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και βρέθηκε εκτός κεντρικής πολιτικής σκηνής. Φαίνεται πως προσπάθησε κι αυτός να επανέλθει, όμως δεν τα κατάφερε όπως ο Ρουσόπουλος (ως γνωστόν, έχουν όλοι αθωωθεί). Γι' αυτό και ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του για το δήμο Αθήνας. Τι μπορεί να καταφέρει; Μάλλον όχι πολλά πράγματα, αλλά ευελπιστεί να είναι τουλάχιστον δημοτικός σύμβουλος και να επιστρέψει σε επόμενη φάση.

Αντίθετα, ο Βαγγέλας επέλεξε εδώ και καιρό να πάει στην Ευρωβουλή. Ορίστηκε επικεφαλής της εκλογικής καμπάνιας της ΝΔ. Και ποιον βρίσκει τώρα μπροστά του; Τον Μιχαλολιάκο, που ο ίδιος είχε ξηλώσει από πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ. Προκειμένου να μην κάνει ζημιά στον Μαρινάκη κατεβαίνοντας υποψήφιος δήμαρχος στον Πειραιά, ο Κούλης έδωσε στον Μιχαλολιάκο μια θέση στη γαλάζια ευρωλίστα. Με τον Βαγγέλα δε θα έχει προβλήματα (πέρασαν πολλά χρόνια από την εποχή της σύγκρουσης), αλλά εμείς απορούμε ακόμα: γιατί κάποια μαφιόζικα κυκλώματα επέβαλαν να του βάλουν βόμβα; Αυτό δεν το λέμε εμείς (ούτε μόνο η 17N στην οποία προσπάθησε να ρίξει την ευθύνη), το έχει πει η ίδια η Αντιτρομοκρατική.

Προβολές και συζητήσεις

ΤΖΑΦΑΡ ΠΑΝΑΧΙ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑΙΝΙΕΣ

«Οι δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα στον κινηματογράφο μάς έπεισαν πως αν ένας κινηματογραφιστής δεν μπορεί να κάνει ταινίες, θα φταίει ο ίδιος - κανένας άλλος. Η δυσάρεστη πραγματικότητα που διέπει τον κινηματογράφο και τους σκηνοθέτες στο σημερινό Ιράν μάς οδήγησαν να σταθούμε σ' αυτήν την, ίσως προσωρινή, πραγματικότητα και να αναπαραστήσουμε κομμάτια της που καθρεφτίζονται μέσα μας». Τα λόγια αυτά, ειπωμένα από έναν σκηνοθέτη, του οποίου έχει απαγορευτεί από το 2010 και για είκοσι χρόνια η ενασχόληση με το σινεμά (και η έξοδος από τη χώρα) και ο οποίος το διάστημα αυτό έχει γυρίσει τέσσερις ταινίες, έχουν μια παραπάνω βαρύτητα.

Ο ιρανός σκηνοθέτης γεννήθηκε το 1960 και μεγάλωσε σε μια εργατική οικογένεια. Σπούδασε σκηνοθεσία στο πανεπιστήμιο κινηματογράφου και τηλεόρασης στην Τεχεράνη. Πριν στραφεί στις μεγάλους μήκους ταινίες, έκανε αρκετές μικρού και μεσαίου μήκους για την ιρανική τηλεόραση.

Ο Τζαφάρ Παναχί ενοχλεί πολύ το ιρανικό καθεστώς, και ενοχλεί γιατί δε ντύνει με χρυσόσκονη ή με μεταφυσική ελπίδοφόρα θολούρα την ανάγνωση της πραγματικότητας γύρω του. Πριν τη σύλληψή του το 2010, στη διάρκεια γυρισμάτων για την εξέγερση του Πράσινου Κινήματος του '09, ο Παναχί είχε ήδη μια εξαετή καταδίκη για «προπαγάνδα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας».

Είναι ένας από τους πιο πολυβραβευμένους ιρανούς σκηνοθέτες, του οποίου το έργο έχει συνδεθεί με το ιρανικό νέο κύμα. Στις ταινίες του πρωταγωνιστούν γυναίκες που καταπιέζονται και καταρρακώνονται, αγωνίζονται και επαναστατούν, άνθρωποι υπό το βάρος μιας σκληρά ταξικής και θεοκρατικής κοινωνίας, και σχεδόν πάντοτε οι πόλεις, που παρακμάζουν μέσα στην «ανάπτυξη», μοστράροντας έναν αέρα παντοδυναμίας και νομοτέλειας, που παλεύει να καθυποτάξει κάθε φωνή αμφισβήτησης.

Ο τίτλος του αφιερώματος είναι δανεισμένος από την ταινία του Παναχί «This is not a film», η οποία έφτασε λαθραία στο φεστιβάλ των Καννών το 2011, μέσα σε μια τούρτα. Οι δημιουργίες του δεν είναι ακριβώς (ή μόνο) ταινίες, αλλά είναι πράξεις αντίστασης, φωνές διαμαρτυρίας.

-Παρασκευή 22/3/2019 -

ΤΑΞΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΕΡΑΝΗ
(Taxi Tehran, Ιράν, 2015, 82')

Σκηνοθεσία - Σενάριο - Φωτογραφία - Μοντάζ - Παραγωγή:
Τζαφάρ Παναχί.

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

ΗΝΙΟΧΟΣ (η άσκηση)

ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ (η κυβέρνηση)

Πάει και το «τεκμήριο αθωότητας» του Περισσού (ε, ρε, τι κάνουν τα μπικικίνια)

Τι αλλαγοθεσιές είναι αυτές, τζογουλία μου;

Ελα συ, φύγε συ

Ε, ρε γλέντιαaaaa!

► Is that a dagger or a crucifix I see (Peter Gabriel).

► Προφανώς η πρόταση «σύ-νελθε, είσαι τύραννος και δολοφόνος», που «κάρφωσε» τον Νετανιάχου, ειπώθηκε από τον Ερντογάν που κοίταγε τον καθρέφτη.

► ΚΑΙ «ερευνητικοί οργανισμοί» τα (από το κράτος χρηματοδοτούμενα) πολιτικά κόμματα (τακτική χρηματοδότηση για το 2019 και επιπλέον ποσό-χρηματοδότηση για ερευνητικούς σκοπούς). Not bad at all... (α, και για επιμορφωτικούς λόγους...),

► Το κατιτίς ή (τουρκιστί) μπακίς...

► Επειδή ο Μώραλης έκανε «έργα σε κάθε γειτονιά του Πειραιά» τούφυγε ο Π. Κόκκαλης;

► Με τον πόνο (και τη δυστυχία) των ανέργων παίζουν οι Καραγιάννης (αντιπρόεδρος ΚΕΔΕ) και υπουργός Εσωτερικών Χαρίτης; θέμα, οι (προεκλογικές) προσλήψεις στην προεκλογική περίοδο. Και πάει λέγοντας.

► Μπουινιές μεταξύ δύο δημοσιογραφικών της ΕΡΤ. Ολέ!

► Εξωση (χωρίς τα εισαγωγικά των φυλλάδων) 600 προσφύγων μέχρι τέλη Μάρτη. Η απόφαση είναι του υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής (όπως ανέφερε στο ΑΜΠΕ ο γου-γου Κλάπας). Ο λόγος; Θέμα... χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ποιος την πληρώνει τελικά;

► Υπουργείο Παιδείας, δια βίου Πάθησης και Μοσχευμάτων.

► Σιγά μην είναι και «χασαποσέρβικη» η μακεδονική γλώσσα, ω καταναλωτή επιδοτήσεων, Μ.Γ.

► Βαθύ(ς) ρατσισμός στη Σάμο (με φιλανθρωπικό γαρνίρισμα).

► «Εγκατέλειψε τα κινήματα ο Σύριζα» - in.gr, 13/3/2019. Και άρχισε τα κουνήματα;

► Για τα κουκιά τα κάνεις όλα.

► Γιατί είναι «γλυκό το πιστό της εξουσίας».

► Που θάλεγε -παράλλα- μένη- η Ρίτα.

► Αλλά πάει και η Ρίτα.

► Πάει και η Ρίτα-Ριτάκι.

► Εγινε Ρίτα-πιτάκι.

► Το πολύ-πολύ, σουβλάκι.

► Θέλοντας να την «πουν» στον Κυρίτση tanea.gr, 13/3/2019, ξανάρχισαν το γνωστό ψέμα «για τη Μαρφίν», θεωρώντας συλλήβδην τους αναγνώστες τους λωτοφάγους: πόρισμα βγήκε για τη Μαρφίν και υποδείκνυε ΕΝΟΧΗ την τράπεζα (συνεπώς και τον σκατά στον τάφο του ιδιοκτήτη της).

► Φυσικά και δεν κρύβουν την αγάπη τους για τα σώματα καταστολής tanea.gr: «...μπαχαλάκηδες και αντιεξουσιαστές κάνουν "επαναστατική γυμναστική" και επιτίθενται σε συγκεκριμένους στόχους, όπως σε αστυνομικά τμήματα ή σε πεζές αστυνομικές περιπολίες»...

► «Στην Αθήνα ο Εβο Μοράλες» - έφερε και σοσιαλισμό του 21ου αιώνα μαζί του;

► Λαμπριανίδης: «1.577 επενδυτικά σχέδια μετά τον αναπτυξιακό νόμο» - πώς το διαφημιζανε τότε στη χούντα; «Κάθε γειτονιά και γυμναστήριο»... Κάθε γειτονιά και επενδυτικό σχέδιο.

► Επί σχεδίων σχέδια σχεδιασμός σχεδιαζόντων.

► Ουγκ!

► «4ο Μνημόνιο;» αναρωτιούνται ΤΑ ΝΕΑ (πρωτοσέλιδο, 13/3/2019). Το όνομα, δηλαδή, μας μάρανε;

► Ή το (στητό) αγγούρι;

► Μανούλα ο Μάναφορτ (πρώην επικεφαλής της προεκλογικής εκστρατείας του Τραμπ). Αλλά είναι... καλό παιδί: ζήτησε συγνώμη...

► Αγορά θέσεων (μιλάμε για πολύ ρευστό) σε πανεπιστήμια των «ελίτ» στις ΗΠΑ. Οι... άριστοι, κοινώς ροφοί.

► Είπε ο φασίστας το ναζιστοιστή κεφάλι.

► Τώρα ο Μόγλης απέχτησε και θηλυκό συνώνυμο: η Μόγλη. Το νέο κατόρθωμα ανήκει στην ιστοσελίδα tanea.gr, 11/3/2019.

► Η είδηση όντως «τραγική» καθώς και το όνομα της 5χρονης παιδούλας: Λιουμπόφ-αγάπη.

► Βέβαια η συγκεκριμένη ιστοσελίδα δε «δύνатаι» να ανακαλύψει τους σύγχρονους Μόγληδες που ζουν (ζωή χαστούκι) στην περιφέρεια Αττικής...

► Και ο εκατομμυριούχος Ταϊλάνδος γυρεύει ν' αγοράσει γαμπρό για την κόρη του.

► Κεφάλαιο είναι, ό,τι θέλει αγοράζει.

► Ετσι απλά...

► Με 0,89% άνοδο έκλεισε το χρηματιστήριο την Τετάρτη. Ρίγη εθνικής υπερηφάνειας στο πανελλήνιο...

► Κτηματολογούμεθα.

► Διά να νιώσωμε ιδιοκτήται.

► Ίσως και νοικοκυραίοι.

► Ετσι.

► Για να πούμε (αγόγγυστα) «τα πράγματα βαίνουν καλώς».

► Καλά, όμως, και τα 35+20 ευρώ.

► Αλλά θα έρθει...

► ...η ανάπτυξη.

► Να μας πνίξει...

► ...με τις περιπτώσεις της.

► Οι Έλληνες, «οι Ελληνόπαιδες διαπρέπουν εκτός συνόρων. Διαπρέπουν όμως ως άτομα, όχι ως κοινότητα». Τ. Θεοδωρόπουλος, kathimerini.gr, 10/3/2019, «Βαρεθήκαμε

να είμαστε Έλληνες;». Ο μονοδιάστατος, ο αποξενωμένος άνθρωπος εκτός συνόρων επαναλαμβάνει αυτό στο οποίο έχει γαλουχηθεί: τη γενναία απομόνωση. Φυσικά, δεν θα αναφέραμε ποτέ στον κ. Τ.Θ. τον Λούη Τίκα, ο οποίος κινήθηκε σε... άλλη διάσταση.

► Λοιπόν, τρώγεται (με τα ρούχα του;) ο κ. Τ.Θ. Τη μια ο Ρίτσος (που ΔΕΝ έγραψε ποίημα για τα ρεβιζιονιστικά τανκς), την άλλη (kathimerini.gr/1013348/opinion/epikairothta/politikh/oxi-allh-areythynsh) ο Ζαχαριάδης (στήλη ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ, 6/3/2019), έχει βαλθεί να «ανασκευάσει» (γλωσσικά; ηθικά; πολιτικά;) βασικά πρόσωπα στην ιστορία του κομμουνισμού εν Ελλάδι. Οχι πως θα καταφέρει κάτι. Πάντως άξια η προσπάθεια (κι ακόμη πιο άξιος ο μισθός του...).

«Η Βιέννη η πόλη με την υψηλότερη ποιότητα ζωής στον κόσμο για δέκατη φορά». Αυτό το γλωσσικό «ολίσθημα» δεν το είδε ο κ. Τ.Θ.; Στην ίδια του την εφημερίδα;

► Αμα όμως έχει τη μύγα, μυγιάζεται.

► Αλλά (η προσπάθειά του) δεν... καθαγιάζεται.

► «Μυστήριο κατάντησες για μένα».

► Οπαδός-ψηφοφόρος ΣΥΡΙΖΑ προς Τσίπρα.

► Σκέτο αμερικανάκι η ΚΝΕ: «Στις εκλογές που έχουμε μπροστά μας... Αρπάζουμε την ευκαιρία!» Grab the opportunity!

► Κοινοβουλευτικοκακρετινισμός.

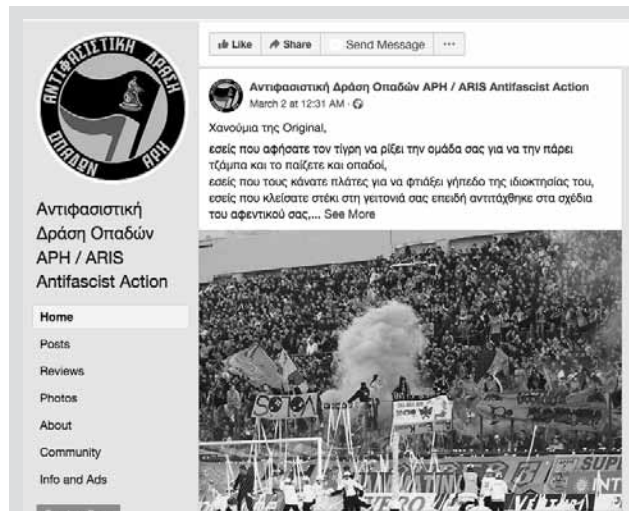
► Τόπαμε και το ξαναλέμε: ΔΕΝ του πάει του Ριζοπάστη να μιλήσει για εργοδοτικά εγκλήματα όταν δολοφονούνται -σε καθημερινή πλέον βάση- εργάτες και εργαζόμενοι. Το καλύτερο που μπορεί να αρθρώσει είναι «δυσόκομα νεκροί εργαζόμενοι από "ατυχήματα" την ώρα της δουλειάς», φύλλο 13/3/2019, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ.

► Πολύ «αντί» οι δηλώσεις του Σκουρλέτη. Πολύ «αντί» ρε παιδί μου.

► Και καλά πρόταση.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

► Το όνομα σε προϊδεάζει για κάτι το καλό, το υγιές: «Αντιφασιστική Δράση Οπαδών APH». Το κείμενο ξεκινάει με αλήθειες: «Χανούμια της Original, εσείς που αφήσατε τον τίγρη να ρίξει την ομάδα σας για να την πάρει τζάμπα και το παίξετε και οπαδοί, εσείς που τους κάνατε πλάτες για να φτιάξει γήπεδο της ιδιοκτησίας του, εσείς που κλείσατε στέκι στη γειτονιά σας επειδή αντιτάχθηκε στα σχέδια του αφεντικού σας, εσείς που το βουλώνετε για τους νεκρούς εργάτες στο εργοτάξιο του γηπέδου και για τους ρυθμούς εργασίας που μόνο θανάτους και σακατέματα προκαλούν για να προλάβετε τις επιδοτήσεις από τη Δούρου, εσείς που τόσα χρόνια Λίβorno και Marseille και Γένοβες και πορείες και, και, και και τελικά όλα αυτά μόνο για τη φωτογραφία, τη λεζάντα και την ποζερία... εσείς που πουλάτε μόστρα και παπατζιλίκι κάνοντας τον αντιφασισμό lifestyle για να κρύβετε από πίσω τους γκέτο, τα μπραβιλίκια και τα χαρτζιλίκια του προέδρου...». Αμέσως μετά έρχεται η υποψία ότι όλα αυτά τα σωστά λέγονται όχι τυχαία την παραμονή του αγώνα Αρη-ΑΕΚ. Οτι στόχος είναι η οπαδική αντιπαράθεση και όλα τ' άλλα είναι απλώς για πικαρίσμα. Το υποψιάζεσαι όταν διαβάζεις στη συνέχεια: «εσείς που και οπαδικά δεν θα μπορούσατε να ρθείτε ποτέ 48 άτομα στο χαριλάου όπως ήρθαμε εμείς το 2003, από το ΧΑΡΙΛΑΟΥ δε θα περάσατε εύκολα, και μακάρι να σας είχαμε και απέναντι για να το δείτε και με τα ίδια σας τα μάτια! Αυτά στις 2 Μάρτη. Στις 3 Μάρτη ακολουθεί μια... μαχητική αντιφασιστική ανάρτηση έξι λέξεων: «Μια ζωή θα σε γαμάμε αεκ...». Και πείθεσαι ότι το «αντιφασίστας» είναι απλά ένα αδύναμο επίθετο που για λόγους εντυπωσιασμού -και μόνο- μπαίνει μπροστά από το ουσιαστικό «οπαδός». Θέλετε να κάνουμε πιο απαλή την κριτική; Αντε να πούμε ότι οι τύποι είναι βουτηγμένοι στις αντιφάσεις τους. Επί της ουσίας δεν αλλάζει τίποτα, γιατί οι αντιφάσεις λύνονται τελικά σε βάρος του επιθέτου και υπέρ του ουσιαστικού. Όπως συνέβη και με τους ΑΕΚτζήδες, που είχαν άλλοτε την αίγλη των αντιφασιστών και των κοινωνικά και πολιτικά ευαισθητοποιημένων. Μόλις τα καθήκοντα του αντιφασισμού και της κοινωνικής ευαισθητοποίησης βρέθηκαν σε σύγκρουση με το οπαδικό (το οποίο ταυτίστηκε με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του προέδρου-καπιταλιστή), το οπαδικό νίκησε χαλαρά. Και οι αντιφασίστες μετατράπηκαν σε πογκρομιστές με μαφιόζικες μεθόδους.

► Αυτογνωσία από τον Banksy, έναν διάσημο «ζωγράφο μεγάλων επιφανειών».

► **Σύντροφοι, οπισθοχώρηση! Ο καινούριος κόσμος είναι μπροστά μας! (ανυπόγραφο, στη Σχολή Θεάτρου του ΑΠΘ)** Πικρός σαρκασμός, αλλά και μια ελιτίστικη εσάνς. Η ανυπομονησία χαρακτηρίζει το άτομο, σχεδόν ποτέ τα κινήματα, που δεν κινούνται με βάση αθροίσματα προσωπικών «θέλων».

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Μετά τις εξελίξεις στο Eurogroup της Δευτέρας 11 Μάρτη, ακόμα και ο πιο αδαής περί τα οικονομικά πρέπει να κατάλαβε το λόγο για τον οποίο η κυβέρνηση έβαλε τον ΟΔΔΗΧ να βγει άρον-άρον «στις αγορές» με δεκαετές ομόλογο, χωρίς να περιμένει να μειωθεί λίγο ακόμα το επιτόκιο. Αν το βιβλίο προσφορών για το δεκαετές άνοιγε μετά το Eurogroup, το επιτόκιο θα ξεπερνούσε το 4%.

συνεργασίας. Είναι κοινό μυστικό πως ο Τσίπρας αποτελεί το χαϊδεμένο παιδί των ιμπεριαλιστών της Δυτικής Ευρώπης, καθώς και στο επίπεδο της μνημονιακής πολιτικής έδειξε πλήρη προσαρμοστικότητα και σε σημαντικά για την ΕΕ διεθνή ζητήματα έβαλε πλάτη, όπως στη στρατηγική των Δυτικών Βαλκανίων (η Συμφωνία των Πρεσπών ήρθε να υπηρετήσει αυτή τη στρατηγική).

Αλλο αυτό, όμως, και άλλο

Το Μνημόνιο είναι εδώ, μαζί και η αποικιοκρατική επιτροπεία

Ο Τσακαλώτος δεν έκανε δηλώσεις μετά το τέλος του Eurogroup. Εξέδωσε μόνο ένα non paper, γραμμένο με τρόπο που θύμιζε κάποιες ανακοινώσεις του ΠΑΣΟΚ τις εποχές της δόξας του. Η πρώτη παράγραφος του non paper ήταν δοξαστική: «Επισημάνθηκε η ουσιαστική πρόοδος που έχει σημειωθεί στην υλοποίηση των δράσεων που έχουν αναληφθεί από την ελληνική κυβέρνηση, υπογραμμίζοντας παράλληλα την διατήρηση του θετικού momentum στην μεταρρυθμιστική προσπάθεια της χώρας». Η δεύτερη παράγραφος, αντί να αναφέρει ότι μπλοκαρίστηκε η εκταμίευση της δόσης του περίπου 1 δισ. ευρώ, σφύριζε αδιάφορα, σαν να μην τρέχει τίποτα: «Το μοναδικό θέμα που παραμένει ανοιχτό αφορά το διάδοχο πλαίσιο προστασίας της πρώτης κατοικίας, όπου υπήρξε ευρεία συμφωνία αναφορικά με τους κεντρικούς του πυλώνες και μένει η οριστικοποίηση κάποιων παραμέτρων. Κρίθηκε απολύτως εφικτό να ολοκληρωθούν όλες οι διαδικασίες μέχρι το επόμενο Euroworking Group, στις 25 Μαρτίου».

Το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης Τσίπρα έκανε δύο πολύωρες συσκέψεις με

τους τραπεζίτες στο μέγαρο Μαξίμου. Μόλις τελείωνε η καθεμιά απ' αυτές, ανακοίνωναν περιχαρείς ότι επήλθε συμφωνία με τους τραπεζίτες, ότι σώθηκε η πρώτη κατοικία και άλλα τέτοια ηχηρά. Η πρώτη συμφωνία στάλθηκε στις Βρυξέλλες και επιστράφηκε ως απαράδεκτη. Υποτίθεται ότι έκαναν αλλαγές και όταν ανακοίνωσαν τη δεύτερη συμφωνία, δε σήκωναν κουβέντα: «Ετελείωσε», όπως έλεγε ο βουλευτής Καλοχαιρέτας σε μια παλιά ελληνική ταινία. Ούτε αυτή η συμφωνία «πέρασε» από την τρόικα.

Ο Τσακαλώτος προσπάθησε να πετύχει συμφωνία εκταμίευσης από το Eurogroup, με το επιχείρημα ότι με την τρόικα απομένουν για συμφωνία κάποια τεχνικά ζητήματα. Δεν του έκαναν τη χάρη. Τον παρέμψαν στην τρόικα. Πρώτα θα συμφωνήσει μ' αυτήν και μόνο μετά από θετική εισήγηση της τρόικας θ' αποφασίσει θετικά το Eurogroup. Αυτό προβλέπει το μετα-Μνημόνιο που έχει υπογράψει η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αυτό θα γίνει. Δεν πρόκειται να υπάρξει παρέκκλιση ούτε για προεκλογικούς λόγους. Ετσι, ο Τσακαλώτος μάζεψε την τσάντα του και επέστρεψε άπρακτος στην

Αθήνα, όπου περιμένει τις επόμενες μέρες την τρόικα.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι θα συμφωνήσουν. Εδώ δεν αμφιβάλλει ο Ρέγκλινγκ (έκανε σχετική δήλωση), θα αμφιβάλλουμε εμείς; Φυσικά, θα είναι μια συμφωνία όπως τη θέλει η τρόικα, αλλά μην αμφιβάλλετε ότι η κυβέρνηση θα την εμφανίσει ως μεγάλη νίκη που προστατεύει την πρώτη κατοικία κτλ. κτλ.

Σ' αυτή τη βεβαιότητα στηρίζεται και ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάστηκε στις Βρυξέλλες το μπλοκάρισμα της δόσης. Έχει περάσει ο καιρός που ακόμα και υπηρεσιακοί παράγοντες της Κομισιόν καλούσαν με ιταμότητα «την Ελλάδα να κάνει τα μαθήματά της» (όχι μόνο επί Τσιπροκαμένων, αλλά και επί Σαμαροβενιζέλων). Πλέον, όλοι ξεκινούν εξαίροντας την πρόοδο που έχει σημειώσει η Ελλάδα. Βλέπουν την κυβέρνηση Τσίπρα όχι ως έναν απείθαρχο υπήκοο που κάνει κουτοπονηριές, αλλά ως έναν υπήκοο-συνεργάτη, διατεθειμένο να δεχτεί κάθε υπαγόρευση. Γι' αυτό και δεν κάνουν φασαρία, όπως συνέβαινε στο παρελθόν, αλλά αντίθετα φροντίζουν να κρατούν χαμηλά τους τόνους και να εξαίρουν το πνεύμα

το να αφήσουν ανεξέλεγκτη την ελληνική κυβέρνηση, καταργώντας την επιτροπεία. Οι υπουργοί του Eurogroup ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνει να είσαι κόμμα εξουσίας που έχεις μπροστά σου εκλογές που πρέπει να τις δώσεις από θέσεις άμυνας. Ξέρουν πόσο μεγάλη είναι η λαχτάρα για εκλογική επιβίωση και πόσο ισχυρός ο πειρασμός για χαλάρωση κάποιων αντιλαϊκών πολιτικών. Γι' αυτό και -παρά την εμπιστοσύνη που τρέφουν στον Τσίπρα και το αβαντάρισμα που του κάνουν- ούτε από τη σκληρή μνημονιακή επιτροπεία παραιτήθηκαν ούτε από την εφαρμογή της στην πράξη. Δέχτηκαν να μην εφαρμοστεί η νέα μείωση των συντάξεων, ξέροντας ότι μπορούν ανά πάσα στιγμή να επαναφέρουν το μέτρο. Όταν όμως πρόκειται γι' αυτές που ονομάζουν δι-αρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, όπως συμβαίνει με τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια», δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω. Αυτό είναι το μήνυμα που έστειλαν με την απόφαση του τελευταίου Eurogroup.

Για μας δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο. Υπάρχει μόνο η επιβεβαίωση όσων λέμε για το μετα-Μνημόνιο και την επιτροπεία.

βαθύ κόκκινο

Σιωνιστικές κουτοπονηριές

«Το άγος του αντισημιτισμού» τιλοφορούνταν ολοσέλιδο άρθρο στα «Νέα» (12.3.19) του ομότιμου καθηγητή του ΕΚΠΑ Δ. Δημητράκου. Το άρθρο συνοδευόταν και από φωτογραφία που παρέπεμπε στην αντισημιτική δράση των γερμανών μαζί τη δεκαετία του '30. Ετσι, οι συνειρμοί γίνονται πιο εύκολοι: όποιος επιτίθεται στο Ισραήλ, είναι αντισημίτης, όπως οι ναζί!

Ο Δ.Δ. αναφερόταν σε αντισημιτικές ενέργειες ακροδεξιάς υφής, όμως είναι τόσο λίγες και τόσο δακτυλοδεικτούμενες αυτές οι ενέργειες που δε θα μπορούσαν να θεμελιώσουν κίνδυνο. Η φασιστική Ακροδεξιά ήταν πάντοτε αντισημιτική, όμως τα ρεύματά της που βρίσκονται σε τροχιά εκλογικής ανόδου (Σαλβίνι, Λεπέν) δεν έχουν τον αντισημιτισμό στην προμετωπίδα τους. Γιατί να το κάνουν, άλλωστε; Εχθρός αυτής της Ακροδεξιάς είναι οι μετανάστες που κάθε άλλο παρά εβραίοι είναι.

Οι αντισημιτικές ενέργειες φασιστών χρειάζονται στους δημοσιολόγους που υπηρετούν τη σιωνιστική προπαγάνδα, προκειμένου να αναμείξουν με αυτές τον αντισιωνισμό, που καταγγέλλει τα εγκλήματα του κράτους του Ισραήλ κατά των Παλαιστίνιων και στέκεται στο πλευρό αυτού του αγωνιζόμενου λαού. Ετσι, στριμώνχονται όλοι (φασίστες και αλληλέγγυοι στον παλαιστινιακό λαό) στον κοινό παρονομαστή του αντισημιτισμού. Πρόκειται για μια βρόμικη τακτική, την οποία στηρίζει (με τα τεράστια μέσα που διαθέτει) το παγκόσμιο σιωνιστικό λόμπι. Τα εκτελεστικά όργανα αυτής της τακτικής δεν ορρωδούν προ ουδενός. Εδώ έφτασαν στο σημείο να κατηγορούν για αντισημιτισμό τον... Τζέρεμι Κόρμπιν, επειδή έχει εκφράσει τη συμπάθειά του στους Παλαιστίνιους.

Ο Δ.Δ. δε διστάζει να το γράψει ευθέως: «Η αποίκηση κατεχόμενων εδαφών από Εβραίους στο Ισραήλ, η εξέγερση των Παλαιστίνιων στη Δυτική Οχθη του Ιορδάνη και της Γάζας δημιούργησαν κύμα συμπάθειας προς τους αδύνατους και τους εξεγερμένους στην αριστερή κοινή γνώμη στην Ευρώπη και την Αμερική. Και δημιουργήθηκε ένα νέο είδος αντισημιτισμού ο οποίος καταφέρεται κατά του "σιωνισμού", εννοώντας μια πολιτική σοβινισμού και επεκτατισμού που αποδίδεται στο Ισραήλ, και όχι το αρχικό νόημα του όρου που ήταν το όνομα που δόθηκε σε ένα κίνημα παλιγγενεσίας του εβραϊκού έθνους και εγκατάστασης των Εβραίων στην Παλαιστίνη, τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ. Στην καταστροφή του κράτους αυτού αποσκοπεί ο σύγχρονος αντισημιτισμός υπό τη μορφή του "αντισιωνισμού", συμπλέοντας με ακροδεξιές και παντοειδή φασιστικά και φασιστοειδή στοιχεία»!

Δε θ' ανοίξουμε συζήτηση με τον Δ.Δ. για τον σιωνισμό. Δεν το επιτρέπει και ο χώρος. Θα παραπέμψουμε στην πλούσια βιβλιογραφία που υπάρχει γι' αυτό το αντιδραστικό ρεύμα, που ήταν το ίδιο από τη γέννησή του μέχρι σήμερα. Στηρίχτηκε στον βίαιο εξανδραποδισμό του παλαιστινιακού λαού από τις εστίες του, στην αρπαγή της γης του και στο πέταγμά του στην προσφυγιά και στην εξαθλίωση. Αλλά κι αν δεχτούμε -ως υπόθεση εργασίας- ότι ο σιωνισμός υπήρξε στη γέννησή του ένα ευγενές κίνημα εθνικής παλιγγενεσίας (ποιου έθνους; οι εβραίοι συγκροτούσαν θρησκευτικές κοινότητες ανά τον κόσμο και όχι έθνος), τι πρέπει να κάνουμε μπροστά στο σημερινό ναζι-σιωνισμό;

Ο Δ.Δ. μας λέει με θράσος ότι όποιος καταγγέλλει τα εγκλήματα του σιωναζισμού είναι... αντισημίτης! Ακόμα και οι εβραίοι που τάσσονται στο πλευρό του παλαιστινιακού αγώνα. Όπως η μακαρίτισσα Χέντι Επιστίν, επιζήσασα της ναζιστικής φρίκης, όπως ο ακαδημαϊκός Νόρμαν Φίλκενστιν, ο μουσικός Γκίλαντ Ατζμοντ (για ν' αναφερθούμε μόνο στους «επώνυμους»). Δεν αγνοεί ασφαλώς ο Δ.Δ. τον ισραηλινό ιστορικό Ιλάν Παπέ, που έχει εκδώσει βιβλία όπως το *The Ethnic Cleansing* (Η εθνοκάθαρση - αναφέρεται στα γεγονότα του 1948) και το *The Biggest Prison on Earth: A History of the Occupied Territories* (Η μεγαλύτερη φυλακή στη Γη: Ιστορία των κατακτημένων περιοχών). «Εξετάζω το σχέδιο του Σιωνισμού ως δομή και όχι ως μεμονωμένο γεγονός· μια δομή εποικιστικής αποικιοκρατίας, σύμφωνα με την οποία ένα κίνημα εποικιστών εγκαθίσταται στην πατρίδα ενός λαού», έλεγε σε συνέντευξή του το 2017 (<http://www.middleeasteye.net/news/interview-ilan-pappe-44144233>).

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση